

ஐரோப்பியர்களின் வருகை

I. ஐரோப்பிய வருகையின் பின்னணி மற்றும் தூண்டுதல்கள் ("ஏன்")

• A. உலகளாவிய பின்னணி:

- மறுமலர்ச்சி மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளின் காலம்: ஆராய்ச்சியின் ஆர்வம், அறிவியல் முன்னேற்றங்கள் (வரைபடவியல், கப்பல் கட்டுதல் - கரவெல்ஸ், வழிசெலுத்தல் கருவிகள்).
- நிலவழிப் பாதைகளின் வீழ்ச்சி: கான்ஸ்டன்டினோபிள் (1453) மற்றும் பாரம்பரிய நில/கடல் வழிகள் (செங்கடல், பாரீசீக வளைகுடா) மீதான ஓட்டோமான் கட்டுப்பாடு, அரபு மற்றும் வெனிஸ் ஏகபோகங்கள் காரணமாக கிழக்கு பொருட்கள் (மசாலாப் பொருட்கள், பட்டு, பருத்தி) விலை உயர்ந்தவை.
- கிழக்கிற்கு மாற்று கடல் வழிகளைத் தேடுதல்.

• B. பொருளாதார உந்துதல்கள்:

- வணிகவாதம்: ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் கோட்பாடு, சாதகமான வர்த்தக இருப்பு மூலம் செல்வத்தை (தங்கம்/வெள்ளி) குவிக்கும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது, வளங்கள் மற்றும் சந்தைகளுக்காக காலனிகளை அவசியமாக்குகிறது.
- கிழக்கு பொருட்களுக்கான தேவை: மசாலாப் பொருட்கள் (மிளகு, கிராம்பு, இலவங்கப்பட்டை, ஏலக்காய், ஜாதிக்காய் - உணவு பாதுகாப்பிற்கும் சுவைக்கும் அவசியம்), ஜவுளிகள் (கலிகோ, மஸ்லின்), அவுரிநெல்லி, வெடிமருந்து, விலைமதிப்பற்ற கற்கள்.

• C. அரசியல் உந்துதல்கள்:

- ஐரோப்பாவில் தேசிய-மாநில போட்டி காலனித்துவ போட்டிக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது.
- பேரரசு மற்றும் கௌரவத்திற்கான ஆசை.

• D. மத உந்துதல்கள்:

- கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புவதற்கான ஆசை (குறிப்பாக போர்த்துகீசியர்கள் மற்றும் ஸ்பானியர்களுக்கு).
- இஸ்லாமின் செல்வாக்கை எதிர்த்தல்.
- "பிரெஸ்டர் ஜான்" ஐத் தேடுதல் (ஒரு புகழ்பெற்ற கிறிஸ்தவ தேசத்தலைவர் மற்றும் மன்னர்).

II. ஐரோப்பிய சக்திகளின் வருகை மற்றும் நிலைநாட்டல் ("யார், எப்போது, எங்கே, எப்படி")

• A. போர்த்துகீசியர்கள் (15 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி - 17 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகால ஆதிக்கம்):

- முக்கிய நபர்கள்: வாஸ்கோ ட காமா (1498 காலிக்கட் வருகை), பிரான்சிஸ்கோ டி அல்மெய்டா (நீலநீர் கொள்கை, கார்டாஸ் அமைப்பு), அல்போன்சோ டி அல்புகெர்க் (கோவாவை கைப்பற்றுதல் 1510, மலாக்கா, ஹார்முஸ்; கலப்பு திருமணம் கொள்கை).
- நிலைநாட்டல்: வர்த்தக நிலைகள் (feitorias), கோட்டைகள். முக்கிய குடியேற்றங்கள்: கோவா, தாமன், தியு, சல்செட், பேசின், செளல், சான் தோமே (மெட்ராஸ்), ஹூக்லி (பெங்கால்).

- வர்த்தக கவனம் மற்றும் முறைகள்: மசாலாப் பொருட்கள், குதிரைகள். கடற்படை மேலாதிக்கம், கார்டாஸ் அமைப்பு (வர்த்தகத்திற்கான அனுமதிச்சீட்டுகள் வழங்குதல்).
- மதக் கொள்கை: சகிப்புத்தன்மையற்ற, கட்டாய மதமாற்றங்கள் (குறிப்பாக அலபுகெர்க் பிறகு).
- வீழ்ச்சி: டச்சு மற்றும் ஆங்கிலேயர்களின் எழுச்சி, 1622 இல் ஹார்முஸை ஆங்கிலேயர்களிடம் இழந்தது, 1632 இல் முகலாயர்களால் ஹூக்லி கைப்பற்றப்பட்டது, மராத்தியர் தாக்குதல்கள், பிரேசிலுக்கு நலன்களின் திசைதிருப்பல்.
- B. டச்சு (யுனைடெட் ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி - VOC, 1602):
 - கவனம்: முதன்மையாக மசாலா தீவுகள் (இந்தோனேசியா), ஆனால் இந்தியாவில் குறிப்பிடத்தக்க இருப்பு.
 - நிறைநாட்டல்: மதுலிப்பட்டினம் (1605), புலிகாட் (பின்னர் தலைமையகம்), சூரத், பிம்லிப்பட்டினம், காரைக்கால், சின்சுரா, காசிம்பஜார், பராநகோர், பாட்னா, பாலசோர், நாகப்பட்டினம் ஆகிய இடங்களில் தொழிற்சாலைகள்.
 - வர்த்தக கவனம்: மசாலாப் பொருட்கள், அவுரிநெல்லி, பட்டு, பருத்தி ஜவுளிகள், வெடிமருந்து, கஞ்சா.
 - போட்டிகள்: போர்த்துகீசியர்களை வெற்றிகரமாக சவால் செய்தது; ஆங்கிலோ-டச்சு போட்டி (1623 ஆம்ப்யோனா படுகொலை).
 - இந்தியாவில் வீழ்ச்சி: மலாய் தீவுக்கூட்டத்திற்கு கவனம் செலுத்துதல்; 1759 பிடாரா/பிடேரா போரில் ஆங்கிலேயர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டது.
- C. ஆங்கிலேயர்கள் (பிரிட்டிஷ் ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி - EIC, 1600 இல் நிறுவப்பட்டது):
 - ஆரம்ப பயணங்கள் மற்றும் நிறைநாட்டல்: 1609 இல் ஜஹாங்கீரின் அரசவையில் கேப்டன் ஹாக்கின்ஸ், 1615 இல் சர் தாமஸ் ரோ வர்த்தக உரிமைகளைப் பெற்றார்.
 - முக்கிய தொழிற்சாலைகள்/குடியேற்றங்கள்: சூரத் (1613 - முதல் தொழிற்சாலை), மதுலிப்பட்டினம் (1611 - தெற்கு), அர்மாகான்.
 - பிரசிடென்சிகளின் வளர்ச்சி:
 - மெட்ராஸ்: செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை (1639, சந்திரகிரி ராஜாவிடமிருந்து).
 - பம்பாய்: 1661 இல் சார்லஸ் II க்கு வரதட்சணையாக கிடைத்தது, 1668 இல் EIC-க்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டது.
 - கல்கத்தா: வில்லியம் கோட்டை நிறுவுதல் (1698 இல் ஜோப் சார்னாக் என்பவரால் பெறப்பட்ட சுதானுத்தி, காலிகாட்டா, கோவிந்த்பூர் கிராமங்களைச் சுற்றி).
 - முக்கிய இம்பீரியல் ஃபர்மான்கள்: 1632 இல் கோல்கொண்டா சுல்தானிடமிருந்து பொன் ஃபர்மானி, 1717 இல் பாளையரிடமிருந்து ஃபர்மானி (EIC இன் மகா சாசனம்).
 - ஆரம்ப மோதல்கள்: 1612 இல் சவாலி ஹோலில் போர்த்துகீசியர்களைத் தோற்கடித்தது. 1686-90 இல் முகலாயர்களுக்கு எதிரான குழந்தையின் போர் (ஆரம்ப பின்னடைவு, பின்னர் மன்னிக்கப்பட்டது).
- D. டேனிஷ் (டேனிஷ் ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி, 1616):
 - நிறைநாட்டல்: தரங்கம்பாடி (தமிழ்நாடு, 1620), செரம்பூர் (பெங்கால், 1755 - தலைமையகம்).
 - செயல்பாடுகள்: முதன்மையாக வர்த்தகம், சமயப்பரப்பு நடவடிக்கைகள் (செரம்பூர் சமயப்பரப்பு குழுக்கள்).

- குறைவான தாக்கம்: 1845 இல் குடியேற்றங்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு விற்பது.
- E. பிரெஞ்சு (கம்பெனி டெஸ் இண்டெஸ் ஓரியண்டல்ஸ், 1664):
 - தாமதமான வருகை மற்றும் அரசு கட்டுப்பாடு: பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தை பெரிதும் சார்ந்திருந்தது.
 - நிலைநாட்டல்: 1668 இல் ஃபிரான்சுவா கேரன் என்பவரால் துரத், 1669 இல் மதுலிப்பட்டினம் ஆகிய இடங்களில் முதல் தொழிற்சாலை.
 - முக்கிய குடியேற்றங்கள்: புதுச்சேரி (1674, வாலிகண்டபுரம் ஆளுநர் ஷெர் கான் லோடியால் வழங்கப்பட்டது; ஃபிரான்சுவா மார்ட்டின் கீழ் முக்கிய மையமாக மாறியது), சந்தர்நகர் (பெங்கால்). மாஹே, காரைக்கால், ஏனாம்.
 - லட்சியங்கள்: ஸ்ரீமாஸ் மற்றும் குறிப்பாக ஸ்ரீலெக்ஸ் போன்ற ஆளுநர்களின் கீழ் அரசியல் லட்சியங்கள் வளர்ந்தன.

III. ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு போட்டி மற்றும் கர்நாடகப் போர்கள் (18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி - திருப்பமுனை)

- இது "வருகை" கட்டம் "பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தின் நிலைநாட்டல்" கட்டத்திற்கு மாறும் இடம்.
- காரணங்கள்:
 - ஐரோப்பிய அரசியல் போட்டிகள் (எ.கா., ஆஸ்திரிய வாரிசுப் போர், ஏழு வருடப் போர்) இந்தியாவுக்குள் பரவியது.
 - இந்தியாவில் வணிகப் போட்டி.
 - முகலாய அதிகாரத்தின் வீழ்ச்சி மற்றும் கர்நாடகம் மற்றும் ஹைதராபாத்தில் நிலையற்ற அரசியல் சூழ்நிலை, தலையீட்டிற்கான வாய்ப்புகளை வழங்கியது.
- போக்கு (மூன்று கர்நாடகப் போர்கள்):
 - முதல் கர்நாடகப் போர் (1746-48): ஆஸ்திரிய வாரிசுப் போருடன் இணைக்கப்பட்டது. செயின்ட் தோமே/அடையார் போர் (பிரெஞ்சு கர்நாடக நவாபின் படைகளைத் தோற்கடித்தது, ஐரோப்பிய பயிற்சி பெற்ற படைகளின் மேலாதிக்கத்தை வெளிப்படுத்தியது). ஐக்ஸ்-லா-சேப்பல் ஒப்பந்தம் பழைய நிலையை மீட்டது.
 - இரண்டாம் கர்நாடகப் போர் (1749-54): ஹைதராபாத் மற்றும் கர்நாடகத்தில் வாரிசு தகராறுகளுக்காக சண்டையிடப்பட்டது. ஸ்ரீலெக்ஸின் உள்ளூர் அரசியலில் தலையிடும் கொள்கை. கிளைவின் ஆற்காடு கைப்பற்றுதல். ஸ்ரீலெக்ஸ் திரும்ப அழைக்கப்பட்டார். புதுச்சேரி ஒப்பந்தம் (தற்காலிக).
 - மூன்றாம் கர்நாடகப் போர் (1758-63): ஐரோப்பாவில் ஏழு வருடப் போருடன் இணைக்கப்பட்டது. வந்தவாசிப் போர் (1760) – சர் ஜர் கூட் தலைமையில் கவுண்ட் டி லல்லிக்கு எதிராக பிரிட்டிஷ் தீர்க்கமான வெற்றி. புதுச்சேரியின் முற்றுகை மற்றும் வீழ்ச்சி. பாரிஸ் ஒப்பந்தம் (1763) பிரெஞ்சு தொழிற்சாலைகளை மீட்டது ஆனால் கோட்டையிடுதல் மற்றும் அரசியல் லட்சியங்களை தடை செய்தது.
- முக்கியத்துவம்: பிரெஞ்சு மீது பிரிட்டிஷ் கடற்படை மற்றும் இராணுவ மேலாதிக்கத்தை நிறுவியது; தென் இந்தியாவிலும் இறுதியில் இந்தியாவின் முழுவதிலும் பிரிட்டிஷ் அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கு வழி வகுத்தது.

IV. ஐரோப்பியர்களின் (குறிப்பாக பிரிட்டிஷரின்) வெற்றிக்குக் காரணமான காரணிகள்

- A. மேம்பட்ட கடற்படை சக்தி: பிரிட்டிஷ் கடற்படை வலிமையானது.

- B. பொருளாதார வலிமை மற்றும் வளங்கள்: EIC ஒரு தனியார் நிறுவனம், பிரெஞ்சு நிறுவனத்துடன் ஒப்பிடுகையில் வலுவான நிதி ஆதரவு மற்றும் குறைந்த அரசு தலையீடு. திறமையான மேலாண்மை.
- C. இராணுவ ஒழுக்கம் மற்றும் தொழில்நுட்பம்: சிறப்பாக பயிற்சி பெற்ற மற்றும் ஒழுக்கமான படைகள்; மேம்பட்ட பீரங்கி.
- D. திறமையான தலைமை: ராபர்ட் கிளைவ், ஸ்ட்ரிங்கர் லாரன்ஸ், ஜர் கூட் போன்ற தலைவர்கள்.
- E. இந்தியாவில் அரசியல் பிளவு: சிதறிய இந்திய அரசியல் அமைப்பு; ஆட்சியாளர்கள் பெரும்பாலும் போட்டியாளர்களுக்கு எதிராக ஐரோப்பிய உதவியை நாடினர்.
- F. மற்ற ஐரோப்பிய சக்திகளின் பலவீனங்கள்:
 - போர்த்துகீசியர்கள்: மத சகிப்புத்தன்மையின்மை, ஊழல், கவன திசைதிருப்பல்.
 - டச்சு: மசாலா தீவுகளில் அதிக ஆர்வம்.
 - பிரெஞ்சு: அதிகப்படியான அரசு கட்டுப்பாடு, மோசமான நிதி மேலாண்மை, தலைவர்களால் செய்யப்பட்ட மூலோபாய பிழைகள் (பிரிட்டிஷ் உடன் ஒப்பிடுகையில்), கடற்படை சக்தியை புறக்கணித்தல்.
- G. தொழில் புரட்சி (பிற்கால கட்டம், ஆனால் இங்கிலாந்தில் தொடக்கங்கள்): இங்கிலாந்திற்கு வளங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப மேலாதிக்கத்தை வழங்கியது.

V. இந்தியாவின் மீது ஆரம்பகால ஐரோப்பிய வருகையின் தாக்கம் (18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை)

- A. பொருளாதார தாக்கம்:
 - புதிய பயிர்களின் அறிமுகம் (உருளைக்கிழங்கு, புகையிலை, மிளகாய், முந்திரி - போர்த்துகீசியர்களால்).
 - புதிய துறைமுக நகரங்கள் மற்றும் வர்த்தக மையங்களின் வளர்ச்சி.
 - இந்திய ஜவுளிகளுக்கான தேவை அதிகரிப்பு உற்பத்தி விரிவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது.
 - ஆரம்ப கட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க "செல்வச் சுரண்டல்" இல்லை; வர்த்தகம் பெரும்பாலும் சமநிலையில் அல்லது இந்தியாவின் பக்கம் சாதகமாக இருந்தது (தங்கம்/வெள்ளி வரவு). இது பின்னர் கடுமையாக மாறியது.
- B. அரசியல் தாக்கம்:
 - ஐரோப்பிய இராணுவ தந்திரங்கள் மற்றும் அமைப்புகளின் அறிமுகம்.
 - உள்ளூர் அரசியலில் ஐரோப்பிய தலையீடு அதிகரித்தது.
 - கடலோர இந்திய சக்திகளின் பலவீனம்.
 - ஒழுக்கமான ஐரோப்பிய படைகளுக்கு இந்திய மாநிலங்களின் பாதிப்புத்திறனை நிரூபித்தது.
- C. சமூக மற்றும் கலாச்சார தாக்கம்:
 - குறைவான கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு, ஐரோப்பியர்கள் பெரும்பாலும் தனித்தனி பிரதேசங்களில் வாழ்ந்தனர்.
 - சமயப்பரப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் சில மதமாற்றங்கள்.
 - அவர்களது குடியேற்றங்களில் ஐரோப்பிய கட்டிடக்கலை பாணிகளின் அறிமுகம்.
 - அச்ச இயந்திரம் (போர்த்துகீசியர்களால்).

VI. ஐரோப்பிய ஈடுபாட்டின் தன்மை: வர்த்தகர்களிலிருந்து ஆட்சியாளர்களுக்கு (ஒரு படிப்படியான மாற்றம்)

- ஆரம்ப கட்டம்: வர்த்தக சலுகைகளை நாடி தொழிற்சாலைகளை நிறுவுதல்.

- **இரண்டாம் கட்டம்:** குடியேற்றங்களை கோட்டையிடுதல், பாதுகாப்புக்காக சிறிய இராணுவ படைகளை உருவாக்குதல்.
- **மூன்றாம் கட்டம் (குறிப்பாக 18 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி முதல்):** செயலில் உள்ள அரசியல் தலையீடு, உள்ளூர் சக்திகளுடன் கூட்டு, பிராந்திய கையகப்படுத்துதல்.

காலனித்துவம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியம்

I. முக்கிய கருத்துக்களைப் புரிந்துகொள்ளுதல் (வரையறைகள் மற்றும் வேறுபாடுகள்)

- **A. ஏகாதிபத்தியம்:**
 - **வரையறை:** ஒரு நாட்டின் அதிகாரம் மற்றும் ஆதிக்கத்தை, குறிப்பாக நேரடி பிராந்திய கையகப்படுத்துதல்கள் மூலமாகவோ அல்லது பிற பகுதிகளின் மீது அரசியல் மற்றும் பொருளாதார கட்டுப்பாட்டைப் பெறுவதன் மூலமாகவோ விரிவுபடுத்தும் கொள்கை, நடைமுறை அல்லது ஆதரவு. இது ஒரு பேரரசை உருவாக்குவதற்கும் பராமரிப்பதற்குமான ஒரு யோசனை அல்லது சித்தாந்தமாகும்.
 - **வடிவங்கள்:**
 - **முறைசார் ஏகாதிபத்தியம்:** நேரடி அரசியல் கட்டுப்பாடு (எ.கா., 1858 க்குப் பிறகு பிரிட்டிஷ் இந்தியா).
 - **முறைசாரா ஏகாதிபத்தியம்:** பொருளாதார ஆதிக்கம், அரசியல் செல்வாக்கு, கலாச்சார மேலாதிக்கம் மூலம் மறைமுகக் கட்டுப்பாடு (எ.கா., சீனாவில் செல்வாக்கு மண்டலங்கள், டாலர் ஏகாதிபத்தியம்).
 - **"பழைய" மற்றும் "புதிய" ஏகாதிபத்தியம்:**
 - **பழைய ஏகாதிபத்தியம் (கி.பி. 1500-1800):** "தங்கம், புகழ், கடவுள்" ஆகியவற்றால் உந்தப்பட்டது; வர்த்தக மையங்களை நிறுவுதல், ஆரம்பத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட பிராந்திய கட்டுப்பாடு (எ.கா., ஆரம்பகால போர்த்துகீசிய, டச்சு, பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சு நடவடிக்கைகள்).
 - **புதிய ஏகாதிபத்தியம் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி - 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி):** தொழிற்கால முதலாளித்துவத்தின் மூலப்பொருட்கள், சந்தைகள், முதலீட்டு வாய்ப்புகளுக்கான தேவையால் உந்தப்பட்டது; ஐரோப்பிய சக்திகளிடையே '14 போட்டி, ஆப்பிரிக்காவைப் பிரித்தல் (Scramble for Africa), பிரதேசங்களை முழுமையாக அடிமைப்படுத்துதல்.
- **B. காலனித்துவம்:**
 - **வரையறை:** மற்றொரு நாட்டின் மீது முழுமையான அல்லது பகுதி அரசியல் கட்டுப்பாட்டைப் பெறுதல், குடியேறிகளைக் கொண்டு அதனை ஆக்கிரமித்தல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக சுரண்டுதல் ஆகியவற்றின் கொள்கை அல்லது நடைமுறை. இது ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு வெளிப்பாடு அல்லது நடைமுறையாகும்.
 - **வகைகள்:**
 - **குடியேற்றவாதக் காலனித்துவம்:** மதம், அரசியல் அல்லது பொருளாதார காரணங்களுக்காக பெரிய அளவிலான குடியேற்றம் (எ.கா., அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா). இந்தியாவில் இது முதன்மை வடிவமாக இல்லை, இருப்பினும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் உருவானார்கள்.

- **சுரண்டல் காலனித்துவம்:** குறைவான காலனியாளர்கள், பெருநகரத்திற்காக (metropole) வளங்களைச் சுரண்டுவதில் கவனம் செலுத்துதல் (எ.கா., இந்தியா, ஆப்பிரிக்காவின் பெரும் பகுதி).

• C. உறவு மற்றும் வேறுபாடு:

- ஏகாதிபத்தியம் என்பது பரந்த கருத்து; காலனித்துவம் என்பது ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவம் அல்லது கருவி. ஒரு நாடு முறையான காலனிகளை நிறுவாமலேயே ஏகாதிபத்தியமாக இருக்க முடியும் (எ.கா., பொருளாதார அழுத்தம் மூலம்). அனைத்து காலனித்துவமும் ஏகாதிபத்தியத்தின் வெளிப்பாடே.

II. காலனித்துவம்/ஏகாதிபத்தியத்தின் நோக்கங்கள் மற்றும் உந்துசக்திகள் ("ஏன்")

• A. பொருளாதார உந்துசக்திகள் (முதன்மை):

- **வணிகவாதம் (ஆரம்ப கட்டம்):** வர்த்தகம், தங்கம் மற்றும் வெள்ளி போன்ற உலோகங்கள், சாதகமான வர்த்தக இருப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் செல்வத்தைக் குவித்தல்.
- **தொழிற்புரட்சியின் தேவைகள் (பிற்கட்டம்):**
 - மூலப்பொருட்களுக்கான தேடல் (பருத்தி, சணல், ரப்பர், தாதுக்கள்).
 - உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கான சந்தைகளைத் தேடுதல்.
 - மூலதன முதலீட்டிற்கான வாய்ப்புகள் (ரயில்வே, தோட்டங்கள், சுரங்கங்கள்).
- **கோட்பாடுகள்:** ஹாப்ஸன் (குறைந்த நுகர்வு), லெனின் (முதலாளித்துவத்தின் உச்சகட்டம்), வாலர்ஸ்டன் (உலக-அமைப்பு கோட்பாடு).

• B. அரசியல் உந்துசக்திகள்:

- தேசிய கௌரவம் மற்றும் சக்தி (பேரரசு ஒரு அந்தஸ்து சின்னமாக).
- மூலோபாய நன்மை (இராணுவ தளங்கள், கடல் வழிகளின் கட்டுப்பாடு – எ.கா., சூயஸ் கால்வாய்க்காக எகிப்தின் மீதான பிரிட்டிஷ் ஆர்வம்).
- ஜரோப்பிய நாடுகளிடையே அதிகார சமநிலையை பராமரித்தல்.
- "அந்த இடத்தில் இருந்த மனிதன்" (Man on the spot) கோட்பாடு: காலனித்துவ நிர்வாகிகளின் நடவடிக்கைகள் தலையீட்டை அதிகரித்தல்.

• C. சித்தாந்த/கலாச்சார உந்துசக்திகள் ("நியாயப்படுத்துதல்கள்"):

- **"வெள்ளையனின் சுமை" (ரட்யார்ட் கிப்ளிங்):** ஜரோப்பியர் அல்லாத மக்களை "நாகரிகப்படுத்துவது" ஜரோப்பியர்களின் கடமை என்ற நம்பிக்கை.
- **சமூக டார்வினியம்:** "தகுதியுள்ளது தப்பிப்பிழைக்கும்" என்ற கருத்தை நாடுகள் மற்றும் இனங்களுக்குப் பயன்படுத்துதல்.
- **மத ஆர்வம்:** கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புதல் (ஆரம்ப கட்டங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றது).
- இன மற்றும் கலாச்சார மேன்மை உணர்வு.

• D. புறக் காரணிகள்/உள்ளூர் கூட்டாளிகள்:

- காலனித்துவப்படுத்தப்பட்ட சமூகங்களின் உள் பலவீனங்கள் மற்றும் ஒற்றுமையின்மை (எ.கா., வீழ்ச்சியடைந்த முகலாயப் பேரரசு, இந்தியாவில் சுதேச அரசுகளுக்கிடையேயான போட்டிகள்).

- காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து பயனடைந்த உள்ளூர் கூட்டாளிகளின் (வர்த்தகத் தரகு முதலாளிகள், "ஒத்துழைக்கும் மேட்டுக்குடியினர்") பங்கு.

III. இந்தியாவில் காலனித்துவத்தின் நிலைகள் (ஆர்.பி. தத் மற்றும் பிறரால் கோட்பாடாக்கப்பட்டது)

- A. கட்டம் I: வணிகவாதக் காலனித்துவம் (கி.பி. 1757-1813):
 - முக்கிய அம்சங்கள்: கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் வர்த்தக முற்றுரிமை, நேரடிக் கொள்ளை, வருவாய் உரிமைகளைப் பெறுதல் (1764 பக்சார் போருக்குப் பிறகு வங்காளம், பீகார், ஒரிசாவின் திவானி).
 - நோக்கம்: இந்தியப் பொருட்களை மலிவாக வாங்கி (பெரும்பாலும் வற்புறுத்தல் மூலம்) ஐரோப்பாவில் அதிக விலைக்கு விற்பது. "செல்வச் சுரண்டல்" (Drain of wealth) தொடங்கியது.
 - அரசியல்: வெற்றிப் போர்கள் (எ.கா., மைசூர், மராத்தியர்களுக்கு எதிராக), துணைப்படைத் திட்டங்கள்.
- B. கட்டம் II: தொழில் காலனித்துவம் / தடையற்ற வர்த்தகக் காலனித்துவம் (கி.பி. 1813-1858/60கள்):
 - முக்கிய அம்சங்கள்: கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் வர்த்தக முற்றுரிமை முடிவு (1813 பட்டயச் சட்டம்), இந்தியா பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான (குறிப்பாக ஜவுளி) சந்தையாகவும், மூலப்பொருட்களை (பருத்தி, சணல்) வழங்கும் இடமாகவும் மாற்றப்பட்டது.
 - நோக்கம்: பிரிட்டிஷ் தொழிற்கால முதலாளித்துவத்திற்கு வசதி செய்தல்.
 - தாக்கம்: இந்தியாவின் தொழில்மயமியுப்பு (இந்திய கைவினைஞர்கள் மற்றும் நெசவாளர்களின் அழிவு), விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல்.
 - அரசியல்: மேலும் பிராந்திய விரிவாக்கம் (வாரிசு இழப்புக் கொள்கை), கட்டுப்பாட்டை வலுப்படுத்துதல்.
- C. கட்டம் III: நிதி ஏகாதிபத்தியம் (கி.பி. 1860கள் - 1947):
 - முக்கிய அம்சங்கள்: இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் மூலதன முதலீடு (ரயில்வே, சாலைகள், தகவல் தொடர்பு, தோட்டங்கள், நவீன தொழில்கள், வங்கி, காப்பீடு).
 - நோக்கம்: மூலதன முதலீட்டிற்காக இந்தியாவைச் சுரண்டுதல் மற்றும் உபரியை தீவிரமாகப் பிரித்தெடுத்தல்.
 - தாக்கம்: உலக முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தில் இந்தியா ஒரு துணை நிறுவனமாக மேலும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது, உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சி (முதன்மையாக காலனித்துவ நலன்களுக்காக), ஒரு நவீன இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வளர்ச்சி (அது அடிப்பணிந்ததாக இருந்தாலும்).
 - அரசியல்: 1858க்குப் பிறகு நேரடி பிரிட்டிஷ் மகுட ஆட்சி, முறையான நிர்வாகம், "பிரித்தானும் கொள்கை"கள்.

IV. இந்தியாவில் காலனித்துவக் கட்டுப்பாட்டின் முறைகள் மற்றும் வழிமுறைகள் ("எப்படி")

- A. இராணுவ வெற்றி மற்றும் வற்புறுத்தல்:
 - நேரடிப் போர்கள் (ஆங்கிலோ-மைசூர், ஆங்கிலோ-மராத்திய, ஆங்கிலோ-சீக்கியப் போர்கள்).
 - மேம்பட்ட இராணுவ தொழில்நுட்பம் மற்றும் அமைப்பு.
 - இந்திய சிப்பாய்களின் பயன்பாடு.
- B. அரசியல் மற்றும் நிர்வாகக் கட்டுப்பாடு:
 - துணைப்படைத் திட்டம் (வெல்ஸெலி): இந்திய மாநிலங்கள் "பாதுகாப்பிற்காக" தங்கள் இறையாண்மையை இழந்தன.
 - வாரிசு இழப்புக் கொள்கை (டல்ஹவுசி): நேரடி வாரிசு இல்லாத மாநிலங்களைக் கைப்பற்றுதல்.

- நேரடி நிர்வாகம்: பிரிட்டிஷ் மாகாணங்களை நிறுவுதல்.
- குடிமைப் பணிகள் (ICS): பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் "எஃகு கட்டமைப்பு".
- காவல் அமைப்பு: காலனித்துவ ஸ்திரத்தன்மைக்காக சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கைப் பராமரித்தல்.
- நீதித்துறை: சட்டங்களின் குறியீடாக்கம் (IPC, CrPC), ஆனால் பெரும்பாலும் ஒருதலைப்பட்சமானது.
- C. பொருளாதாரச் சுரண்டல்:
 - நில வருவாய் முறைகள்: நிரந்தர நிலவரித் திட்டம், இரயத்துவாரி, மகல்வாரி – விவசாயிகளின் கடன் மற்றும் நிலப் பறிப்புக்கு வழிவகுத்தது.
 - விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல்: உணவுப் பயிர்களுக்குப் பதிலாக பணப் பயிர்களை பயிரிட கட்டாயப்படுத்துதல்.
 - தொழில்மயமீழ்வு: பாரம்பரிய இந்தியத் தொழில்களை அழித்தல்.
 - செல்வச் சுரண்டல்: இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டனுக்கு வளங்களை ஒருதலைப்பட்சமாக மாற்றுதல்.
 - போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு: ரயில்வே, தந்தி, துறைமுகங்கள் – வளச் சுரண்டல் மற்றும் துருப்புக்கள் இயக்கத்தை எளிதாக்க உருவாக்கப்பட்டன.
 - நிதி மற்றும் கட்டணக் கொள்கைகள்: பிரிட்டிஷ் பொருட்களுக்கு சாதகமாக இருந்தன.
- D. சித்தாந்த மற்றும் கலாச்சார மேலாதிக்கம்:
 - கல்விக் கொள்கை (எ.கா., மெக்காலேயின் குறிப்பு): "இரத்தத்திலும் நிறத்திலும் இந்தியர்களாகவும், ஆனால் சுவை, கருத்துக்கள், ஒழுக்கம் மற்றும் அறிவில் ஆங்கிலேயர்களாகவும்" இருக்கும் ஒரு வர்க்கத்தை உருவாக்குதல்.
 - சமூக சீர்திருத்தங்கள்: கலவையான நோக்கங்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டன – சில சமயங்களில் மனிதாபிமானம், பெரும்பாலும் ஒரு "நாகரிக" பிம்பத்தை வெளிப்படுத்த அல்லது மேலும் "ஆளக்கூடிய" ஒரு சமூகத்தை உருவாக்க (எ.கா., சதி ஒழிப்பு, விதவை மறுமணச் சட்டம்).
 - பத்திரிகை கட்டுப்பாடு மற்றும் தணிக்கை.
 - இனப் பாகுபாட்டை ஊக்குவித்தல் மற்றும் கலாச்சார மேன்மையை வலியுறுத்துதல்.
 - "பிரித்தானும் கொள்கை"கள்: மதம் மற்றும் சாதி வேறுபாடுகளைச் சுரண்டுதல்.

V. இந்தியா மீது காலனித்துவம்/ஏகாதிபத்தியத்தின் தாக்கம் ("விளைவுகள்")

- இது முதன்மைத் தேர்வுகளுக்கான மிக முக்கியமான பகுதியாகும்.
- A. பொருளாதாரத் தாக்கம்:
 - வறுமை மற்றும் பஞ்சங்கள்.
 - விவசாயத்தில் தேக்கம்.
 - பாரம்பரிய தொழில்கள் மற்றும் கைவினைப் பொருட்களின் வீழ்ச்சி.
 - நவீன தொழில்களின் ஒருபக்க வளர்ச்சி.
 - பிரிட்டிஷ் நலன்களுக்கு அடிபணிந்த ஒரு காலனித்துவப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை உருவாக்குதல்.
 - விவசாயிகளின் கடன்சுமை.
 - செல்வச் சுரண்டல்.
- B. அரசியல் தாக்கம்:
 - இந்திய இறையாண்மை மற்றும் சுதந்திர இழப்பு.

- ஒருங்கிணைந்த நிர்வாகத்தின் கீழ் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைப்பு (அது வெளிநாட்டு ஆட்சியாக இருந்தாலும்).
- நவீன அரசியல் நிறுவனங்களின் அறிமுகம் (வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் சிதைந்த வடிவத்தில் இருந்தாலும்).
- நவீன இந்திய தேசியவாதத்தின் எழுச்சி (காலனித்துவத்திற்கு எதிர்வினையாக).

• C. சமூகத் தாக்கம்:

- புதிய சமூக வர்க்கங்களின் தோற்றம் (எ.கா., நவீன அறிவுஜீவிகள், தொழில்துறை தொழிலாளி வர்க்கம், புதிய நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கம்).
- பாரம்பரிய சமூக அமைப்புகளில் மாற்றங்கள்.
- சமூகப் பிளவுகளின் தீவிரம் (சாதி, வகுப்புவாதம்).
- பெண்களின் நிலை மீதான தாக்கம் (சீர்திருத்தங்கள் மூலம் நேர்மறை மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்கள் மூலம் எதிர்மறை).

• D. கலாச்சார மற்றும் அறிவுசார் தாக்கம்:

- மேற்கத்திய கல்வி மற்றும் கருத்துக்களின் பரவல் (தாராளமயம், ஜனநாயகம், தேசியவாதம் – முரண்பாடாக காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்பட்டது).
- சமூக-மத சீர்திருத்த இயக்கங்கள்.
- இந்திய கலை, கட்டிடக்கலை, இலக்கியத்தில் தாக்கம்.
- உளவியல் தாக்கம்: சிலரிடம் "காலனித்துவ மனப்பான்மை" அல்லது தாழ்வு மனப்பான்மையை உருவாக்குதல், மற்றவர்களிடையே வலுவான கலாச்சாரப் பெருமை மற்றும் எதிர்ப்புணர்வை உருவாக்குதல்.

VI. காலனித்துவம்/ஏகாதிபத்தியத்தின் மீதான விமர்சனங்கள்

• A. தேசியவாத விமர்சனம் (இந்தியா):

- ஆரம்பகால மிதவாதிகள்: தாதாபாய் நௌரோஜி (செல்வச் சுரண்டல் கோட்பாடு), ஆர்.சி. தத், ஜி.கே. கோகலே – பொருளாதாரச் சுரண்டலில் கவனம் செலுத்தி சீர்திருத்தங்களைக் கோரினர்.
- தீவிரவாதிகள்: திலகர், லாலா லஜபதி ராய், பி.சி. பால் – சுயராஜ்யத்தைக் கோரினர், கலாச்சார அடிமைத்தனத்தை முன்னிலைப்படுத்தினர்.
- காந்திய விமர்சனம்: தார்மிக விமர்சனம், சுதேசிக்கு முக்கியத்துவம், அகிம்சை, மேற்கத்திய தொழில் நாகரிகத்தின் மீதான விமர்சனம்.

- B. மார்க்சிய விமர்சனம்: காலனித்துவம் என்பது முதலாளித்துவச் சுரண்டலின் ஒரு கருவி, இது காலனிகளின் பின்தங்கிய வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கிறது. (எ.கா., ஆர்.பி. தத், ஏ.ஆர். தேசாய்).

- C. பிற்கால பின்காலனித்துவக் கோட்பாடுகள்: கலாச்சார மேலாதிக்கம், சொற்பொழிவுப் பகுப்பாய்வு, விளிம்புநிலை மக்களின் கண்ணோட்டங்கள் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துதல் (எ.கா., எட்வர்ட் செட், ரணஜித் குஹா).

VII. காலனித்துவம்/ஏகாதிபத்தியத்தின் மரபுரிமைகள்

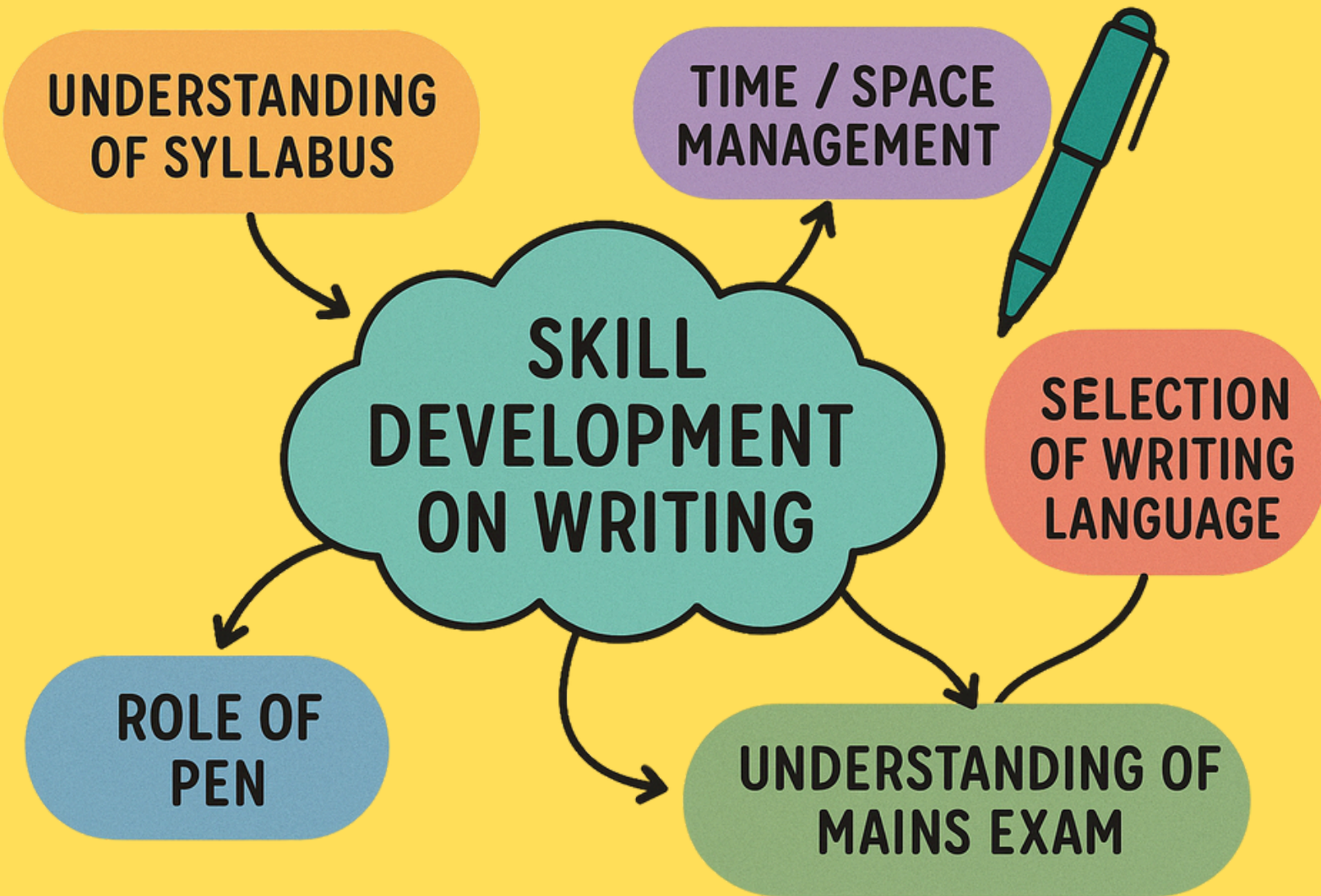
- நவீன நாடுகளின் அரசியல் எல்லைகள்.
- சில நிர்வாக மற்றும் நீதித்துறை கட்டமைப்புகளின் தொடர்ச்சி.
- பல முன்னாள் காலனிகளில் பொருளாதார பின்தங்கிய நிலை மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகள்.

தெய்வீகம்

GROUP I MAINS 2025

DIRECT / ONLINE / POSTAL

SCHEDULE YOUR OWN BATCH

FOR ADMISSION : 9952521550-9840281550

A SCIENTIFICALLY DESIGNED PROGRAM, LEADING YOU TO 360 DEGREE COVERAGE OF SYLLABUS

Focus on Fundamental understanding of each subject

Each subject is broken down into mains tests are scheduled in a scientific way for maximum retention.

Most Comprehensive and concise material

Get the best study material in English and Tamil for static and current affairs from the Best Content Team.

Most Relevant and Best Quality Questions as per TNPSC standards

Test Series will consist of Most Probable Questions from exam point of view. Our team is working 24*7 to ensure that most targeted questions form the part of our Test Series.

Marks Booster Session

Discussions to follow every test, on how to tackle each question and score more marks

Model Answer perfection

At Iyachamy Academy, we try to ensure that model answers provided by us are to the point and relevant, We will give the model answer as if it has to be replicated in the final exam.

Evaluation and Feedback

Comprehensive evaluation and customized feedback are part of this Test series. We will ensure that feedback helps you to improve better in every subsequent Test.

Support

Team Iyachamy Academy will be available to support you in improving your answers and get them better!

IYACHAMY ACADEMY

PRIME BATCH

(GROUP 1 MAINS)

🔥 YOUR SUCCESS. YOUR DESIGN. 🔥

**WE DON'T TEACH
WHAT TO STUDY.**

No spoon-feeding. Just
sharpening, questioning,
and challenging.

**I DON'T
SPOON-
FEED.
I SHARPEN.**

WHY PRIME BATCH?

- ✓ **BREAK THE OLD RULES:**
No fixed schedules – YOU
set the dates.
Design your own path –
Pace & order in YOUR hands.
- ⬇ **YOUR SUCCESS BLUEPRINT:**
“Cracking TNPSC isn't luck.
It's design.”

MY ROLE:

- ✓ Curated sources –
Only what matters.
- ✓ In-depth evaluation –
Every answer sheet
dissected.
- ✓ 1:1 Mentorship – Until
your vision
becomes reality.

READY TO RESHAPE YOUR PREPARATION?

JOIN PRIME BATCH

BATCH T TODAY!

- சமூகப் பிளவுகள் மற்றும் மோதல்கள் (எ.கா., தெற்காசியாவில் வகுப்புவாதம்).
- மொழி தாக்கங்கள் (எ.கா., இந்தியாவில் ஆங்கிலம்).
- இழப்பீடு, நஷ்டஈடு மற்றும் காலனித்துவ வரலாற்றின் விளக்கம் குறித்த தொடர்ச்சியான விவாதங்கள்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் நிறுவதல், விரிவாக்கம் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு

இந்தத் தலைப்பை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம், இருப்பினும் அவை பெரும்பாலும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தே காணப்படுகின்றன.

I. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் நிறுவதல் (கி.பி. 1757 - கி.பி. 1818)

- இந்தக் கட்டம், பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி (EIC) ஒரு வர்த்தக நிறுவனத்திலிருந்து ஒரு பிராந்திய சக்தியாக எப்படி மாறியது மற்றும் ஒரு பேரரசுக்கான அடித்தளத்தை எவ்வாறு அமைத்தது என்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது.
- A. நிறுவனக்கான முன்னிபந்தனைகள்:
 - முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி (அதிகார வெற்றிடம்).
 - பிராந்திய சக்திகளின் எழுச்சியும் அவற்றின் உள்மோதல்களும் (மராத்தியர்கள், மைசூர், ஹைதராபாத், வங்காள நவாபுகள், அவத் போன்றவை).
 - ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு போட்டி (கர்நாடகப் போர்கள்) - பிரிட்டிஷ் வெற்றி அவர்களின் கடற்படை மேலாதிக்கத்தை நிறுவியது மற்றும் ஐரோப்பிய இராணுவ உத்திகளின் செயல்திறனை வெளிப்படுத்தியது.
- B. முக்கிய நிகழ்வுகள் மற்றும் மைல்கற்கள்:
 - பிளாசிப் போர் (1757):
 - **தூழல்:** சிராஜ்-உத்-தௌலா (வங்காள நவாப்) உடனான மோதல்.
 - **முக்கியத்துவம்:** வங்காளத்தின் வளமான வளங்களின் மீது கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு கட்டுப்பாட்டை வழங்கியது; ஒரு கையடக்க நவாபை (மீர் ஜாஃபர்) பதவியில் அமர்த்தியது; கம்பெனியின் பிராந்திய விரிவாக்க ஆசைகளின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.
 - பக்சார் போர் (1764):
 - **தூழல்:** மீர் காசிம் (பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட வங்காள நவாப்), ஷாஜா-உத்-தௌலா (அவத் நவாப்) மற்றும் ஷா ஆலம் II (முகலாயப் பேரரசர்) ஆகியோர் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிராகக் கூட்டணி அமைத்தனர்.
 - **முக்கியத்துவம்:** தீர்மானமான பிரிட்டிஷ் வெற்றி. இது அலகாபாத் உடன்படிக்கைக்கு (1765) வழிவகுத்தது, இது வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிசாவின் திவானி (வருவாய் வசூலிக்கும் உரிமை) உரிமையை கம்பெனிக்கு வழங்கியது. இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு ஒரு சட்டப்பூர்வ மற்றும் நிதி அடிப்படையாக அமைந்தது.
 - வங்காளத்தில் இரட்டை ஆட்சி (1765-1772):
 - கம்பெனியிடம் திவானி (வருவாய்) உரிமைகள் இருந்தன, அதே நேரத்தில் நவாப்பிடம் நிஜாமத் (நிர்வாகப்) பொறுப்புகள் இருந்தன, ஆனால் அதிகாரம் அல்லது வளங்கள் இல்லை.
 - **தாக்கம்:** நிர்வாகச் சீர்குலைவு, பெரும் கொள்ளை, 1770-இன் பெரும் வங்காளப் பஞ்சத்திற்கு வழிவகுத்தது.

• C. ஆரம்பகால நிர்வாக கட்டமைப்புகள்:

- ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் 1773: கம்பெனியின் விவகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்த பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் எடுத்த முதல் படி; வங்காளத்தின் கவர்னர்-ஜெனரல் (வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்) பதவியை நிறுவியது, கல்கத்தாவில் உச்ச நீதிமன்றத்தை அமைத்தது.
- பிட் இந்தியச் சட்டம் 1784: கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தை நிறுவியது, கம்பெனியை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு மேலும் கீழ்ப்படியச் செய்தது; இரட்டைக் கட்டுப்பாட்டு முறை.

• D. நிறுவன முக்கிய ஆளுமைகள்:

- ராபர்ட் கிளைவ்: பிளாசி மற்றும் ஆரம்பகால கம்பெனி அதிகாரத்தின் சிற்பி.
- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்: முதல் கவர்னர்-ஜெனரல்; விரிவாக்கக் கொள்கைகள், ரோஹில்லாப் போர், முதல் ஆங்கிலோ-மராத்தியப் போர், சைத் சிங் மற்றும் அவத் பேகம் களுடனான மோதல்களில் ஈடுபாடு; பதவி நீக்க விசாரணை.

II. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் விரிவாக்கம் (கி.பி. 1770கள் - கி.பி. 1857)

- இந்தக் கட்டம், போர்கள் மற்றும் இராஜதந்திரம் மூலம் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தின் முறையான பிராந்திய வளர்ச்சியை உள்ளடக்கியது, முக்கிய இந்திய சக்திகளை ஒழிப்பது அல்லது அடிபணியச் செய்வது.

• A. விரிவாக்கத்தின் முறைகள்:

○ 1. நேரடிப் போர் மற்றும் வெற்றி:

▪ ஆங்கிலோ-மைசூர் போர்கள் (1767-1799):

- ஹைதர் அலி மற்றும் திப்பு சுல்தானுக்கு எதிராக நான்கு போர்கள்.
- முக்கியத்துவம்: தென்னிந்தியாவில் ஒரு முக்கிய எதிரியை ஒழித்தது; மைசூர் மீது பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றது.
- முக்கிய ஆளுமைகள்: ஹைதர் அலி, திப்பு சுல்தான், வெல்லெஸ்லி பிரபு.

▪ ஆங்கிலோ-மராத்தியப் போர்கள் (1775-1818):

- மூன்று போர்கள். மராத்தியக் கூட்டமைப்பிற்குள் இருந்த உள் பிளவுகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது.
- முக்கியத்துவம்: மிகவும் வலிமையான இந்திய எதிரியான மராத்திய சக்தியை அழித்தது; பெரிய மராத்தியப் பகுதிகளை இணைத்தது.
- முக்கிய ஆளுமைகள்: நானா பட்னாவிஸ், மகாதாஜி சிந்தியா, பேஷ்வாக்கள், வெல்லெஸ்லி பிரபு, ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு.

▪ ஆங்கிலோ-சீக்கியப் போர்கள் (1845-1849):

- இரண்டு போர்கள். ரஞ்சித் சிங்கின் மரணத்திற்குப் பிறகு பஞ்சாபில் ஏற்பட்ட அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையின்மையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது.
- முக்கியத்துவம்: பஞ்சாப் இணைப்பு, இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பெரும்பகுதி மீது பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாட்டை நிறைவு செய்தது.
- முக்கிய ஆளுமைகள்: மகாராஜா ரஞ்சித் சிங் (போர்களுக்கு முன்பு), ஹார்டிஞ்ச் பிரபு, டல்ஹவுசி பிரபு.

- சிந்து கைப்பற்றல் (1843): பெரும்பாலும் ஒரு வெளிப்படையான ஆக்கிரமிப்புச் செயலாகக் காணப்படுகிறது ("ஒரு கொடுமைக்காரன் நண்பனைத் தாக்குவது போல"). எல்லன்பரோ பிரபு.
- ஆங்கிலோ-பர்மியப் போர்கள் (பர்மா பகுதிகளை இணைக்க வழிவகுத்தது, பின்னர் அது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக நிர்வகிக்கப்பட்டது).
- ஆங்கிலோ-ஆப்கானியப் போர்கள் (முதன்மையாக ரஷ்ய விரிவாக்கத்திற்கு எதிராக ஒரு தாங்கு நாட்டை உருவாக்க - "பெரும் ஆட்டம்").
- 2. இராஜதந்திரக் கொள்கைகள் மற்றும் இணைப்புகள்:
 - துணைப்படைத் திட்டம் (வெல்லெஸ்லி பிரபு):
 - செயல்முறை: இந்திய ஆட்சியாளர்கள் பிரிட்டிஷ் இராணுவப் பாதுகாப்பை ஏற்கவும் (அதற்கு பணம் செலுத்தவும்), ஒரு பிரிட்டிஷ் பிரதிநிதியை தங்கள் அவையில் வைத்திருக்கவும், மற்ற ஜரோப்பியர்களைப் பணிநீக்கம் செய்யவும், வெளியுறவுக் கொள்கையின் மீதான கட்டுப்பாட்டை ஒப்படைக்கவும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.
 - தாக்கம்: இந்திய மாநிலங்களின் இறையாண்மை இழப்பு, நிதிச் சுமை, ஆரம்பத்தில் நேரடி நிர்வாகம் இல்லாமல் திறம்பட்ட பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாடு. எடுத்துக்காட்டுகள்: ஹைதராபாத் (முதல்), அவத், மைசூர், தஞ்சாவூர், மராத்தியத் தலைவர்கள்.
 - வாரிசு இழப்புக் கொள்கை (டல்ஹவுசி பிரபு):
 - செயல்முறை: நேரடி வாரிசு இல்லாத மாநிலங்கள் பிரிட்டிஷாரால் இணைக்கப்பட்டன. மேலும், "தவறான ஆட்சி" என்ற அடிப்படையில் இணைப்பு.
 - தாக்கம்: சதாரா, ஜெய்த்பூர், சம்பல்பூர், பகத், உதய்பூர், ஜான்சி, நாக்பூர் இணைப்பு. தவறான ஆட்சி என்ற அடிப்படையில் அவத் இணைப்பு (1856) 1857 கிளர்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது.
 - "பாதுகாப்பு வளையக்" கொள்கை (வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் காலம்): தங்கள் அண்டை நாடுகளின் எல்லைகளைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் கம்பெனியின் சொந்த எல்லைகளைப் பாதுகாத்தல், இதன் மூலம் தாங்கு நாடுகளை உருவாக்குதல்.
- B. விரிவாக்கத்துடன் தொடர்புடைய முக்கிய கவர்னர்-ஜெனரல்கள்:
 - வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் (ஆரம்பகால விரிவாக்கம்).
 - கார்ன்வாலிஸ் பிரபு (மூன்றாம் ஆங்கிலோ-மைசூர் போர்).
 - வெல்லெஸ்லி பிரபு (துணைப்படைத் திட்டம், நான்காம் ஆங்கிலோ-மைசூர் போர், இரண்டாம் ஆங்கிலோ-மராத்தியப் போர்).
 - ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு (சுமரக்கா போர், பிண்டாரிப் போர், மூன்றாம் ஆங்கிலோ-மராத்தியப் போர் - மராத்திய அடிப்பணிதலை நிறைவு செய்தார்).
 - ஆக்லாந்து பிரபு (முதல் ஆங்கிலோ-ஆப்கானியப் போர் - ஒரு பின்னடைவு).
 - எல்லன்பரோ பிரபு (சிந்து இணைப்பு).
 - முதலாம் ஹார்டிஞ்ச் பிரபு (முதல் ஆங்கிலோ-சீக்கியப் போர்).
 - டல்ஹவுசி பிரபு (வாரிசு இழப்புக் கொள்கை, இரண்டாம் ஆங்கிலோ-சீக்கியப் போர், அவத் இணைப்பு).

III. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் ஒருங்கிணைப்பும் வலுப்படுத்தலும் (கி.பி. 1770கள் - 1857 மற்றும் அதற்குப் பிறகு)

- இந்தக் கட்டம், இந்தியா மீதான தங்கள் பிடியை வலுப்படுத்தவும், வளங்களைத் திறமையாகச் சுரண்டவும், பரந்த பிரதேசத்தை ஆளவும் பிரிட்டிஷார் எடுத்த நிர்வாக, பொருளாதார, நீதித்துறை மற்றும் சித்தாந்த நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்துகிறது. இது விரிவாக்கத்துடன் கணிசமாக ஒன்றுடன் ஒன்று இணைகிறது.
- A. நிர்வாக ஒருங்கிணைப்பு:
 - குடிமைப் பணிகள் (ஐ.சி.எஸ் - "எஃகு கட்டமைப்பு"): கார்ன்வாலிஸால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், உயர் பதவிகள் ஐரோப்பியர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. திறமையான மற்றும் விசுவாசமான நிர்வாகத்தை உறுதி செய்வதற்காக இது உருவாக்கப்பட்டது.
 - காவல் அமைப்பு (கார்ன்வாலிஸ்): தரோகாக்கள், கண்காணிப்பாளர்களுடன் நவீன காவல் அமைப்பு.
 - இராணுவம்: நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, கட்டுக்கோப்பான இராணுவம், பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் கீழ் இந்திய சிப்பாய்களைக் கொண்டது. வெற்றி மற்றும் உள் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.
 - பட்டயச் சட்டங்கள் (1793, 1813, 1833, 1853): அவ்வப்போது கம்பெனியின் பட்டயத்தைப் புதுப்பித்து, பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றக் கட்டுப்பாட்டை படிப்படியாக அதிகரித்து, நிர்வாகத்தை மையப்படுத்தியது (1833 இல் இந்திய கவர்னர்-ஜெனரல்).
- B. நீதித்துறை ஒருங்கிணைப்பு:
 - சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் சட்டத் தொகுப்பு: ஒரு சீரான சட்ட அமைப்பை நிறுவ முயற்சிகள் (பெரும்பாலும் பாகுபாடானதாக இருந்தாலும்).
 - கார்ன்வாலிஸ் தொகுப்பு (1793): வருவாய் மற்றும் நீதித்துறைப் பணிகளைப் பிரித்தல், உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் நீதிமன்றங்களை நிறுவுதல் (திவானி அதாலத், -பெளஜ்தாரி அதாலத், சதர் திவானி அதாலத், சதர் நிஜாமத் அதாலத்).
 - சட்ட ஆணையங்கள்: இந்தியச் சட்டங்களைத் தொகுப்பதற்காக (எ.கா., மெக்காலே மற்றும் இந்திய தண்டனைச் சட்டம், இந்தக் காலத்தில் வரையப்பட்டு, பின்னர் இயற்றப்பட்டது).
- C. பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பும் சுரண்டலும்:
 - நில வருவாய் முறைகள்:
 - நிரந்தர நிலவரித் திட்டம் (கார்ன்வாலிஸ், 1793 வங்காளம், பீகார், ஒரிசாவில்): ஜமீன்தார்களுக்கு நிலையான வருவாய், அவர்கள் நில உரிமையாளர்களானார்கள். விவசாயிகளின் சுரண்டலுக்கு வழிவகுத்தது.
 - இரயத்துவாரி முறை (மன்றோ மற்றும் ரீட், தென்னிந்தியாவில்): தனிப்பட்ட விவசாயிகளுடன் (ரயத்துகள்) நேரடி தீர்வு. அதிக வருவாய் கோரிக்கைகள்.
 - மகல்வாரி முறை (வடமேற்கு மாகாணங்கள், பஞ்சாப்): கிராம சமூகங்களுடன் (மகல்கள்) தீர்வு.
 - தாக்கம்: விவசாயிகளின் வறுமை, நிலப் பறிப்பு, விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் (பிரிட்டிஷ் நலன்களுக்காக).
 - தொழில்மயமீழ்வு: பாகுபாடான கட்டணங்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் இயந்திரத் தயாரிப்புப் பொருட்களின் போட்டி மூலம் இந்திய கைவினைப் பொருட்களை (குறிப்பாக ஜவுளி) அழித்தல்.
 - உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சி (காலனித்துவத் தேவைகளுக்காக):

- ரயில்வே (டல்ஹவுசி): மூலோபாய (துருப்புக்கள் இயக்கம்) மற்றும் வணிக (மூலப்பொருட்கள் மற்றும் முடிக்கப்பட்ட பொருட்களின் போக்குவரத்து).
- தந்தி மற்றும் தபால் அமைப்பு (டல்ஹவுசி): திறமையான தகவல் தொடர்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டிற்காக.

○ செல்வச் சுரண்டல்: இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டனுக்கு வளங்களை முறையாக மாற்றுதல்.

• D. சமூக மற்றும் கல்விக் கொள்கைகள்:

- கீழைத்தேய்வாதிகள் மற்றும் ஆங்கிலேயவாதிகள் இடையேயான விவாதம்: கல்வியின் ஊடகம் மற்றும் உள்ளடக்கம் குறித்து.
- மெக்காலேயின் குறிப்பு (1835) & ஆங்கிலக் கல்விச் சட்டம்: பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு விசுவாசமான இந்தியர்களின் ஒரு வர்க்கத்தை உருவாக்க ஆங்கிலக் கல்வியை ஊக்குவித்தது ("இரத்தத்திலும் நிறத்திலும் இந்தியர்களாகவும், ஆனால் சுவை, கருத்துக்கள், ஒழுக்கம் மற்றும் அறிவில் ஆங்கிலேயர்களாகவும்...").
- உட்ஸ் கல்வி அறிக்கை (1854): "இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியின் மகாசாசனம்." தொடக்கப் பள்ளி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை ஒரு அமைப்பை முன்மொழிந்தது.
- சமூக சீர்திருத்தங்கள் (எ.கா., பென்டிங்கால் சதி ஒழிப்பு 1829, டல்ஹவுசியால் விதவை மறுமணச் சட்டம் 1856): கலவையான நோக்கங்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டன - மனிதாபிமானம், நவீனமயமாக்கல், மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை 'நாகரிகப்படுத்தும்' ஒன்றாக சட்டப்பூர்வமாக்க, சில சமயங்களில் பழமைவாதப் பிரிவினரிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்தினாலும்.

• E. சித்தாந்த அடிப்படைகள்:

- "வெள்ளையனின் சுமை", இன மேன்மை கோட்பாடுகள்.
- பயன்பாட்டுவாதம் (பெந்தாம், மில்): "நல்லாட்சியை" (காலனித்துவக் கண்ணோட்டத்தில்) நோக்கமாகக் கொண்ட சீர்திருத்தங்களில் செல்வாக்கு.
- நற்செய்தி இயக்கம்: கிறிஸ்தவ மிஷனரி நடவடிக்கைகளுக்கான அழுத்தம்.

விளைவுகளும் உச்சக்கட்டமும்:

- நிறுவதல், விரிவாக்கம் மற்றும் வலுப்படுத்துதல் செயல்முறை பெரும் பொருளாதாரச் சுரண்டல், அரசியல் அடிமைத்தனம் மற்றும் சமூகச் சீர்குலைவுக்கு வழிவகுத்தது.
- இந்த காலகட்டத்தில், குறிப்பாக டல்ஹவுசியின் கீழ் பின்பற்றப்பட்ட கொள்கைகள், 1857 பெருங்கிளர்ச்சியில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்த பரவலான அதிருப்திக்கு நேரடியாகப் பங்களித்தன.
- இந்தக் கிளர்ச்சி ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது, இது கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஆட்சியின் முடிவிற்கும் நேரடி மகுட ஆட்சியின் தொடக்கத்திற்கும் (இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் 1858) வழிவகுத்தது, இது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை வலுப்படுத்துவதில் ஒரு புதிய கட்டத்தைக் குறித்தது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான ஆரம்பகாலக் கிளர்ச்சிகள்

இந்தத் தலைப்பு 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து 1857 பெருங்கிளர்ச்சிக்கு முன்பு வரை நடைபெற்ற எண்ணற்ற, பெரும்பாலும் உள்ளூர் அளவிலான மற்றும் பல்வேறு வடிவங்களிலான எதிர்ப்புகளை உள்ளடக்கியது.

I. ஆரம்பகாலக் கிளர்ச்சிகளின் தன்மையும் பண்புகளும்:

- **உள்ளூர் அளவிலானவை:** பொதுவாக குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்கள் அல்லது சமூகங்களுக்குள் அடங்கி, அகில இந்தியத் தன்மையோ அல்லது ஒருங்கிணைப்போ இல்லாமல் இருந்தன.
- **பல்வேறுபட்ட காரணங்கள்:** சுரண்டல் மிக்க நில வருவாய்க் கொள்கைகள், பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்கள் சீர்குலைப்பு, சமூக-மத பழக்கவழக்கங்களில் தலையீடு மற்றும் உள்ளூர் தலைவர்கள் அரசியல் அதிகாரத்தை இழந்தது போன்ற குறிப்பிட்ட குறைகளிலிருந்து இவை தோன்றின.
- **பல்வகைப்பட்ட பங்கேற்பு:** விவசாயிகள், பழங்குடியினர், பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஜமீன்தார்கள்/பாளையக்காரர்கள், முன்னாள் சிப்பாய்கள், மதத் தலைவர்கள் என சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவினர் இதில் ஈடுபட்டனர்.
- **பாரம்பரியத் தலைமை:** பெரும்பாலும் உள்ளூர் தலைவர்கள், மதப் பிரமுகர்கள் அல்லது அதிருப்தியடைந்த உயர்குடியினர் போன்ற பாரம்பரியத் தலைவர்களால் வழிநடத்தப்பட்டது.
- **புழமையான முறைகள் மற்றும் சித்தாந்தம்:** பெரும்பாலும் பாரம்பரிய ஆயுதங்கள் மற்றும் போர் முறைகளைப் பயன்படுத்தினர்; நவீன தேசிய சுதந்திரம் என்ற கருத்தைக் காட்டிலும், காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய நிலையை மீட்டெடுப்பது அல்லது உடனடிக் குறைகளைத் தீர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன.
- **கொடூரமான ஒடுக்குமுறை:** பிரிட்டிஷர் இந்தக் கிளர்ச்சிகளை மிகப்பெரிய இரானுவ பலத்தால் ஒடுக்கினர்.
- **1857-க்கான முன்னோடிகள்:** உள்ளூர் அளவில் இருந்தாலும், இவை ஆழமாக வேரூன்றிய அதிருப்தியைக் காட்டின மற்றும் எதிர்ப்புக்கான ஒரு பாரம்பரியத்தை வழங்கின.

II. ஆரம்பகாலக் கிளர்ச்சிகளின் வகைப்பாடு (பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் கட்டமைப்பு):

- **A. குடிமக்கள் கிளர்ச்சிகள் / மக்கள் புரட்சிகள் (பழங்குடியினர் அல்லாதோர்):**
 - 1. **பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆட்சியாளர்கள், ஜமீன்தார்கள் மற்றும் பாளையக்காரர்களின் கிளர்ச்சிகள்:**
 - **காரணங்கள்:** பிரதேசங்களை இழத்தல், அதிக வருவாய் கோரிக்கைகள், அவர்களின் அதிகாரத்தில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் தலையீடு.
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:**
 - **விஜயநகர ராஜா (1794):** பிரிட்டிஷ் கோரிக்கைகளுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தார்.
 - **பாளையக்காரர் கிளர்ச்சிகள் (தென்னிந்தியா, எனா., கட்டபொம்ம நாயக்கர் 1799, மருது சகோதரர்கள் 1800-01):** பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக உள்ளூர் தலைவர்களின் எதிர்ப்பு.
 - **பைக்கா கிளர்ச்சி (ஒடிசா, 1817):** பக்ஷி ஜெகபந்து தலைமையில், நிலப் பறிப்பு மற்றும் சுரண்டலுக்கு எதிராக நடைபெற்றது. (சிலரால் "முதல் சுதந்திரப் போர்" என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டாலும், இது விவாதத்திற்குரியது).
 - **ராமோசி கிளர்ச்சி (மகாராஷ்டிரா, 1822, 1825-29):** சிட்டுர் சிங் தலைமையில், பிரிட்டிஷ் இணைப்பு மற்றும் நிர்வாக மாற்றங்களுக்கு எதிராக.
 - **கிட்டுர் சென்னம்மா கிளர்ச்சி (கர்நாடகா, 1824-29):** வாரிசு இழப்புக் கொள்கைக்கு எதிராக.
 - **வேலு தம்பி தளவாய் கிளர்ச்சி (திருவிதாங்கூர், 1808-09):** பிரிட்டிஷ் தலையீடு மற்றும் கனத்த நிதிச் சுமைகளுக்கு எதிராக.

- **புந்தேலா கிளர்ச்சி (1842):** பிரிட்டிஷ் வருவாய்க் கொள்கைகளுக்கு எதிராக.
- **2. விவசாயிகள் கிளர்ச்சிகள் (பெரும்பாலும் மேலே உள்ள அல்லது பழங்குடியினர் கிளர்ச்சிகளுடன் பின்னிப் பிணைந்தவை):**
 - **காரணங்கள்:** அதிக நில வருவாய் கோரிக்கைகள், புதிய நிலக் குடியேற்றங்கள் (நிரந்தர, இரயத்துவாரி, மகல்வாரி), நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றம், வட்டிக்கடைக்காரர்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்களின் சுரண்டல் (பெரும்பாலும் காலனித்துவ அரசால் பாதுகாக்கப்பட்டது).
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:**
 - **சன்யாசி-பக்கீர் கிளர்ச்சி (வங்காளம், கி.பி. 1763-1800):** இடம்பெயர்ந்த விவசாயிகள், கலைக்கப்பட்ட சிப்பாய்கள் மற்றும் மதத் துறவிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு சிக்கலான இயக்கம். பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜியின் 'ஆனந்தமடம்' நாவலில் இது சிறப்பித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
 - **பாகல் பந்தி கிளர்ச்சி (வங்காளம், 1825-35):** கரம் ஷா மற்றும் திப்பு ஷா தலைமையில், விவசாயிகளின் உரிமைகளுக்காக வாதிட்ட ஒரு பகுதி-மத இயக்கம்.
 - **ஃபராஜி இயக்கம் (வங்காளம், 1838-57):** ஹாஜி ஷரியத்துல்லா மற்றும் துடு மியான் தலைமையில், மதத் தூய்மை மற்றும் இந்து நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் அவுரித் தோட்டக்காரர்களுக்கு எதிரான முஸ்லிம் விவசாயிகளின் வேளாண் உரிமைகளில் கவனம் செலுத்தியது.
 - **மோப்லா கிளர்ச்சிகள் (மலபார், 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பல்வேறு நிகழ்வுகள், 1921-க்கு முன்பு):** மோப்லா முஸ்லிம் குத்தகைதாரர்கள் இந்து ஜென்மி நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் கொள்கைகளுக்கு எதிராக நடத்திய, பெரும்பாலும் மதச்சாயம் பூசப்பட்ட விவசாய அதிருப்தி.
- **B. பழங்குடியினர் கிளர்ச்சிகள் / பழங்குடிப் புரட்சிகள்:**
 - **பொதுவான காரணங்கள்:**
 - பிரிட்டிஷ் கொள்கைகளால் எளிதாக்கப்பட்ட வெளியாட்களால் (திக்குகள் - வட்டிக்கடைக்காரர்கள், வர்த்தகர்கள், ஒப்பந்தக்காரர்கள், ஜமீன்தார்கள்) பழங்குடியினர் நிலங்கள் ஆக்கிரமிக்கப்படுதல்.
 - பாரம்பரிய சமூக-பொருளாதார அமைப்புகளின் சீர்குலைவு (எ.கா., இடம்விட்டு இடம் மாறும் வேளாண்மை, வன உரிமைகள்).
 - வனப் பொருட்களுக்கான அணுகலைக் கட்டுப்படுத்தும் புதிய வனச் சட்டங்களை விதித்தல்.
 - பழங்குடியினரின் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மரபுகளில் தலையீடு.
 - காவல்துறை, வன அதிகாரிகள் மற்றும் வருவாய் வசூலிப்பவர்களின் சுரண்டல்.
 - **பண்புகள்:** பெரும்பாலும் அதிக வன்முறையான மற்றும் நீடித்த, வலுவான இன ஒற்றுமை, சில சமயங்களில் தீர்க்கதரிசன அல்லது மீட்பர் தலைமை.
 - **எடுத்துக்காட்டுகள்:**
 - **சுவார் கிளர்ச்சி (வங்காளம்/பீகார், கி.பி. 1766-72, 1795-1816):** பூமிஜ் பழங்குடியினர் நில வருவாய்க் கொள்கைகள் மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு எதிராக நடத்தியது.

- ஹோ மற்றும் முண்டா கிளர்ச்சிகள் (சோட்டாநாக்பூர், பல்வேறு நிகழ்வுகள், எ.கா., 1820-22, 1831-32 - கோல் கிளர்ச்சி): நிலப் பறிப்பு மற்றும் பிரிட்டிஷ் சட்டங்கள் திணிக்கப்பட்டதற்கு எதிராக.
- சந்தால் கிளர்ச்சி (ஹால்) (வங்காளம்/பீகார், 1855-56): சித்து மற்றும் கனு தலைமையில். ஜமீந்தார்கள், வட்டிக்கடைக்காரர்கள் மற்றும் ஊழல் மிக்க பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் சுரண்டலுக்கு எதிராக நடந்த மாபெரும் கிளர்ச்சி. இது 1857-க்கு முந்தைய மிக முக்கியமான கிளர்ச்சியாகும்.
- கோண்ட் கிளர்ச்சிகள் (ஒடிசா/ஆந்திரா, பல்வேறு நிகழ்வுகள், எ.கா., 1837-56): சக்ர பிசோய் தலைமையில், 'மரியா' (நரபலி) போன்ற பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்களை ஒடுக்குவதற்கும் பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்பிற்கும் எதிராக.
- பில் கிளர்ச்சிகள் (மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள், பல்வேறு நிகழ்வுகள், எ.கா., 1818-31): விவசாய நெருக்கடி மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக.
- கோலி கிளர்ச்சிகள் (குஜராத்/மகாராஷ்டிரா, பல்வேறு நிகழ்வுகள், எ.கா., 1829, 1839, 1844-48): பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாடு மற்றும் வேலையின்மைக்கு எதிராக.
- சிங்போ கிளர்ச்சி (அசாம், 1830-39, 1843): பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு.
- C. சிப்பாய் கலகங்கள் (1857-க்கு முன்பு):
 - காரணங்கள்: ஊதியம், பதவி உயர்வு மற்றும் பணிச் சூழலில் பாகுபாடு; மத நம்பிக்கைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களில் தலையீடு (எ.கா., புதிய தலைப்பாகைகள், வெளிநாட்டுப் பணி - காலா பானியைக் கடப்பது); பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் இன ஆணவம்.
 - எடுத்துக்காட்டுகள்:
 - வேலூர் கலகம் (1806): மத உணர்வுகளைப் புண்படுத்துவதாகக் கருதப்பட்ட புதிய ஆடை விதிமுறைகளுக்கு எதிராக குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் கொடூரமானது.
 - பாரக்பூர் கலகம் (1824): முதல் ஆங்கிலோ-பர்மியப் போரின் போது 47 வது உள்ளூர் காலாட்படை கடல் வழியாக பர்மா செல்ல மறுத்தது.
 - அசாமில் கிரேனேடியர் கம்பெனியின் கலகம் (1825).
 - சோலாப்பூரில் கலகம் (1838).
 - பஞ்சாபில் படைப்பிரிவுகளின் கலகங்கள் (1849-50): ஊதியம் மற்றும் படிகள் தொடர்பானவை.
 - முக்கியத்துவம்: கம்பெனி இராணுவத்திற்குள் புகைந்து கொண்டிருந்த அதிருப்தியைக் குறித்தது. இது அதன் அதிகாரத்தின் ஒரு முக்கிய தூணாக இருந்தது. இவை 1857 இல் பெரிய அளவிலான இராணுவப் பங்களிப்புக்கு முன்னோடிகளாக இருந்தன.

III. ஆரம்பகாலக் கிளர்ச்சிகளின் தோல்விக்கான காரணங்கள்:

- உள்ளூர் அளவிலும் ஒற்றுமையின்றியும் இருத்தல்: வெவ்வேறு இயக்கங்களுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பும் தகவல் தொடர்பும் இல்லாமை.
- பழமையான முறைகள் மற்றும் ஆயுதங்கள்: நவீன, நன்கு ஆயுதம் தாங்கிய பிரிட்டிஷ் இராணுவத்திற்கு எதிராகப் பாரம்பரிய ஆயுதங்களுடன் போரிட்டனர்.

- ஒருங்கிணைந்த சித்தாந்தம் அல்லது தேசிய உணர்வு இல்லாமை: முதன்மையாக உள்ளூர் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதையோ அல்லது பழைய வடிவங்களை மீட்டெடுப்பதையோ நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர், ஒரு ஒன்றுபட்ட, சுதந்திர இந்தியாவின் பார்வையுடன் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை முழுமையாகத் தூக்கியெறிவதை அல்ல.
- வலுவான மற்றும் இரக்கமற்ற பிரிட்டிஷ் ஒடுக்குமுறை: பிரிட்டிஷார் உயர்ந்த இராணுவ பலத்தையும் மற்றும் பெரும்பாலும் தீவிரமான கொடுமையையும் பயன்படுத்தி இந்தக் கிளர்ச்சிகளை நசுக்கினர்.
- படித்த மேட்டுக்குடியினர்/நடுத்தர வர்க்கத்தின் ஆதரவு இல்லாமை: புதிதாக வளர்ந்து வந்த ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற நடுத்தர வர்க்கம் பொதுவாக விலகி இருந்தது, ஆரம்பத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒரு நவீனமயமாக்கும் சக்தியாகப் பார்த்தது.
- உள் பலவீனங்கள்: சில சமயங்களில் உள் போட்டிகள் அல்லது நீடித்த தலைமை இல்லாதது இயக்கங்களுக்குத் தடையாக இருந்தது.

IV. ஆரம்பகாலக் கிளர்ச்சிகளின் முக்கியத்துவமும் மரபும்:

- சவால் செய்யப்படாத பிரிட்டிஷ் ஆட்சி என்ற கட்டுக்கதையைச் சவால் செய்தது: பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கம் இந்திய சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிடமிருந்து எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது என்பதை நிரூபித்தது.
- காலனித்துவ ஆட்சியின் சுரண்டல் தன்மையை அம்பலப்படுத்தியது: வெவ்வேறு சமூகங்களில் பிரிட்டிஷ் கொள்கைகளின் எதிர்மறையான தாக்கங்களை எடுத்துக்காட்டியது.
- எதிர்ப்பின் ஒரு பாரம்பரியத்தை வழங்கியது: தோற்கடிக்கப்பட்டாலும், அவை எதிர்கால சந்ததியினருக்கு உத்வேகம் அளித்தன மற்றும் வளர்ந்து வரும் காலனித்துவ எதிர்ப்பு உணர்விற்கு பங்களித்தன.
- 1857 கிளர்ச்சியின் முன்னோடிகள்: இந்தக் ஆரம்பகாலக் கிளர்ச்சிகளில் காணப்பட்ட குறைகள் மற்றும் எதிர்ப்பு வடிவங்கள் பெரும்பாலும் 1857 இல் ஒரு பெரிய அளவில் மீண்டும் வெளிப்பட்டன.
- பிற்கால தேசியவாத உத்திகளுக்கு வழிகாட்டியது: ஆரம்பகால, உள்ளூர் மற்றும் பெரும்பாலும் வன்முறை நிறைந்த கிளர்ச்சிகளின் தோல்விகள், பிற்கால தேசியவாதத் தலைவர்களின் உத்திகளைப் பாதித்தன, அவர்கள் அகில இந்திய ஒற்றுமை, நவீன அமைப்பு முறைகள் மற்றும் (சிலருக்கு) அகிம்சை அணுகுமுறைகளை வலியுறுத்தினர்.
- வரலாற்று மூலப் பொருள்: விளிம்புநிலை மக்களின் கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் அடிமட்ட அளவில் காலனித்துவத்தின் தாக்கம் பற்றிய மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன.

தென்னிந்தியக் கிளர்ச்சி (1799-1801)

இந்தக் கிளர்ச்சி, பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் அதிகரித்து வரும் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக, தென்னிந்தியாவில், குறிப்பாக இன்றைய தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளா, கர்நாடகாவின் சில பகுதிகளில் உள்ள பல்வேறு அதிருப்தியுற்ற குறுநில மன்னர்கள் மற்றும் உள்ளூர் சக்திகளின் ஒரு கூட்டமைப்பாகும்.

I. சூழலும் பின்னணியும்:

- தென்னிந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கம்:
 - நான்காம் ஆங்கிலோ-மைசூர் போரில் (1799) திப்பு சுல்தானின் தோல்வி மற்றும் அவரது ராஜ்ஜியத்தின் சிதைவு ஒரு அதிகார வெற்றிடத்தை உருவாக்கி, பிரிட்டிஷாரைத் துணிச்சலாக்கியது.
 - உள்ளூர் ஆட்சியாளர்களின் (கர்நாடக நவாபுகள், திருவிதாங்கூர், கொச்சி மன்னர்கள்) விவகாரங்களில் கம்பெனியின் தலையீடு அதிகரித்தது.

- துணைப்படைத் திட்டங்கள் மற்றும் கனத்த நிதி கோரிக்கைகளைத் திணித்தல்.

- **பாளையக்காரர் முறை:**

- பாளையக்காரர்கள் தென்னிந்தியாவில் தங்கள் பகுதிகளின் (பாளையங்கள்) மீது இராணுவ மற்றும் நிர்வாக அதிகாரங்களைக் கொண்ட நிலப்பிரபுத்துவ குறுநில மன்னர்கள் ஆவர். பாரம்பரியமாக, அவர்கள் ஒரு உயர் அதிகாரிக்கு (நாயக்கர் ஆட்சியாளர்கள் அல்லது பின்னர் ஆற்காடு நவாபுகள்) விசுவாசமும் கப்பமும் செலுத்தினர்.
- அவர்கள் தங்களது சொந்த ஆயுதப்படைகளைப் பராமரித்து, கணிசமான உள்ளூர் செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தனர்.

- **முந்தைய பாளையக்காரர் எதிர்ப்பு (முதல் பாளையக்காரர் போர், 1799):**

- **முக்கிய நபர்:** பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், அவர் பிரிட்டிஷ் வரிக் கோரிக்கைகளையும் தலையீட்டையும் எதிர்த்தார்.
- கட்டபொம்மன் இறுதியில் பிடிக்கப்பட்டு 1799 இல் பகிரங்கமாகத் தூக்கிலிடப்பட்டார், இது உணர்வுகளை மேலும் தூண்டியது.

- **1799-1801 கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்த குறைகள்:**

- பாளையக்காரர்கள் தங்கள் பாரம்பரிய உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் இழந்தது.
- கம்பெனியின் அதிக மற்றும் தன்னிச்சையான வருவாய் கோரிக்கைகள்.
- உள்ளூர் பொருளாதாரங்கள் மற்றும் சமூகக் கட்டமைப்புகளின் சீர்குலைவு.
- பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் ஆணவம் மற்றும் அடக்குமுறை நடத்தை.
- காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய சுயாட்சியை மீட்டெடுக்கும் விருப்பம்.
- முந்தைய எதிர்ப்புகள் மற்றும் திப்பு சுல்தானின் சமீபத்திய வீழ்ச்சியிலிருந்து உத்வேகம் (சிலர் இதை ஒரு வாய்ப்பாகக் கண்டனர், மற்றவர்கள் ஒன்றுபடாவிட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதற்கான எச்சரிக்கையாகக் கண்டனர்).

II. கிளர்ச்சியின் முக்கிய ஆளுமைகள் மற்றும் பங்கேற்பாளர்கள் (1799-1801):

- **சிவகங்கையின் மருது சகோதரர்கள் (பெரிய மருது மற்றும் சின்ன மருது):**

- அவர்கள் இந்தக் பரந்த கூட்டமைப்பின் முக்கிய சிற்பிகளாகவும் தலைவர்களாகவும் இருந்தனர்.
- கட்டபொம்மனின் உறவினர்களுக்கும் மற்ற கிளர்ச்சியாளர்களுக்கும் அடைக்கலம் கொடுத்தனர்.
- **புரீங்கம் பிரகடனம் / திருச்சிராப்பள்ளி பிரகடனத்தை (ஜூன் 1801) வெளியிட்டனர்.** இது பிரிட்டிஷாரை வெளியேற்ற அனைத்து சாதிகள் மற்றும் சமூகங்கள் (ஐரோப்பியர்களைத் தவிர) ஒன்றுபட அழைப்பு விடுத்தது. அன்னிய ஆட்சிக்கு எதிராக ஒற்றுமைக்கு விடுக்கப்பட்ட ஆரம்பகால அழைப்பிற்காக இது ஒரு மிக முக்கியமான ஆவணமாகும்.

- **ஊமைத்துரை (கட்டபொம்மனின் காதுகேளாத மற்றும் வாய் பேசாத சகோதரர்) மற்றும் செவத்தையா:** பிரிட்டிஷ் சிறையிலிருந்து தப்பித்து மருது சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து பாஞ்சாலங்குறிச்சி கோட்டையை மீண்டும் கட்டினர்.

- **திண்டுக்கல்லின் கோபால நாயக்கர்:** பாளையக்காரர்களின் கூட்டணியை ஏற்பாடு செய்த ஒரு முக்கிய தலைவர்.

- **கோட்டையத்தின் (மலபார்) கேரள வர்மா பழசி ராஜா:** அவரது முக்கியப் போராட்டம் (கோட்டியோட் போர் / கோட்டயம் போர்) தனித்துவமானதாகவும் நீண்டதாகவும் (1793-1797 மற்றும் 1800-1805) இருந்தபோதிலும்,

ஒருங்கிணைப்புக்கான முயற்சிகள் இருந்தன, மேலும் அவரது எதிர்ப்பு ஒரே நேரத்தில் நடந்தது, இதேபோன்ற பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டது. அவர் பிரிட்டிஷ் வருவாய்க் கொள்கைகள் மற்றும் தலையீடுகளுக்கு எதிராகப் போராடினார்.

- **தூண்டாஜி வாக் (கர்நாடகப் பகுதி):** திப்பு சுல்தானின் கீழ் ஒரு முன்னாள் குதிரைப்படை அதிகாரி. திப்புவின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, அவர் தனது சொந்தப் பகுதியை உருவாக்கி பிரிட்டிஷார் மற்றும் நிஜாம் இருவருக்கும் எதிராகப் போராடினார். அவர் இதே காலகட்டத்தில் தீவிரமாக இருந்தார் மற்றும் பரந்த பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு அலையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தார், இருப்பினும் அவருடையது ஒரு சுதந்திரப் போராட்டமாக இருந்தது, அதையும் பிரிட்டிஷார் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. வெல்லெஸ்லி அவரை 1800 இல் தோற்கடித்தார்.
- **மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற பகுதிகளில் இருந்து மற்ற பாளையக்காரர்கள்.**

III. கிளர்ச்சியின் போக்கு (1799-1801):

- **கூட்டமைப்பு உருவாக்கம்:** தீபகற்பம் முழுவதும் அதிருப்தியடைந்த பல்வேறு பாளையக்காரர்களையும் குறுநில மன்னர்களையும் ஒன்றிணைக்க மருது சகோதரர்கள் மற்றும் கோபால நாயக்கர் போன்ற தலைவர்களின் முயற்சிகள்.
- **வெடிப்பும் பரவலும்:**
 - பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் ஊமைத்துரை மற்றும் செவத்தையாவின் கிளர்ச்சி (பிப்ரவரி 1801), அவர்கள் தங்கள் கோட்டையை மீண்டும் கட்டினர்.
 - மருது சகோதரர்கள் வெளிப்படையாகக் கிளர்ச்சியில் சேர்ந்து, சிவகங்கைப் படைகளை வழிநடத்தினர்.
 - கிளர்ச்சி திண்டுக்கல், மலபார், ராமநாதபுரம் மற்றும் பிற பகுதிகளுக்கும் பரவியது.
 - நிலப்பரப்பின் (மலைகள் மற்றும் காடுகள்) சாதகத்தைப் பயன்படுத்தி, கொரில்லா போர் தந்திரங்கள் பெரும்பாலும் கிளர்ச்சியாளர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- **பிரிட்டிஷ் எதிர்வினை:**
 - கர்னல் அக்னியூ மற்றும் கர்னல் இன்ஸ் போன்றவர்களின் கீழ் பிரிட்டிஷார் விரைவாகவும் இரக்கமின்றியும் செயல்பட்டனர்.
 - கம்பெனி துருப்புக்கள் மற்றும் கூட்டணி இந்திய மாநிலங்களின் படைகள் உட்பட ஒரு பெரிய இராணுவப் படையை அவர்கள் பயன்படுத்தினர்.
 - கிளர்ச்சியாளர்களின் கோட்டைகளைக் கைப்பற்ற முறையான இராணுவ நடவடிக்கைகள்.
- **முக்கிய நிகழ்வுகள்/சண்டைகள்:**
 - பிரிட்டிஷாரால் பாஞ்சாலங்குறிச்சி மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டது.
 - சிவகங்கைப் பகுதியில் நீண்டகால எதிர்ப்பு.
 - மருது சகோதரர்களால் வெளியிடப்பட்ட ஸ்ரீரங்கம் பிரகடனம்.
- **கிளர்ச்சியை ஒடுக்குதல்:**
 - 1801 இன் பிற்பகுதியில், கிளர்ச்சி கொடூரமாக ஒடுக்கப்பட்டது.
 - மருது சகோதரர்கள், ஊமைத்துரை, செவத்தையா மற்றும் பல தலைவர்கள் பிடிக்கப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டனர் (பெரும்பாலும் பகிரங்கமாக).
 - பாளையக்காரர்களின் கோட்டைகள் தகர்க்கப்பட்டன.
 - பழி ராஜா 1805 இல் இறக்கும் வரை மலபாரில் தனது எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்தார்.

IV. தோல்விக்கான காரணங்கள்:

- சிறந்த பிரிட்டிஷ் இராணுவ வலிமையும் வளங்களும்: சிறந்த ஆயுதங்கள், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இராணுவம் மற்றும் அதிக நிதித் திறன்.
- முழுமையான ஒற்றுமை மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமை: ஒரு கூட்டமைப்புக்கான முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், அது எப்போதும் ஒத்திசைவாக இல்லை. சில பாளையக்காரர்கள் பிரிட்டிஷாருக்கு விசுவாசமாக இருந்தனர் அல்லது அவர்கள் திறம்பட சேருவதற்கு முன்பு அடக்கப்பட்டனர்.
- உள்ளூர் தன்மை: ஒரு பரந்த கூட்டணியின் முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், கிளர்ச்சி இன்னும் ஒரு முழுமையான ஒருங்கிணைந்த தென்னிந்திய இயக்கமாக இல்லாமல், ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட உள்ளூர் கிளர்ச்சிகளின் தொடராகவே இருந்தது.
- ஒருங்கிணைந்த மத்திய தலைமை இல்லாமை (மருது சகோதரர்களின் முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும்): வெவ்வேறு தலைவர்கள் மாறுபட்ட ஒருங்கிணைப்புடன் செயல்பட்டனர்.
- துரோகங்கள் மற்றும் ஆதரவின்மை: சில உள்ளூர் சக்திகள் பிரிட்டிஷாருடன் ஒத்துழைத்தன.
- திறமையான பிரிட்டிஷ் இராஜதந்திரமும் உத்தியும்: பிரிட்டிஷார் கிளர்ச்சிக் குழுக்களைத் தனிமைப்படுத்துவதிலும், தங்கள் கூட்டாளிகளை அவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்துவதிலும் திறமையானவர்களாக இருந்தனர்.

V. முக்கியத்துவமும் விளைவுகளும்:

- பாளையக்காரர் முறையின் முடிவு: இந்தக் கிளர்ச்சியை ஒடுக்கியதை பிரிட்டிஷார் பாளையக்காரர் முறையை முழுமையாக ஒழிக்கப் பயன்படுத்தினர். பாளையக்காரர்கள் நிராயுதபாணிகளாக்கப்பட்டனர், அவர்களின் கோட்டைகள் அழிக்கப்பட்டன, மற்றும் அவர்களின் பிரதேசங்கள் பெரும்பாலும் இணைக்கப்பட்டன அல்லது நேரடி பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன.
- தென்னிந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்துதல்: இந்த முக்கியக் கிளர்ச்சியின் தோல்வி குறிப்பிடத்தக்க உள்ளூர் எதிர்ப்பை அகற்றி, கர்நாடகப் பகுதி மற்றும் தென்னிந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாட்டை உறுதியாக நிறுவ வழிவகுத்தது.
- புதிய நிர்வாக மற்றும் நில வருவாய் முறைகளின் அறிமுகம்: பிரிட்டிஷார் இந்த பிராந்தியங்களில் தங்கள் சொந்த முறைகளை (இரயத்துவாரி முறை போன்றவை) அறிமுகப்படுத்தினர், இது பாரம்பரிய சமூக-பொருளாதார அமைப்பை மேலும் மாற்றியது.
- பரவலான பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு உணர்வின் வெளிப்பாடு: கிளர்ச்சி, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மற்றும் அதன் சுரண்டல் கொள்கைகளுக்கு எதிரான வெறுப்பின் ஆழத்தைக் காட்டியது.
- எதிர்ப்பின் மரபு: மருது சகோதரர்கள், கட்டபொம்மன், பழசி ராஜா போன்ற தலைவர்களின் வீரம் மற்றும் தியாகம், பிற்காலத்தில் இப்பகுதியில் உள்ள சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுக்கு உத்வேகத்தின் ஆதாரமாக மாறியது.
- ஸ்ரீரங்கம் பிரகடனம்: குறுகிய உள்ளூர் நலன்களைக் கடந்து, அன்னிய ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரத்திற்காக ஒரு பரந்த, உள்ளடக்கிய அழைப்பிற்கான முயற்சியைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு முக்கியமான ஆரம்பகால ஆவணம். இது அதன் ஆரம்பகால தேசியவாத சாயல்களுக்காக அடிக்கடி முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறது.
- எதிர்கால மோதல்களின் முன்னோட்டம்: வருவாய், உள்ளூர் சுயாட்சி மற்றும் வெளிநாட்டு ஆதிக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு ஆகிய பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து மோதல்களுக்கு எண்ணெய் வார்த்தன, இது 1857 பெருங்கிளர்ச்சி மற்றும் பின்னர் தேசியவாத இயக்கத்தில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

வேலூர் புரட்சி (1806)

I. தூழலும் பின்னணியும்:

- **பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கமும் கட்டுப்பாடும்:** 1806-க்குள், பிரிட்டிஷார் தென்னிந்தியாவில், குறிப்பாக திப்பு சுல்தானின் தோல்வி (1799) மற்றும் பாளையக்காரர் கிளர்ச்சிகளை (1799-1801) ஒடுக்கிய பிறகு, குறிப்பிடத்தக்க கட்டுப்பாட்டை வலுப்படுத்தியிருந்தனர்.
- **வேலூர்க் கோட்டை:** தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கோட்டை, இது கீழ்க்கண்டவர்களைக் கொண்டிருந்தது:
 - கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் சிப்பாய்களின் (இந்து மற்றும் முஸ்லீம் இருதரப்பினரும்) ஒரு பெரிய படைப்பிரிவு.
 - மறைந்த திப்பு சுல்தானின் குடும்பத்தினர், அவரது மகன்கள் உட்பட, அவர்கள் அங்கு அரசு கைதிகளாக வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களின் இருப்பு பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு உணர்வுகளுக்கு ஒரு குறியீட்டுரீதியான மையமாக இருந்தது.
- **மெட்ராஸ் இராணுவம்:** கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் இராணுவம், இது இந்திய சிப்பாய்களைப் பணியமர்த்திய ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டிருந்தது.
- **இராணுவத்திற்குள் இருந்த குறைகள்:** சிப்பாய்களிடையே வளர்ந்து வந்த அதிருப்திக்குக் காரணங்கள்:
 - பிரிட்டிஷ் வீரர்களுடன் ஒப்பிடும்போது குறைந்த ஊதியம் மற்றும் மோசமான பணிச் சூழல்.
 - பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் இனப் பாகுபாடு மற்றும் ஆணவம்.
 - இந்திய வீரர்களுக்குப் பதவி உயர்வுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட வாய்ப்புகள்.
 - கிறிஸ்தவமயமாக்கல் பற்றிய அச்சங்கள் (மிஷனரி நடவடிக்கைகள் அதிகமாகத் தெரியத் தொடங்கின).

II. உடனடி காரணங்கள் (தீப்பொறி):

- **புதிய இராணுவ விதிமுறைகள் (ஆடை விதிகள்):**
 - மெட்ராஸ் இராணுவத்தின் தலைமைத் தளபதி சர் ஜான் கிராடாக் என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
 - **நெற்றியில் சாதி அடையாளங்களைத் தடை செய்தல்:** சீருடையில் இருக்கும்போது இந்துக்கள் நெற்றியில் மத அடையாளங்களை (திலகம் அல்லது விபூதி போன்றவை) அணியத் தடை விதிக்கப்பட்டது.
 - **தாடி மற்றும் மீசையை ஒழுங்குபடுத்துதல்:** முஸ்லிம்கள் தங்கள் தாடியை மழிக்கவும், மீசையை ஒரு குறிப்பிட்ட தரப்படுத்தப்பட்ட முறையில் வெட்டவும் அறிவுறுத்தப்பட்டனர்.
 - **புதிய தலைப்பாகை அறிமுகம் ('வட்டத் தொப்பி' என அழைக்கப்பட்டது):** இதுவே மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாக இருந்தது. புதிய தலைப்பாகை ஒரு ஐரோப்பியத் தொப்பியை ஒத்திருந்தது மற்றும் சிப்பாய்களால் பின்வருமாறு பார்க்கப்பட்டது:
 - அவர்களை "ஐரோப்பியமயமாக்குவதற்கும்" அவர்களின் மத மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தை அகற்றுவதற்கும் ஒரு முயற்சி.
 - விலங்குத் தோலால் (பசு அல்லது பன்றியின் தோல்) செய்யப்பட்டது, இது முறையே இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் இருவருக்கும் புண்படுத்துவதாக இருந்தது.
 - அவர்களை வலுக்கட்டாயமாக கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றுவதற்கான ஒரு மறைமுகத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதி.

- **கடுமையான அமலாக்கம்:** விதிமுறைகள் கடுமையாக அமல்படுத்தப்பட்டன, எதிர்ப்பு தெரிவித்த சிப்பாய்கள் பெரும்பாலும் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டனர் (எ.கா., கசையடி, பணிநீக்கம்). இது நிலைமையை மோசமாக்கியது.

III. புரட்சியின் போக்கு (ஜூலை 10, 1806):

- **வெடிப்பு:** ஜூலை 10, 1806 அதிகாலையில், வேலூர்க் கோட்டையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த 1-வது மற்றும் 23-வது படைப்பிரிவுகளின் இந்திய சிப்பாய்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர்.
- **பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் மற்றும் வீரர்கள் மீதான தாக்குதல்:** சிப்பாய்கள் தங்கள் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளையும் மற்றும் ஐரோப்பிய வீரர்களின் தங்குமிடங்களையும் தாக்கினர். சுமார் 14 பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளும் 115 பிரிட்டிஷ் வீரர்களும் (69-வது படைப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்) கொல்லப்பட்டனர்.
- **திப்பு சுல்தானின் கொடியை ஏற்றுதல்:** கிளர்ச்சியாளர்கள் பழைய ஆட்சியை மீட்டெடுக்கும் தங்கள் நோக்கத்தைக் குறிக்கும் வகையில், கோட்டையின் மீது திப்பு சுல்தானின் புலிச் சின்னம் பொறித்த அரசு கொடியை ஏற்றினர். அவர்கள் திப்புவின் மூத்த மகன் ஃபதே ஹைதரைத் தங்கள் புதிய ஆட்சியாளராகவும் அறிவித்தனர்.
- **வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கம்:** கிளர்ச்சி பெரும்பாலும் வேலூர்க் கோட்டைக்குள் மட்டுமே அடங்கியிருந்தது. மற்ற இடங்களில் ஒருங்கிணைந்த கிளர்ச்சிகளுக்கான திட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், அவை திறம்படச் செயல்படவில்லை.
- **விரைவான மற்றும் கொடூரமான ஒடுக்குமுறை:**
 - கலகம் பற்றிய செய்தி சுமார் 25 கி.மீ தொலைவில் உள்ள ஆற்காட்டில் இருந்த பிரிட்டிஷ் படைப்பிரிவை அடைந்தது.
 - கர்னல் ரோலோ கில்லஸ்பி ஆற்காட்டிலிருந்து ஒரு உதவிப் படையை (குதிரைப்படை மற்றும் பீரங்கிப்படை) வழிநடத்தி, காலை 9 மணியளவில் வேலூரை அடைந்தார்.
 - கில்லஸ்பியின் படைகள் கோட்டையைத் தாக்கின, மேலும் மோசமாக ஆயுதம் ஏந்திய மற்றும் ஒழுங்கற்ற சிப்பாய்கள் விரைவாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.
 - ஒடுக்குமுறை மிகவும் கொடூரமாக இருந்தது: நூற்றுக்கணக்கான சிப்பாய்கள் சண்டையில் கொல்லப்பட்டனர், பலர் ஒரு சுவருக்கு எதிராக வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டு சுடப்பட்டனர் அல்லது ஈட்டியால் குத்தப்பட்டனர், மற்றவர்கள் இராணுவ நீதிமன்ற விசாரணைக்குப் பிறகு சுருக்கமாகத் தூக்கிலிடப்பட்டனர்.

IV. முக்கிய ஆளுமைகள்:

- **இந்தியத் தரப்பு:**
 - ஃபதே ஹைதர் (திப்புவின் மகன்): கிளர்ச்சியாளர்களால் ஆட்சியாளராக அறிவிக்கப்பட்டார், இருப்பினும் அவரது செயலில் ஈடுபாடு விவாதத்திற்குரியது.
 - சிப்பாய் தலைவர்கள் (கிளர்ச்சி செய்த படைப்பிரிவுகளிலிருந்து ஜமாதார்கள் மற்றும் சுபேதார்கள், பெயர்கள் பெரும்பாலும் காலனித்துவப் பதிவுகளில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை).
- **பிரிட்டிஷ் தரப்பு:**
 - சர் ஜான் கிராடாக்: மெட்ராஸ் இராணுவத்தின் தலைமைத் தளபதி, புதிய விதிமுறைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்.

- லார்ட் வில்லியம் பென்டின்க்: அக்கால மெட்ராஸ் ஆளுநர். அவர் புதிய விதிமுறைகளை அங்கீகரித்தார், ஆனால் பின்னர் கலகம் காரணமாக கிராடாக் உடன் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்ப அழைக்கப்பட்டார்.
- கர்னல் ரோலோ கில்லஸ்பி: கலகத்தை கொடூரமாக ஒடுக்கிய படையை வழிநடத்தியவர்.

V. புரட்சியின் தோல்விக்கான காரணங்கள்:

- பரந்த ஆதரவின்மை: கலகம் வேலூருக்கு அப்பால் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பரவவில்லை.
- மோசமான அமைப்பு மற்றும் தலைமை: தைரியமாக இருந்தாலும், சிப்பாய்களுக்கு ஒரு ஒருங்கிணைந்த கட்டளை அமைப்பு மற்றும் ஆரம்ப வெடிப்புக்குப் பிறகு ஒரு தெளிவான நீண்ட கால உத்தி இல்லை.
- விரைவான பிரிட்டிஷ் எதிர்வினை: கில்லஸ்பியின் படைகளின் விரைவான வருகை மற்றும் தீர்க்கமான நடவடிக்கை கிளர்ச்சியாளர்களைத் திணறடித்தது.
- சிறந்த பிரிட்டிஷ் இராணுவ சக்தி: பிரிட்டிஷ் படைகள் ஒரு வழக்கமான எதிர்த் தாக்குதலுக்கு சிறந்த ஆயுதங்களையும் ஒழுக்கத்தையும் கொண்டிருந்தன.
- முழு கோட்டையையும் கைப்பற்றத் தவறியது: கிளர்ச்சியாளர்கள் ஆயுதக் கிடங்கைக் கைப்பற்றவோ அல்லது உதவிப் படைகளைத் திறம்படத் தடுக்கவோ தவறிவிட்டனர்.
- வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கங்கள்: அவர்கள் திப்புவின கொடியை உயர்த்திய போதிலும், உடனடி நோக்கங்கள் புதிய விதிமுறைகளை எதிர்ப்பதிலும் தங்கள் அதிகாரிகள் மீது பழிவாங்குவதிலும் கவனம் செலுத்துவதாகத் தோன்றியது, ஒரு பரந்த பிராந்தியத்தில் நீடித்த அரசியல் மாற்றத்திற்கான நன்கு சிந்திக்கப்பட்ட திட்டமாக இல்லை.

VI. விளைவுகளும் முக்கியத்துவமும்:

- கொடூரமான ஒடுக்குமுறையும் பின்விளைவுகளும்:
 - இந்திய சிப்பாய்களிடையே பெரும் உயிர்ச்சேதம்.
 - திப்பு சுல்தானின் குடும்பம் எதிர்கால எதிர்ப்புகளுக்கு ஒரு மையமாக மாறுவதைத் தடுக்க வேலூரிலிருந்து கல்கத்தாவிற்கு மாற்றப்பட்டது.
- பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளைத் திரும்பப் பெறுதல்: லார்ட் வில்லியம் பென்டின்க் (மெட்ராஸ் ஆளுநர்) மற்றும் சர் ஜான் கிராடாக் (தலைமைத் தளபதி) ஆகியோர் நிலைமையைத் தவறாகக் கையாண்டதற்காகப் பொறுப்பேற்க வைக்கப்பட்டு, பிரிட்டனுக்குத் திரும்ப அழைக்கப்பட்டனர்.
- புண்படுத்தும் விதிமுறைகளைத் திரும்பப் பெறுதல்: சர்ச்சைக்குரிய ஆடை விதிமுறைகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன.
- அதிகரித்த பிரிட்டிஷ் எச்சரிக்கை: கிழக்கிந்திய கம்பெனி தனது சிப்பாய்களின் சமூக-மத பழக்கவழக்கங்களில் தலையிடுவது குறித்து ஒரு காலத்திற்கு அதிக எச்சரிக்கையுடன் ஆனது.
- "1857 கிளர்ச்சியின் முன்னோடி":
 - வேலூர் கலகம் பெரும்பாலும் 1857-இன் மிகப் பெரிய கிளர்ச்சிக்கு ஒரு "ஒத்திகை" அல்லது ஒரு முன்னோடியாகக் காணப்படுகிறது.
 - சிப்பாய் அதிருப்தி வன்முறைக் கிளர்ச்சியாக வெடிக்கும் திறனைக் காட்டியது.
 - இந்திய வீரர்களுக்கு மத உணர்வுகளும் கலாச்சார அடையாளமும் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை இது எடுத்துக்காட்டியது.

- குறைகளின் முறை (மதத் தலையீடு, பாகுபாடான நடைமுறைகள்) மற்றும் வெடிப்பின் தன்மை ஆகியவை 1857-உடன் ஒற்றுமையைக் கொண்டிருந்தன.
- **வரலாற்று விவாதம்:** சில வரலாற்றாசிரியர்கள் இது குறிப்பிட்ட குறைகளால் தூண்டப்பட்ட ஒரு முற்றிலும் இராணுவக் கலகம் என்று வாதிடுகின்றனர், மற்றவர்கள் இதை திப்புவின வம்சத்தை மீட்டெடுக்கும் முயற்சியுடன் கூடிய காலனித்துவ எதிர்ப்பு உணர்வின் ஆரம்ப வெளிப்பாடாகப் பார்க்கிறார்கள்.
- **கம்பெனியின் இராணுவக் கொள்கையில் தாக்கம்:** சில பாடங்கள் கற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும், மற்றவை மறக்கப்பட்டன, இது 1857 கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்த இதேபோன்ற தவறுகளுக்கு வழிவகுத்தது (எ.கா., கொழுப்பு தடவிய தோட்டாக்கள்).

1857-ஆம் ஆண்டு பெருங்கிளர்ச்சி

இந்தத் தலைப்பை அதன் முழுமையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் - காரணங்கள், போக்கு, முக்கிய மையங்கள், தலைமை, தோல்விக்கான காரணங்கள், தன்மை மற்றும் விளைவுகள்.

I. பின்னணியும் நீண்ட காலக் காரணங்களும் ("ஏன்" - குறைகளின் குவிப்பு):

இதுவே கிளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்வதற்கான அடித்தளமாகும். காரணங்களை வகைப்படுத்தலாம்:

• A. அரசியல் காரணங்கள்:

- **பிரிட்டிஷாரின் விரிவாக்கக் கொள்கைகள்:** துணைப்படைத் திட்டம் (வெல்லெஸ்லி), வாரிசு இழப்புக் கொள்கை (டல்ஹவுசி) ஆகியவை எண்ணற்ற இந்திய மாநிலங்களை (சதாரா, நாக்பூர், ஜான்சி, அவத் போன்றவை) இணைக்க வழிவகுத்தன.
- **முகலாயப் பேரரசுக்குக் காட்டப்பட்ட அவமரியாதை:** பகதூர் ஷா ஜாப்பரை நடத்திய விதம் மற்றும் அவரது வாரிசுகள் பேரரசர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்ற முடிவு.
- **பிரபுக்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்களின் அதிகார இழப்பு:** இணைப்பு மற்றும் நில வருவாய்க் கொள்கைகள் பல பாரம்பரிய மேட்டுக்குடியினரை சொத்துரிமையற்றவர்களாக்கியது.
- **தொலைதூர இறையாண்மை:** அன்னிய மற்றும் சுரண்டல் சக்தியாகக் கருதப்பட்ட ஒரு வெளிநாட்டு சக்தியின் ஆட்சி.

• B. பொருளாதாரக் காரணங்கள்:

- **இந்திய வர்த்தகம் மற்றும் கைவினைப் பொருட்களின் அழிவு:** பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களின் போட்டி, பாகுபாடான கட்டணக் கொள்கைகள், தொழில்மயமிழப்பு.
- **சுரண்டல் மிக்க நில வருவாய் முறைகள்:** நிரந்தர நிலவரித் திட்டம், இரயத்துவாரி, மகல்வாரி ஆகியவை விவசாயிகளின் வறுமை, கடன்சுமை மற்றும் நிலப் பறிப்புக்கு வழிவகுத்தன.
- **செல்வச் சுரண்டல் (Drain of Wealth):** இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டனுக்கு வளங்களை ஒருதலைப்பட்சமாக மாற்றுதல்.
- **பாரம்பரிய விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் அழிவு:** பிரிட்டிஷ் நன்மைக்காக விவசாயத்தை வணிகமயமாக்கியது, இது பஞ்சங்களுக்கு வழிவகுத்தது.
- **வேலையின்மை:** இணைக்கப்பட்ட மாநிலங்களின் படைகளைக் கலைத்தது, கைவினைஞர்களின் அழிவு.

• C. சமூக-மதக் காரணங்கள்:

- இனப் பாகுபாடும் ஆணவமும்: இந்தியர்கள் மீது பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் அவமதிப்பான அணுகுமுறை.
- சமூகப் பழக்கவழக்கங்களில் தலையீடு: சதி ஒழிப்பு (1829), விதவை மறுமணச் சட்டம் (1856) போன்ற சீர்திருத்தங்கள் முற்போக்கானவை என்றாலும், பழமைவாதப் பிரிவினரால் தங்கள் பாரம்பரியத்தின் மீதான தாக்குதல்களாகக் காணப்பட்டன.
- கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் செயல்பாடுகள்: உள்நாட்டு மதங்களுக்கு அச்சுறுத்தலாகக் கருதப்பட்டன, பெரும்பாலும் அதிகாரப்பூர்வ ஆதரவுடன்.
- கட்டாய மதமாற்றம் பற்றிய அச்சங்கள்: அரசாங்க ஆதரவுடன் மதமாற்றம் நடப்பதாக வதந்திகளும் கவலைகளும்.
- மதுதி மற்றும் கோயில் நிலங்களுக்கு வரி விதிப்பு.
- மதத் தகுதியின்மைச் சட்டம் (1850): கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறியவர்கள் மூதாதையர் சொத்தை வாரிசுரிமையாகப் பெற இந்து சட்டத்தைத் திருத்தியது, இது மதமாற்றத்தை ஊக்குவிப்பதாகக் காணப்பட்டது.

• D. இராணுவக் காரணங்கள் (சிப்பாய்களின் குறைகள்):

- ஊதியம், பதவி உயர்வு மற்றும் பணிச் சூழலில் பாகுபாடு: இந்திய சிப்பாய்களுக்கு பிரிட்டிஷ் வீரர்களை விடக் குறைவான ஊதியம் வழங்கப்பட்டது மற்றும் தாழ்வாக நடத்தப்பட்டனர்.
- பதவி உயர்வுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட வழிகள்: ஒரு இந்தியர் அடையக்கூடிய உயர்ந்த பதவி சுபேதார்.
- பொதுப் பணிப் பட்டியலிடல் சட்டம் (1856): புதிய ஆட்கள் உத்தரவிட்டால் வெளிநாடுகளில் பணியாற்ற வேண்டும் என்று கோரியது, இது சில இந்துக்களின் மத நம்பிக்கைகளுக்கு எதிராக இருந்தது (காலா பானியைக் கடப்பதால் சாதி இழப்பு).
- வெளிநாட்டுப் பணிக்கான படியை (பட்டா) திரும்பப் பெறுதல்: முன்பு "வெளிநாடாக" கருதப்பட்ட சிந்து மற்றும் பஞ்சாப் போன்ற புதிதாக இணைக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் பணியாற்றும் போது.
- படைகளின் தவறான விநியோகம்: குறிப்பாக அவத் மற்றும் டெல்லி போன்ற முக்கியப் பகுதிகளில் விகிதாச்சாரத்தில் குறைவான பிரிட்டிஷ் துருப்புக்கள்.
- கௌரவம் மற்றும் சலுகைகளின் இழப்பு: குறிப்பாக அவத் இணைக்கப்பட்ட பிறகு அங்கிருந்து வந்த சிப்பாய்களுக்கு.
- தொடர்ச்சியான கடந்த காலக் கலைங்கள் (வேலூர் 1806, பாரக்பூர் 1824, முதலியன): நீண்டகால அதிருப்தியைக் குறித்தது.

II. உடனடி காரணம் (தீப்பொறி):

• என்பீல்டு துப்பாக்கியும் கொழுப்பு தடவிய தோட்டாங்களும்:

- புதிய என்பீல்டு துப்பாக்கி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, அதன் தோட்டாக்கள் பசு மற்றும் பன்றிக் கொழுப்பால் தடவப்பட்டதாக வதந்தி பரவியது.
- துப்பாக்கியை நிரப்புவதற்கு, சிப்பாய்கள் தோட்டாவின் முனையைக் கடிக்க வேண்டியிருந்தது.
- இது இந்து (பசு புனிதமானது) மற்றும் முஸ்லீம் (பன்றி அசுத்தமானது) சிப்பாய்களின் மத உணர்வுகளைப் புண்படுத்தியது.

- இது பிரிட்டிஷார் தங்கள் மதத்தை களங்கப்படுத்தி அவர்களை மதமாற்றம் செய்ய எடுத்த ஒரு திட்டமிட்ட முயற்சியாகக் காணப்பட்டது.
- இந்த விஷயம் சிப்பாய் படைப்பிரிவுகளிடையே காட்டுத் தீ போலப் பரவியது.

III. கிளர்ச்சியின் போக்கும் பரவலும்:

- **கலகத்தின் ஆரம்பம்:**
 - **மங்கள் பாண்டே (பார்க்பூர், மார்ச் 29, 1857):** புதிய தோட்டாக்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளைத் தாக்கினார். அவர் தூக்கிலிடப்பட்டார்.
 - **மீரட் (மே 10, 1857):** சிப்பாய்கள் வெளிப்படையாகக் கிளர்ச்சி செய்தனர், பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளைக் கொன்றனர், சிறைகளை உடைத்தனர், டெல்லிக்கு அணிவகுத்துச் சென்றனர். இதுவே பரவலான கிளர்ச்சியின் முறையான தொடக்கமாகக் கருதப்படுகிறது.
- **டெல்லிக்கு அணிவகுப்பு மற்றும் பகதூர் ஷா ஜாஃபரின் பிரகடனம்:**
 - மீரட் சிப்பாய்கள் மே 11 அன்று டெல்லியை அடைந்து, நகரத்தைக் கைப்பற்றி, வயதான முகலாயப் பேரரசர் பகதூர் ஷா ஜாஃபரை இந்துஸ்தானத்தின் பேரரசராகவும் கிளர்ச்சியின் தலைவராகவும் அறிவித்தனர்.
- **பிற பகுதிகளுக்குப் பரவதல்:** கிளர்ச்சி விரைவாக வட மற்றும் மத்திய இந்தியாவின் பெரும் பகுதிகளுக்குப் பரவியது:
 - ஐக்கிய மாகாணங்கள் (அவத், ரோகில்கண்ட்)
 - மத்திய இந்தியா (ஜான்சி, குவாலியர்)
 - பீகார்
- **மக்கள் பங்கேற்பு:** ஒரு சிப்பாய் கலகமாகத் தொடங்கியபோதிலும், சில பிராந்தியங்களில் பொதுமக்கள், விவசாயிகள், கைவினைஞர்கள், ஜமீன்தார்கள் மற்றும் மதத் தலைவர்களின் பங்கேற்புடன் இது ஒரு பரந்த தன்மையைப் பெற்றது. இதனால்தான் இது பெரும்பாலும் "பெருங்கிளர்ச்சி" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

IV. கிளர்ச்சியின் முக்கிய மையங்களும் தலைவர்களும்:

- **டெல்லி:** ஜெனரல் பக்த் கான் (உண்மையான தளபதி), பகதூர் ஷா ஜாஃபர் (குறியீட்டுத் தலைவர்).
- **கான்பூர்:** நானா சாகிப் (பேஷ்வா இரண்டாம் பாஜி ராவின் தத்தெடுக்கப்பட்ட மகன்), தாந்தியா தோபே (அவரது தளபதி), அசிமுல்லா கான் (ஆலோசகர்).
- **லக்னோ (அவத்):** பேகம் ஹஸ்ரத் மஹால் (பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட நவாப் வாஜித் அலி ஷாவின் மனைவி), பிரஜிஸ் காதிர் (அவரது மகன்).
- **ஜான்சி:** ராணி லட்சுமிபாய்.
- **பரேலி (ரோகில்கண்ட்):** கான் பகதூர் கான்.
- **ஆரா (பீகார்):** குன்வர் சிங் (ஜெகதீஷ்பூரின் வயதான ஜமீன்தார்).
- **ஃபைசாபாத்:** மௌல்வி அஹ்மதுல்லா ஷா (பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக ஜிஹாத் போதித்த ஒரு முக்கிய தலைவர்).
- **குவாலியர்:** தாந்தியா தோபே (கான்பூர் வீழ்ந்த பிறகு, ராணி லட்சுமிபாயுடன் படைகளை இணைத்தார்). ஆட்சியாளர் சிந்தியா பிரிட்டிஷாருக்கு விசுவாசமாக இருந்தார், ஆனால் அவரது துருப்புக்கள் பெரும்பாலும் கிளர்ச்சியாளர்களுடன் சேர்ந்தன.

V. கிளர்ச்சியை பிரிட்டிஷார் ஒடுக்குதல்:

- ஆரம்பகால பிரிட்டிஷ் அதிர்ச்சியும் பின்னடைவுகளும்: கிளர்ச்சியின் அளவும் வேகமும் ஆரம்பத்தில் பிரிட்டிஷாரசைத் திகைக்க வைத்தன.
- கூடுதல் படைகளும் இரக்கமற்ற ஒடுக்குமுறையும்: பிரிட்டிஷார் கூடுதல் படைகளை (பிரிட்டனிலிருந்தும் மற்றும் சீனாவிலிருந்து திருப்பப்பட்ட துருப்புக்கள் உட்பட) கொண்டு வந்தனர்.
- முக்கிய பிரிட்டிஷ் தளபதிகள்: ஜான் நிக்கல்சன், ஹென்றி லாரன்ஸ், ஜேம்ஸ் அவுட்ரம், ஹென்றி ஹேவ்லாக், கொலின் கேம்பெல், ஹக் ரோஸ்.
- முக்கிய மையங்களை மீண்டும் கைப்பற்றுதல்:
 - நீண்ட முற்றுகைக்குப் பிறகு டெல்லி மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டது (செப்டம்பர் 1857); பகதூர் ஷா ஜாஃபர் ரங்கூனுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டார்.
 - லக்னோ, கான்பூர், ஜான்சி போன்றவை படிப்படியாக மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டன.
- இரு தரப்பிலும் கொடூரம்: கிளர்ச்சியும் அதன் ஒடுக்குமுறையும் தீவிர வன்முறை மற்றும் அட்டூழியங்களால் குறிக்கப்பட்டன.
- 1858-இன் முடிவில், கிளர்ச்சி பெரும்பாலும் நசுக்கப்பட்டது, இருப்பினும் சில பகுதிகளில் 1859 வரை சிதறிய எதிர்ப்பு தொடர்ந்தது.

VI. கிளர்ச்சியின் தோல்விக்கான காரணங்கள்:

- அகில இந்திய பங்கேற்பு இல்லாமை:
 - வரையறுக்கப்பட்ட பிராந்தியப் பரவல்: தென்னிந்தியா, கிழக்கு மற்றும் மேற்கு இந்தியாவின் பெரும்பாலான பகுதிகளை உள்ளடக்கவில்லை.
 - சமூகத்தின் பல பிரிவினர் விலகி இருந்தனர் அல்லது பிரிட்டிஷாரசை ஆதரித்தனர்:
 - பெரும்பாலான இந்திய ஆட்சியாளர்கள் (எ.கா., சிந்தியா, ஹொல்கர், நிஜாம், ராஜபுதனம், பாட்டியாலா, காஷ்மீர் ஆட்சியாளர்கள்) பிரிட்டிஷாருக்கு தீவிரமாக உதவினர்.
 - பெரிய ஜமீன்தார்கள் மற்றும் வட்டிக்கடைக்காரர்கள் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷார் பக்கம் நின்றனர்.
 - புதிதாகக் கல்வி கற்ற நடுத்தர வர்க்கம் கிளர்ச்சியைப் பின்தங்கியதாகக் கருதி பெரும்பாலும் ஆதரிக்கவில்லை.
- மோசமான அமைப்பும் ஒருங்கிணைப்பும்: கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு ஒரு ஒருங்கிணைந்த கட்டளை அமைப்பும் ஒரு ஒத்திசைவான திட்டமும் இல்லை. வெவ்வேறு குழுக்கள் வெவ்வேறு, பெரும்பாலும் உள்ளூர், நோக்கங்களுக்காகப் போராடின.
- ஒருங்கிணைந்த சித்தாந்தம் மற்றும் அரசியல் திட்டத்தின் பற்றாக்குறை: பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு உணர்வால் ஒன்றுபட்டிருந்தாலும், பிரிட்டிஷாருக்குப் பிந்தைய இந்தியாவைப் பற்றிய தெளிவான பார்வை இல்லை. பல தலைவர்கள் பிரிட்டிஷாருக்கு முந்தைய நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்புகளை மீட்டெடுக்க இலக்கு கொண்டிருந்தனர்.
- சிறந்த பிரிட்டிஷ் வளங்களும் இராணுவ பலமும்: பிரிட்டிஷார் சிறந்த ஆயுதங்கள், தந்தி அமைப்பு (விரைவான தகவல்தொடர்புக்கு), ரயில்வே (துருப்புக்கள் இயக்கத்திற்கு), மற்றும் வளங்களை ஈர்க்க ஒரு பரந்த பேரரசு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தனர்.
- வலுவான பிரிட்டிஷ் தலைமை: அனுபவம் வாய்ந்த மற்றும் திறமையான பிரிட்டிஷ் தளபதிகள்.

- இந்தியத் தலைவர்களிடையே ஒற்றுமையின்மை: சில கிளர்ச்சித் தலைவர்களிடையே தனிப்பட்ட பொறாமைகள் மற்றும் முரண்பட்ட லட்சியங்கள்.
- முக்கியப் பகுதிகளில் கிளர்ச்சியின் ஆரம்ப முடிவு: டெல்லி வீழ்ந்தவுடன், குறியீட்டு மையம் இழக்கப்பட்டது.

VII. கிளர்ச்சியின் தன்மை (வரலாற்றாசிரியர்களால் விவாதிக்கப்பட்டது):

- வெறும் "சிப்பாய் கலகம்" (பிரிட்டிஷ் காலனித்துவப் பார்வை): வீரர்களின் குறிப்பிட்ட குறைகளால், முதன்மையாக கொழுப்பு தடவிய தோட்டாக்கள் காரணமாக ஏற்பட்ட ஒரு முற்றிலும் இராணுவ வெடிப்பாகக் காணப்பட்டது.
- "இந்தியாவின் முதல் சுதந்திரப் போர்" (வி.டி. சாவர்க்கர் மற்றும் இந்திய தேசியவாதிகள்): இது வெளிநாட்டு ஆட்சியைத் தூக்கியெறிய இந்தியர்களால் திட்டமிடப்பட்ட போர் என்று வாதிட்டனர்.
- "நிலப்பிரபுத்துவ எழுச்சி" / "பின்தங்கிய நோக்கம்": சில வரலாற்றாசிரியர்கள் இதைப் பாரம்பரிய மேட்டுக்குடியினர் தங்கள் இழந்த சலுகைகளையும் பழைய ஒழுங்கையும் மீட்டெடுப்பதற்கான ஒரு முயற்சியாகப் பார்க்கிறார்கள்.
- "மக்கள் கிளர்ச்சி" / "மக்கள் எழுச்சி": சில பகுதிகளில் சிப்பாய்களைத் தாண்டி பரந்த பொதுமக்கள் பங்கேற்பை வலியுறுத்துகிறது.
- "இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமை" அம்சம்: குறிப்பிடத்தக்க வகையில், ஒரு பொதுவான எதிரிக்கு எதிராக கிளர்ச்சியின் போது இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையே கணிசமான ஒத்துழைப்பு இருந்தது.
- நவீன அறிஞர் ஒருமித்த கருத்து: இன்று பெரும்பாலான வரலாற்றாசிரியர்கள் இது ஒரு சிப்பாய் கலகமாகத் தொடங்கியது, ஆனால் விரைவில் சில பிராந்தியங்களில் பல்வேறு சமூகக் குழுக்களை உள்ளடக்கிய, பல்வேறு உந்துதல்களுடன் கூடிய பரந்த மக்கள் கிளர்ச்சியின் தன்மையைப் பெற்றது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இது 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு மிகவும் வலிமையான சவாலாக இருந்தது மற்றும் நவீன தேசியவாதத்தின் முழுப் பண்புகளும் இல்லாதபோதிலும், ஒரு "சுதந்திரப் போரின்" கூறுகளைக் கொண்டிருந்தது.

VIII. கிளர்ச்சியின் விளைவுகளும் முக்கியத்துவமும்:

- கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஆட்சியின் முடிவு:
 - இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1858: இந்தியாவின் ஆட்சியை கிழக்கிந்திய கம்பெனியிடமிருந்து பிரிட்டிஷ் மகுடத்திற்கு மாற்றியது.
 - இந்தியாவிற்கான வெளியுறவுச் செயலர் (பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை உறுப்பினர்) பதவி உருவாக்கப்பட்டது, அவருக்கு 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்திய கவுன்சில் உதவியது.
 - கவர்னர்-ஜெனரல் வைஸ்ராய் ஆனார்.
- இந்திய மாநிலங்கள் மீதான பிரிட்டிஷ் கொள்கையில் மாற்றங்கள்:
 - விக்டோரியா மகாராணியின் பிரகடனம் (1858): இந்திய இளவரசர்களின் உரிமைகள், கண்ணியம் மற்றும் ரீுவத்தை மதிப்பதாக உறுதியளித்தது; வாரிசு இழப்புக் கொள்கை கைவிடப்பட்டது. இந்திய மாநிலங்கள் இனி எதிர்கால புயல்களுக்கு எதிராக "அலைதாங்கிகளாக" செயல்பட இருந்தன.
- இராணுவத்தின் மறுசீரமைப்பு:
 - பிரிட்டிஷ் வீரர்களின் விகிதம் அதிகரிக்கப்பட்டது.
 - முக்கிய பதவிகளும் பிரங்கிப்படையும் பிரத்தியேகமாக பிரிட்டிஷாருக்கு வைக்கப்பட்டன.

- சாதி, சமூகம் மற்றும் பிராந்தியத்தின் அடிப்படையில் படைப்பிரிவுகளை ("போர் இனங்கள்" கோட்பாடு) உருவாக்குவதன் மூலம் இராணுவத்திற்குள் "பிரித்தானம் கொள்கை".
- அதிகரித்த இனக் கசப்பும் சந்தேகமும்: கிளர்ச்சி பிரிட்டிஷாருக்கும் இந்தியர்களுக்கும் இடையே ஒரு ஆழமான பிளவுக்கு வழிவகுத்தது.
- "பிரித்தானம் கொள்கை" மிகவும் முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது: எதிர்கால ஒன்றுபட்ட சவால்களைத் தடுக்க பிரிட்டிஷார் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும், மற்றும் பிற சமூகங்களுக்கும் இடையே பிளவுகளைத் தீவிரமாக வளர்த்தனர்.
- பொருளாதாரச் சுரண்டல் தொடர்ந்தது மற்றும் தீவிரப்படுத்தப்பட்டது: நிர்வாகக் கட்டமைப்பு மாறினாலும், காலனித்துவப் பொருளாதாரச் கொள்கைகள் அப்படியே இருந்தன.
- நவீன தேசியவாதத்தின் எழுச்சி: 1857-இன் தியாகங்கள் பிற்கால இந்திய தேசியவாத இயக்கத்திற்கு உத்வேகத்தின் ஆதாரமாக மாறியது. இது வெளிநாட்டு ஆட்சியின் தீமைகளையும் ஒற்றுமையின் தேவையையும் எடுத்துக்காட்டியது.
- சமூக சீர்திருத்தங்களுக்குப் பின்னடைவு: பிரிட்டிஷார் இந்திய சமூக மற்றும் மத பழக்கவழக்கங்களில் தலையிட அஞ்சினர், இது கிளர்ச்சிக்கு பங்களித்ததாக நம்பினர்.
- பிரிட்டிஷ் பொதுக் கருத்தில் தாக்கம்: பிரிட்டனில் இந்திய விவகாரங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வும் விவாதமும் அதிகரித்தன.

இந்திய தேசிய இயக்கங்கள் - மிதவாதம், தீவிரவாதம் மற்றும் இந்திய தேசபக்தியின் புரட்சிகர இயக்கங்கள்

I. காங்கிரசுக்கு முந்தைய அரசியல் சங்கங்கள் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தி - 1885)

- A. அவற்றின் தோற்றத்திற்கான தூழல்:
 - பிரிட்டிஷ் காலனித்துவக் கொள்கைகளின் தாக்கம் (பொருளாதாரச் சுரண்டல், நிர்வாக மாற்றங்கள்).
 - மேற்கத்தியக் கல்வி மற்றும் நவீனக் கருத்துக்களின் பரவல் (ஜனநாயகம், தேசியவாதம், சுதந்திரம்).
 - புதிய ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற இந்திய நடுத்தர வர்க்கத்தின் வளர்ச்சி (அறிவுஜீவிகள், தொழில் வல்லுநர்கள்).
 - பத்திரிகை மற்றும் தகவல் தொடர்பு வளர்ச்சி.
 - சமூக-மத சீர்திருத்த இயக்கங்கள் விசாரணை உணர்வையும் இந்திய அடையாளத்தையும் வளர்த்தன.
 - சில பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகளின் பிற்போக்குக் கொள்கைகள் (எ.கா., லிட்டன் காலம் - தாய்மொழிப் பத்திரிகைச் சட்டம், ஆயுதச் சட்டம், ஜ.சி.எஸ் வயது வரம்பைக் குறைத்தல்).
- B. தன்மை மற்றும் பண்புகள்:
 - பிராந்திய கவனம்: பெரும்பாலும் மாகாணங்களுக்குள் (வங்காளம், பம்பாய், மெட்ராஸ்) $\pi\epsilon\rho\iota\omicron\rho\iota$ டீப்ட்டு இருந்தன.
 - மேட்டுக்குடியினரின் அடித்தளம்: செல்வந்த மற்றும் படித்த பிரிவினரால் (நிலப்பிரபுக்கள், வணிகர்கள், வழக்கறிஞர்கள், மருத்துவர்கள், பத்திரிகையாளர்கள்) ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது. மக்கள் பங்கேற்பு பெரும்பாலும் இல்லை.
 - வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கங்கள்: நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள், ஆட்சியில் இந்தியர்களின் அதிகப் பங்கேற்பு, பிரிவு நலன்களைப் பாதுகாத்தல் (எ.கா., நிலப்பிரபுக்கள்), மற்றும் அரசியலமைப்பு

வழிமுறைகள் மூலம் குறைகளை வெளிப்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தின. ஆரம்பத்தில் சுதந்திரம் கோரவில்லை.

- **முறைகள்:** மனுக்கள், நினைவூட்டல்கள், பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளுக்குப் பிரதிநிதிகள் அனுப்புதல், பொதுக் கூட்டங்கள், பத்திரிகைகளைப் பயன்படுத்துதல்.
- **காங்கிரசின் முன்னோடிகள்:** அவை அரசியல் விழிப்புணர்வை உருவாக்கி, நிறுவன அனுபவத்தை வழங்கின.

• **C. முக்கிய காங்கிரசுக்கு முந்தைய அமைப்புகள்:**

○ **1. வங்காள மாகாணம்:**

- **வங்க பாவா பிரகாசிகா சபை (1836):** ஆரம்பகால அமைப்பு. (ராஜா ராம் மோகன் ராயின் கூட்டாளிகள்).
- **ஜமீந்தாரி சங்கம் / நில உரிமையாளர்கள் சங்கம் (1838):** நிலப்பிரபுக்களின் நலன்களைப் பாதுகாத்தது. (துவாரகநாத் தாசூர், ராதாகாந்த தேவ்).
- **வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் (1843):** இந்திய நிலைமைகள் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரித்து பரப்புவதற்காக. (ஜார்ஜ் தாம்சன்).
- **பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் (1851):** நில உரிமையாளர்கள் சங்கம் மற்றும் வங்காள பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கத்தின் இணைப்பு. இந்தியப் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கோரியது. (ராதாகாந்த தேவ், தேபேந்திரநாத் தாசூர்).
- **இந்தியன் லீக் (1875):** தேசியவாதத்தைத் தூண்டியது. (சிசிர் குமார் கோஷ்).
- **கல்கத்தாவின் இந்திய சங்கம் / இந்திய தேசிய சங்கம் (1876):** காங்கிரசின் மிக முக்கியமான முன்னோடி. (சுரேந்திரநாத் பாணர்ஜி, ஆனந்த் மோகன் போஸ்). அகில இந்தியப் பிரச்சினைகளில் பிரச்சாரம் செய்தது, அகில இந்திய தேசிய மாநாடுகளை (1883, 1885) ஏற்பாடு செய்தது.

○ **2. பம்பாய் மாகாணம்:**

- **பம்பாய் சங்கம் (1852):** பம்பாயில் முதன்மையானது. (ஜெகந்நாத் சங்கர்சேத், தாதாபாய் நௌரோஜி).
- **பூனா சர்வஜனிக் சபை (1867/1870):** அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. (எம்.ஜி. ரானடே, ஜி.வி. ஜோஷி).
- **பம்பாய் மாகாண சங்கம் (1885):** லிட்டனின் கொள்கைகளுக்கு எதிர்வினை. (பெரோஸ்ஷா மேத்தா, பத்ருதீன் தியாப்ஜி, கே.டி. தெலாங்).

○ **3. மெட்ராஸ் மாகாணம்:**

- **சென்னை சுதேசி சங்கம் (1852):** மெட்ராஸில் முதன்மையானது. (கஜ்ஜு லட்சுமிநரச செட்டி).
- **சென்னை மகாஜன சபை (1884):** அரசியல் நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்தது. (எம். வீரராகவாச்சாரியார், ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர், பி. ஆனந்தா சார்லஸ்).

○ **4. வெளிநாட்டில்:**

- கிழக்கிந்திய சங்கம் (லண்டன், 1866): பிரிட்டிஷ் பொதுக் கருத்தில் செல்வாக்கு செலுத்தியது. (தாதாபாய் நௌரோஜி).

• D. காங்கிரசுக்கு முந்தைய அமைப்புகளின் வரம்புகள்:

- முக்கியமாக பிராந்திய, மேட்டுக்குடியினர் சார்ந்த, வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கங்கள், நீடித்த செயல்பாட்டுக் கட்டமைப்பு இல்லாமை.

II. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (INC) - மிதவாதிகள் / ஆரம்பகால தேசியவாதிகளின் கட்டம் (கி.பி. 1885 – 1905)

• A. காங்கிரசின் உருவாக்கம் (1885):

- ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹியூமால் நிறுவப்பட்டது. முதல் மாநாடு பம்பாயில், தலைவர்: டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி.
- "பாதுகாப்பு வால்வு" கோட்பாடு: சர்ச்சைக்குரிய கோட்பாடு (ஹியூம் & டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி). நவீனப் பார்வை: இந்தியத் தலைவர்கள் தங்கள் இயல்பான இயக்கத்திற்கு ஹியூமை ஒரு "இடிதாங்கியாக" பயன்படுத்தினர்.

• B. சித்தாந்தமும் நம்பிக்கைகளும் (மிதவாதிகள்):

- பிரிட்டிஷ் மகுடத்திற்கு விசுவாசம், பிரிட்டிஷ் நீதி மற்றும் படிப்படியான முன்னேற்றத்தில் நம்பிக்கை.
- பிரிட்டிஷ் கட்டமைப்புக்குள் சீர்திருத்தங்களை நாடினர்.
- பிரிட்டிஷ் பொதுக் கருத்து மற்றும் பாராளுமன்றத்திற்கு கல்வி கற்பிப்பதில் நம்பிக்கை.

• C. நோக்கங்கள் (மிதவாதிகள்):

- சபைகள் மற்றும் சேவைகளில் அதிக இந்தியப் பிரதிநிதித்துவம், நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள், பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்கள் (செல்வச் சுரண்டல் கோட்பாடு), குடிமை உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல்.

• D. முறைகள் ("அரசியலமைப்பு ரீதியான போராட்டம்" / "3 Ps" - பிரார்த்தனைகள், மனுக்கள், எதிர்ப்புகள்):

- மேல்முறையீடுகள், நினைவூட்டல்கள், கூட்டங்கள், தீர்மானங்கள், இங்கிலாந்திற்குப் பிரதிநிதிகள், பத்திரிகைப் பயன்பாடு, சட்டமன்றப் பணிகள்.

• E. முக்கியத் தலைவர்கள் (மிதவாதிகள்):

- தாதாபாய் நௌரோஜி, பெரோஸ்ஷா மேத்தா, கோபால கிருஷ்ண கோகலே, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி, தின்ஷா வாச்சா, ராஷ்பிகாரி கோஷ், எம்.ஜி. ரானடே.

• F. பங்களிப்புகளும் சாதனைகளும் (மிதவாதிகள்):

- சுரண்டல் மிக்க பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை அம்பலப்படுத்தினர் (செல்வச் சுரண்டல் கோட்பாடு).
- ஒரு அகில இந்தியத் தளத்தை (காங்கிரஸ்) உருவாக்கினர், தேசிய உணர்வை வளர்த்தனர்.
- ஜனநாயகக் கொள்கைகளை ஊக்குவித்தனர்.
- சில சீர்திருத்தங்களைச் சாதித்தனர் (இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1892, வெல்பி ஆணையம்).
- எதிர்காலப் போராட்டங்களுக்கு அடித்தளமிட்டனர்.

• G. விமர்சனங்கள் / வரம்புகள் (மிதவாதிகள்):

- குறுகிய சமூக அடித்தளம் (கல்வி கற்ற நகர்ப்புற மேட்டுக்குடியினர்).
- முறைகள் "அரசியல் யாசகம்" என்று பார்க்கப்பட்டன.
- உடனடி வெற்றி வரையறுக்கப்பட்டது; மக்களைப் பரவலாக ஈடுபடுத்தவில்லை.

III. தீவிரவாதிகள் / உறுதிமிக்க தேசியவாதிகளின் கட்டம் (கி.பி. 1905 – 1915/19)

- A. தீவிரவாதத்தின் எழுச்சிக்கான காரணிகள்:
 - மிதவாத முறைகளில் ஏமாற்றம்.
 - கர்சன் பிரபுவின் பிற்போக்குக் கொள்கைகள் (வங்கப் பிரிவினை 1905).
 - வளர்ந்து வரும் தன்னம்பிக்கை, சர்வதேச நிகழ்வுகளின் தாக்கம் (ரஷ்யா மீது ஜப்பானின் வெற்றி).
 - பொருளாதார நெருக்கடிகள், புத்துயிர்ப்புவாத சித்தாந்தங்களின் செல்வாக்கு.
- B. சித்தாந்தமும் நம்பிக்கைகளும் (தீவிரவாதிகள்):
 - சுயராஜ்ஜியம் (தன்னாட்சி) இலக்காக இருந்தது; பிரிட்டிஷ் நல்லெண்ணத்தில் நம்பிக்கை இல்லை.
 - தன்னம்பிக்கை, மக்கள் நடவடிக்கை, தியாகம் ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம்.
 - இந்தியப் பாரம்பரியத்திலிருந்து உத்வேகம் பெறுதல்.
- C. நோக்கங்கள் (தீவிரவாதிகள்):
 - சுயராஜ்ஜியத்தை அடைதல், காலனித்துவச் சுரண்டலை முடிவுக்குக் கொண்டு வருதல், தேசியக் கல்வி மற்றும் சுதேசித் தொழில்களை ஊக்குவித்தல்.
- D. முறைகள் (தீவிரவாதிகள்):
 - சுதேசி, புறக்கணிப்பு (வெளிநாட்டுப் பொருட்கள், பள்ளிகள், நீதிமன்றங்கள், பட்டங்கள்).
 - தேசியக் கல்வி, செயலற்ற எதிர்ப்பு (Passive Resistance).
 - பொதுக் கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், தன்னார்வப் படைகள் (சமிதிகள்), தாய்மொழிப் பத்திரிகைப் பயன்பாடு, பாரம்பரிய ஊடகங்கள்.
- E. முக்கியத் தலைவர்கள் (லால்-பால்-பால் மூவர் மற்றும் பிறர்):
 - லாலா லஜபதி ராய் (பஞ்சாப்), பால கங்காதர திலகர் (மகாராஷ்டிரா - "சுயராஜ்ஜியம் எனது பிறப்புரிமை..."), பிபின் சந்திர பால் (வங்காளம்), அரவிந்த கோஷ் (வங்காளம்).
- F. இந்தக் கட்டத்தில் முக்கிய நிகழ்வுகள்:
 - வங்கப் பிரிவினை (1905) மற்றும் சுதேசி இயக்கம் (1905-1908).
 - காங்கிரசில் சூரத் பிளவு (1907).
 - அரசாங்க அடக்குமுறை, தலைவர்கள் கைது.
- G. பங்களிப்புகளும் சாதனைகளும் (தீவிரவாதிகள்):
 - தேசிய இயக்கத்தைத் தீவிரப்படுத்தினர், அதன் ஈர்ப்பை விரிவுபடுத்தினர்.
 - மக்கள் திரட்டலின் புதிய முறைகளை அறிமுகப்படுத்தினர்.
 - தன்னம்பிக்கை மற்றும் தியாகத்தை ஊட்டினர்.
 - வங்கப் பிரிவினையை ரத்து செய்ய வைத்தனர் (1911).
- H. விமர்சனங்கள் / வரம்புகள் (தீவிரவாதிகள்):
 - சில மத ரீதியான முறையீடுகள் அறியாமலேயே வகுப்புவாத உணர்வுகளைத் தூண்டின.
 - அடக்குமுறை மற்றும் தலைவர்கள் கைதுக்குப் பின்னான நிறுவன பலவீனங்கள் காரணமாக நீண்ட காலத்திற்கு மக்கள் இயக்கத்தைத் தக்கவைக்க முடியவில்லை.
 - காங்கிரஸ் பிளவு இயக்கத்தைத் தற்காலிகமாகப் பலவீனப்படுத்தியது.

IV. புரட்சிகர தேசிய இயக்கங்கள் / புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் (தீவிரவாதம் மற்றும் பிற்காலக் கட்டங்களுடன் ஒரே நேரத்தில்)

- (விரும்பத்தக்க சொல்: புரட்சிகர தேசியவாதம்/நடவடிக்கைகள், "இந்திய தேசபக்தியின் பயங்கரவாத இயக்கங்கள்" அல்ல)
- A. சித்தாந்தமும் நம்பிக்கைகளும் (புரட்சியாளர்கள்):
 - ஆழ்ந்த தேசபக்தி, ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைத் தூக்கியெறிவதில் நம்பிக்கை, செல்வாக்கற்ற அதிகாரிகளைக் கொலை செய்தல்.
 - ஜரிஷ் தேசியவாதிகள், ரஷ்ய சூனியவாதிகள், இத்தாலிய இரகசிய சங்கங்களால் ஈர்க்கப்பட்டனர்.
 - வீர தியாகத்தால் மக்களை ஊக்குவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டனர்.
- B. நோக்கங்கள் (புரட்சியாளர்கள்):
 - முழுமையான சுதந்திரம், ஆட்சியாளர்களிடையே பயத்தை ஏற்படுத்துதல், மக்களை நடவடிக்கைக்குத் தூண்டுதல்.
- C. முறைகள் (புரட்சியாளர்கள்):
 - கொலைகள், நிதிக்காக "சுதேசி" பான்கள், குண்டு வெடிப்புகள், நாசவேலை, இரகசிய சங்கங்கள், புரட்சிகர இலக்கியம், வெளிநாட்டிலிருந்து ஆயுதங்களைப் பெற முயற்சிகள்.
- D. கட்டங்கள் மற்றும் முக்கிய மையங்கள்/அமைப்புகள்/தனிநபர்கள்:
 - 1. கட்டம் I (முதலாம் உலகப் போருக்கு முன்பும், போரின் போதும்):
 - வங்காளம்: அனுசீலன் சமிதி, யுகாந்தர் குழு (பிரபுல்ல சாக்கி, குதிராம் போஸ், ஜதின் முகர்ஜி - பாகா ஜதின்), அலிப்பூர் குண்டு வழக்கு (1908).
 - மகாராஷ்டிரா: சாபேகர் சகோதரர்கள் (1897), அபினவ் பாரத் சங்கம் (வி.டி. சாவர்க்கர்), நாசிக் சதி வழக்கு.
 - பஞ்சாப்: லாலா லஜபதி ராய், அஜித் சிங்குடன் தொடர்புடைய நடவடிக்கைகள்.
 - வெளிநாட்டில்: இந்தியா ஹவுஸ் (லண்டன் - ஷியாம்ஜி கிருஷ்ணவர்மா, வி.டி. சாவர்க்கர், மதன் லால் திங்ரா), கதர் கட்சி (அமெரிக்கா/கனடா - லாலா ஹர் தயாள், சோஹன் சிங் பக்னா), பெர்லின் குழு (வீரேந்திரநாத் சட்டோபாத்யாய்). கோமகட்டா மாரு சம்பவம்.
 - 2. கட்டம் II (ஒத்துழையாமைக்குப் பிறகு, 1920-30கள்):
 - பெரும்பாலும் சோசலிசக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டது.
 - இந்துஸ்தான் குடியரசு சங்கம் (HRA, 1924): ராம் பிரசாத் பிஸ்மில், சந்திரசேகர் ஆசாத், அஷ்பகுல்லா கான். (காகோரி சதி வழக்கு, 1925).
 - இந்துஸ்தான் சோசலிச குடியரசு சங்கம் (HSRA, 1928): சந்திரசேகர் ஆசாத், பகத் சிங், சுக் தேவ், ராஜ்குரு. (சாண்டர்ஸ் கொலை 1928, மத்திய சட்டமன்றத்தில் குண்டு வீச்சு 1929). பகத் சிங்கின் கருத்துக்களின் பரிணாமம்.
 - வங்காளம்: சிட்டகாங் ஆயுதக் கிடங்குத் தாக்குதல் (1930) தூர்யா சென் ("மாஸ்டர்தா") தலைமையில். பெண் புரட்சியாளர்கள் (பிரீத்திலதா வதேதார், கல்பனா தத்தா, பீனா தாஸ்).
- E. பங்களிப்புகளும் சாதனைகளும் (புரட்சியாளர்கள்):
 - மகத்தான தேசபக்தியையும் தியாக உணர்வையும் ஊட்டினர்.
 - பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு உணர்வை உயிர்ப்புடன் வைத்திருந்தனர்.

- இளைஞர்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தனர்; தீவிர தேசியவாத மற்றும் சோசலிசக் கருத்துக்களைப் பிரபலப்படுத்தினர் (குறிப்பாக பகத் சிங்).
- **F. விமர்சனங்கள் / வரம்புகள் (புரட்சியாளர்கள்):**
 - தனிப்பட்ட வீரச் செயல்களை நம்பியிருந்தனர் (HSRA மக்கள் கருத்துக்களை நோக்கி நகர்ந்தாலும்).
 - வரையறுக்கப்பட்ட சமூக அடித்தளம்; அரசு அடக்குமுறையைத் தாங்க முடியவில்லை.
 - முறைகள் காந்தி போன்ற முக்கிய தேசியவாதிகளால் விமர்சிக்கப்பட்டன.
 - ஆயுதப் புரட்சி என்ற உடனடி இலக்கில் தோல்வியுற்றனர்.

முக்கிய இந்திய தேசியத் தலைவர்கள் - ரவீந்திரநாத் தாகூர், மௌலானா அபுல் கலாம் ஆசாத், மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு, சுபாஷ் சந்திர போஸ், பி.ஆர். அம்பேத்கர் மற்றும் வல்ஹாய் பட்டேல்

ஒவ்வொரு தலைவருக்குமான அணுகுமுறை:

ஒவ்வொரு தலைவருக்கும், பின்வரும் பரிமாணங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்:

1. **சுருக்கமான வாழ்க்கை வரலாறு:** (சூழல் சார்ந்தது, முழுமையானதல்ல - பிறப்பு, கல்வி, முக்கிய தாக்கங்கள்).
2. **சித்தாந்தமும் அரசியல் தத்துவமும்:** அவர்களின் முக்கிய நம்பிக்கைகள், அரசியல் சிந்தனை, இந்தியாவைப் பற்றிய பார்வை.
3. **இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் (INM) பங்கு மற்றும் பங்களிப்புகள்:**
 - அவர்கள் பங்கேற்ற அல்லது வழிநடத்திய குறிப்பிட்ட இயக்கங்கள்.
 - அமைப்பு ரீதியான பதவிகள் (எ.கா., காங்கிரஸ், பிற கட்சிகள்/குழுக்களில்).
 - போராட்டத்தை பாதித்த முக்கிய உரைகள், எழுத்துக்கள் அல்லது செயல்கள்.
 - அவர்கள் பரிந்துரைத்த அல்லது பயன்படுத்திய போராட்ட முறைகள்.
4. **சமூக சீர்திருத்தம் / தேசக் கட்டுமானத்தில் பங்களிப்புகள் (அரசியல் சுதந்திரத்திற்கு அப்பால்):**
 - சாதி, தீண்டாமை, பெண்கள் உரிமைகள், கல்வி, மத நல்லிணக்கம், பொருளாதார வளர்ச்சி போன்ற பிரச்சினைகள் குறித்த பார்வைகள் மற்றும் பணிகள்.
5. **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பங்கு (பொருந்தினால்):** 1947க்குப் பிறகு நவீன இந்தியாவை வடிவமைப்பதில் அவர்களின் பங்களிப்புகள்.
6. **முக்கிய எழுத்துக்களும் படைப்புகளும்:** முக்கியமான புத்தகங்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் போன்றவை.
7. **பிற தலைவர்களுடன் வேறுபாடுகள்/ஒற்றுமைகள்:** சமகாலத்தவர்களுடனான அவர்களின் உறவுகள், உடன்பாடுகள் மற்றும் கருத்து வேறுபாடுகள் (எ.கா., காந்தி-நேரு, காந்தி-போஸ், நேரு-பட்டேல், காந்தி-அம்பேத்கர்). இது பகுப்பாய்வுக் கேள்விகளுக்கு முக்கியமானது.
8. **விமர்சன மதிப்பீடு/மரபு:** அவர்களின் நீடித்த தாக்கம், இன்றைய காலகட்டத்தில் அவர்களின் கருத்துக்களின் பொருத்தம், மற்றும் ஏதேனும் விமர்சனங்கள் அல்லது வரம்புகள்.

1. ரவீந்திரநாத் தாகூர் (1861-1941)

- **சித்தாந்தம்:** மனிதாபிமானி, சர்வதேசி, குறுகிய தேசியவாதத்திற்கு எதிரானவர், கிழக்கு மற்றும் மேற்கு நாடுகளின் ஒருங்கிணைப்பில் நம்பிக்கை கொண்டவர், அழகியல் மற்றும் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தவர். மேற்கத்திய நாடுகளை கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றுவதையும், மனப்பாடக் கல்வியையும் விமர்சித்தார்.
- **இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு:**

- தேசபக்திப் பாடல்களை இயற்றினார் (எ.கா., "ஜன கண மன," "அமர் வேஷனார் பங்களா").
- ஜாலியன்வாலா பாக் படுகொலைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து தனது 'சர்' பட்டத்தைத் துறந்தார் (1919).
- ஆரம்பத்தில் சுதேசி இயக்கத்தை ஆதரித்தார், ஆனால் பின்னர் அதன் வரம்புமீறல்களையும் குறுகிய தன்மையையும் விமர்சித்தார்.
- காந்தியின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் சில அம்சங்களை (எ.கா., வெளிநாட்டுத் துணிகளை எரித்தல், கல்வியைப் புறக்கணித்தல்) விமர்சித்தார்.
- ஆக்கப்பூர்வமான பணிகள், கிராமப்புற மறுகட்டமைப்பு (ஸ்ரீநிகேதன்) ஆகியவற்றை வலியுறுத்தினார்.

• **சமூகம்/தேசக் கட்டுமானம்:**

- விஸ்வபாரதி பல்கலைக்கழகத்தின் நிறுவனர் ("உலகம் ஒரே கூட்டில் ஒரு வீட்டை உருவாக்கும் இடம்").
- படைப்பாற்றல், இயற்கை மற்றும் முழுமையான வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து கல்வியில் ஒரு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார்.
- கிராமப்புற வளர்ச்சி மற்றும் தன்னம்பிக்கைக்காக வாதிட்டார் (ஸ்ரீநிகேதன்).
- சமூகப் பிரச்சினைகள், பாரம்பரியவாதத்தின் மீதான விமர்சனம் குறித்து எழுதினார்.

- **முக்கிய எழுத்துக்கள்:** கீதாஞ்சலி, கோரா, கரே பைரே (வீடும் உலகமும்), எண்ணற்ற கட்டுரைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள்.

- **வேறுபாடுகள்/ஒற்றுமைகள்:** காந்தியுடன் விமர்சன ரீதியான ஆனால் மரியாதைக்குரிய ஈடுபாடு.

- **மரபு:** முழுமையான கல்வியின் பார்வை, கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு, சர்வதேசியம், இலக்கிய மேதை.

2. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆசாத் (1888-1958)

- **சித்தாந்தம்:** உறுதியான இந்திய தேசியவாதி, இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமைக்கு ஆதரவாளர், தேசப் பிரிவினையை எதிர்த்தவர், இஸ்லாத்தின் பகுத்தறிவு மற்றும் நவீனத்துவ விளக்கத்துடன் கூடிய இஸ்லாமிய அறிஞர் (வஹ்தத்-இதீன் - அனைத்து மதங்களின் சாராம்சமான ஒற்றுமை என்ற கருத்து). கலப்பு தேசியவாதத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

• **இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு:**

- ஆரம்பத்தில் புரட்சிகர நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாடு; பின்னர் காங்கிரஸில் சேர்ந்தார்.
- கிலாபத் இயக்கத்தின் முக்கிய தலைவர்.
- பலமுறை காங்கிரஸ் தலைவர் (எ.கா., 1923 - இளைய தலைவர், 1940-1946 - வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம், பேச்சுவார்த்தைகளின் முக்கியமான காலம்).
- ஜின்னாவின் இரு தேசக் கோட்பாட்டையும் பாகிஸ்தான் கோரிக்கையையும் கடுமையாக எதிர்த்தார்.
- முக்கியமான பேச்சுவார்த்தைகளில் (கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு, அமைச்சரவைத் தூதுக்குழு) பங்கேற்றார்.

• **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பங்கு:**

- இந்தியாவின் முதல் கல்வி அமைச்சர்.
- இந்தியாவின் கல்விக் கொள்கையை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.
- யுஜிசி, ஐஐடிகள், சாகித்ய அகாடமி, சங்கீத நாடக அகாடமி, லலித் கலா அகாடமி போன்ற நிறுவனங்களை நிறுவுவதில் கருவியாக இருந்தார்.

- **முக்கிய எழுத்துக்கள்:** இந்தியா வின்ஸ் ஃபீர்டம், குபார்-இகாதிர், குர்ஆனின் விளக்கம் (தர்ஜுமான் அல்-குர்ஆன்).
- **மரபு:** இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமையின் சின்னம், இந்தியாவின் நவீன கல்வி முறையின் சிற்பி, மதச்சார்பற்ற தேசியவாதி.

3. மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி (1869-1948)

1. சுருக்கமான வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் உருவாக்கப்பட்ட ஆண்டுகள்:

- குஜராத்தின் போர்பந்தரில் பிறந்தார். இங்கிலாந்தில் சட்டம் பயின்றார்.
- **முக்கியமான தென்னாப்பிரிக்கக் கட்டம் (1893-1914):** இந்த 21 ஆண்டு காலமே அவரது அரசியல் மற்றும் நெறிமுறைக் கருத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்ட உலைக்களமாக இருந்தது.

2. தென்னாப்பிரிக்காவில் செயல்பாடுகள் மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சி (1893-1914):

- **ஆரம்ப நோக்கம்:** 1893 இல் ஒரு சட்ட வழக்கில் ஒரு இந்திய நிறுவனத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த தென்னாப்பிரிக்கா சென்றார்.
- **இனப் பாகுபாட்டை எதிர்கொள்ளுதல்:**
 - **பீட்டர்மாரிட்ஸ்பர்க் சம்பவம் (1893):** செல்லுபடியாகும் டிக்கெட் இருந்தபோதிலும் முதல் வகுப்புப் பெட்டியிலிருந்து வெளியேற மறுத்ததற்காக ரயிலிலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டார். இது இனப் பாகுபாட்டின் கொடூரமான யதார்த்தங்களுக்கு அவரை விழிப்பூட்டிய ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது.
 - இந்தியர்களுக்கு எதிரான பல பாகுபாடுகளை அனுபவித்தார் (அவமதிப்பாக "கூலிகள்" அல்லது "சாமிகள்" என்று குறிப்பிடப்பட்டனர்).
- **ஒரு சமூகத் தலைவராக எழுச்சி:**
 - பாகுபாடான சட்டங்களுக்கு எதிராகப் போராட அங்கேயே தங்க முடிவு செய்தார்.
 - **நேட்டால் இந்திய காங்கிரஸ் (1894):** இந்தியர்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராட நிறுவப்பட்டது, முதன்மையாக இந்தியர்களின் வாக்குரிமையைப் பறிக்க முயன்ற வாக்குரிமை மசோதா போன்ற பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தியது.
 - **இந்தியன் ஒப்பீனியன் (1903):** இந்தியர்களின் குறைகளை வெளிப்படுத்தவும், ஒற்றுமையை மேம்படுத்தவும், சமூகத்திற்குக் கல்வி கற்பிக்கவும் இந்த செய்தித்தாள் தொடங்கப்பட்டது.
- **சத்தியாகிரகத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் பயன்பாடு (உண்மை-ஆற்றல்/ஆன்ம-ஆற்றல்):**
 - **ஆசியப் பதிவுச் சட்டம் / "கருப்புச் சட்டம்" (டிரான்ஸ்வால், 1906):** அனைத்து ஆசியர்களும் பதிவு செய்யவும், கைரேகைகளுடன் சான்றிதழ்களை எடுத்துச் செல்லவும், காவல்துறை சோதனைகளுக்கு உட்படவும் கோரியது. இதுவே முதல் நீடித்த சத்தியாகிரகப் பிரச்சாரத்திற்கான தூண்டுதலாக அமைந்தது.
 - **மக்கள் கூட்டங்கள் மற்றும் உறுதிமொழிகள்:** சட்டத்தை அமைதியான முறையில் மீற இந்தியர்களை ஒழுங்கமைத்தார்.
 - **சட்ட மறுப்பு:** கைதாவதை ஏற்றல், பதிவுச் சான்றிதழ்களை எரித்தல்.
 - **டால்ஸ்டாய் பண்ணை (1910) மற்றும் ஃபீனிக்ஸ் குடியேற்றம் (1904):** சத்தியாகிரகிகளையும் அவர்களது குடும்பத்தினரையும் ஆதரிக்க, எளிய வாழ்க்கை, தன்னிறைவு மற்றும் உழைப்பின்

கண்ணியம் ஆகியவற்றின் கொள்கைகளை உள்ளடக்கிய சமூக வாழ்க்கை சோதனைகளை நிறுவினார். இவை சத்தியாகிரகத்திற்கான பயிற்சி மைதானங்களாக இருந்தன.

- குடியேற்றக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்திற்கு எதிரான போராட்டம்: இந்தியக் குடியேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்களுக்கு எதிர்ப்பு.
- முன்னாள் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் மீதான £3 தலை வரிக்கு எதிரான பிரச்சாரம்.
- கிறிஸ்தவர் அல்லாத திருமணங்களைச் செல்லாததாக்குவதற்கு எதிரான எதிர்ப்பு (1913): இது அவரது மனைவி கஸ்தூரிபாய் உட்பட இந்தியப் பெண்களைப் போராட்டத்திற்குள் கொண்டுவந்தது, சத்தியாகிரகத்திற்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைச் சேர்த்தது. சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் பெண்களின் பேரணிகள் உட்பட பெரும் போராட்டங்கள்.

• தென்னாப்பிரிக்காவில் உருவாக்கப்பட்ட முக்கிய கொள்கைகள்:

- அகிம்சை: அரசியல் போராட்டத்திற்கான ஒரு கருவியாக அதன் சக்தியை உணர்ந்தார்.
- சத்யா (உண்மை): துன்பத்தின் முகத்திலும் உண்மையை நிலைநிறுத்துதல்.
- சுய-துன்பம்: எதிராளியின் இதயத்தை மாற்ற கடினத்தையும் தண்டனையையும் தாங்கிக் கொள்ளும் விருப்பம்.
- மக்கள் திரட்டலும் ஒற்றுமையும்: பல்வேறு இந்திய சமூகங்களை (இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள், பார்சிகள், கிறிஸ்தவர்கள்; வெவ்வேறு மொழிக் குழுக்கள்) ஒன்றிணைப்பதன் முக்கியத்துவம்.
- போராட்ட நுட்பங்கள்: மனுக்கள், அமைதியான ஆர்ப்பாட்டங்கள், சட்ட மறுப்பு, கைதாவதை ஏற்றல், ஹர்த்தால்கள் (வேலைநிறுத்தங்கள்).
- சமரசம் மற்றும் பேச்சுவார்த்தை: கொள்கைகளில் உறுதியாக இருந்தபோதிலும், எப்போதும் உரையாடல் மற்றும் மரியாதைக்குரிய தீர்வுக்குத் தயாராக இருந்தார் (எ.கா., காந்தி-ஸ்மட்ஸ் ஒப்பந்தம்).

- சிந்தனையாளர்களின் செல்வாக்கு: ஜான் ரஸ்கின் (அண்டு திஸ் லாஸ்ட் - உழைப்பின் கண்ணியம், எளிய வாழ்க்கை), லியோ டால்ஸ்டாய் (கடவுளின் ராஜ்யம் உங்களுக்குள் இருக்கிறது - அகிம்சை, அன்பு), ஹென்றி டேவிட் தோரோ (சட்ட மறுப்பு) ஆகியோரால் ஆழமாகப் பாதிக்கப்பட்டார். பகவத் கீதை போன்ற இந்திய நூல்களிலிருந்தும் கருத்துக்களைப் பெற்றார்.

- இந்தியா திரும்புதல் (1915): சோதிகப்பட்ட போராட்டத் தத்துவத்துடன் அனுபவம் வாய்ந்த அரசியல் தலைவராகத் திரும்பினார்.

3. சித்தாந்தமும் அரசியல் தத்துவமும் (இந்தியாவில் மேலும் உருவாக்கப்பட்டது):

- சத்யா (உண்மை): கடவுளே உண்மை. சிந்தனை, சொல், செயலில் உண்மைக்கு அசைக்க முடியாத அர்ப்பணிப்பு.
- அகிம்சை (வன்முறையின்மை): உடல் ரீதியான வன்முறை இல்லாதது மட்டுமல்ல, தீய எண்ணம் அல்லது வெறுப்பு இல்லாததும் கூட. அன்பு மற்றும் இரக்கத்தின் ஒரு நேர்மறை சக்தி. வழிமுறைகள் முடிவை நியாயப்படுத்த வேண்டும்.
- சத்தியாகிரகம்: உண்மை மற்றும் சுய-துன்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது தனித்துவமான அகிம்சை எதிர்ப்பு முறை.
- சர்வோதயம் (அனைவரின் நலன்): ரஸ்கினின் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது; அனைவரின், குறிப்பாக மிகவும் ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களின் பொருளாதார மற்றும் சமூக மேம்பாடு.

- **சுதேசி(தன்னம்பிக்கை):** உள்நாட்டுப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் பயன்பாடு; அரசியல் சுதந்திரம் மற்றும் தார்மிக புத்துயிர் பெறுவதற்கான ஒரு பாதையாகப் பொருளாதாரத் தன்னிறைவு. சர்க்காவால் (ராட்டை) இது அடையாளப்படுத்தப்பட்டது.
- **அறங்காவலர் கொள்கை:** செல்வந்தர்கள் தங்கள் செல்வத்தை சமூகத்தின் நன்மைக்காக அறங்காவலர்களாகச் செயல்பட வேண்டும். முதலாளித்துவத்திற்கு ஒரு தார்மிக அணுகுமுறை.
- **கிராம சுயராஜ்யம் (கிராம தன்னாட்சி):** பரவலாக்கப்பட்ட அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அதிகாரத்தில் நம்பிக்கை, தற்சார்புடைய கிராமக் குடியரசுகள் சமூகத்தின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பாக இருக்க வேண்டும்.
- **ஹிந்த ஸ்வராஜ் (1909 புத்தகம்):** நவீன மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் (தொழில்மயம், பொருள்முதல்வாதம், ஒழுக்கமற்ற பாராளுமன்ற ஜனநாயகம்) ஒரு தீவிரமான விமர்சனம் மற்றும் தன்னாட்சி மற்றும் நெறிமுறை வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு மாற்று இந்தியப் பாதைக்கான ஒரு வரைபடம்.
- **மதப் பன்மைத்துவம் மற்றும் இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமை:** தானும் ஆழ்ந்த மத நம்பிக்கை உடையவர், ஆனால் அனைத்து மதங்களுக்கும் சமமான மரியாதை மற்றும் மத நல்லிணக்கத்திற்காக உறுதியாக வாதிட்டவர்.

4. இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு மற்றும் பங்களிப்புகள் - இந்தியாவில்:

- **ஆரம்ப ஆய்வு (1915-1917):** கோகலேவின் ஆலோசனையின்படி, கள யதார்த்தங்களைப் புரிந்துகொள்ள இந்தியா முழுவதும் பயணம் செய்தார்.
- **இந்தியாவில் ஆரம்பகால சத்தியாகிரகங்கள் (அவரது முறைகளைச் சோதித்தல்):**
 - **சம்பரான் சத்தியாகிரகம் (1917):** பீகாரில் சுரண்டல் மிக்க அவுரித் தோட்டக்காரர்களுக்கு எதிராக. இந்தியாவில் சத்தியாகிரகத்தின் முதல் பெரிய வெற்றி.
 - **அகமதாபாத் மில் வேலைநிறுத்தம் (1918):** ஜவுளித் தொழிலாளர்களை ஆதரித்தார்; தனது முதல் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டார்.
 - **கேதா சத்தியாகிரகம் (1918):** குஜராத்தில் பயிர்ச் சேதம் காரணமாக வருவாய் தள்ளுபடி கோரிய விவசாயிகளுக்காக.
- **இந்திய தேசிய இயக்கத்தை ஒரு மக்கள் இயக்கமாக மாற்றுவதில்:**
 - **ரௌலட் சத்தியாகிரகம் (1919):** அடக்குமுறை ரௌலட் சட்டத்திற்கு எதிரான முதல் அகில இந்திய சத்தியாகிரகம். ஜாலியன்வாலா பாக் படுகொலை இந்தக் காலத்தில் நிகழ்ந்தது.
 - **ஒத்துழையாமை இயக்கம் (1920-22):** கிலாபத் பிரச்சினையுடன் இணைக்கப்பட்டது. பெரும் பங்கேற்பு - சட்டமன்றங்கள், நீதிமன்றங்கள், பள்ளிகள், வெளிநாட்டுப் பொருட்களைப் புறக்கணித்தல்; பட்டங்களைத் துறத்தல். வன்முறை காரணமாக செளரி செளரா சம்பவத்திற்குப் பிறகு இடைநிறுத்தப்பட்டது.
 - **சட்ட மறுப்பு இயக்கம் (1930-34):**
 - **தண்டி யாத்திரை / உப்புச் சத்தியாகிரகம் (1930):** உப்புச் சட்டத்தை மீறியது, பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பின் அடையாளமாக.
 - பெண்கள் உட்பட பரவலான பங்கேற்பு. புறக்கணிப்புகள், வரி கொடாப் பிரச்சாரங்கள்.
 - **காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தம் (1931)** மற்றும் இரண்டாம் வட்டமேசை மாநாட்டில் பங்கேற்பு.
 - **தனிநபர் சத்தியாகிரகம் (1940-41):** இரண்டாம் உலகப் போரில் இந்தியாவின் கட்டாயப் பங்கேற்பிற்கு எதிராகப் பேச்சுரிமையை உறுதிப்படுத்த வரையறுக்கப்பட்ட சத்தியாகிரகம்.

- வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் (1942): "செய் அல்லது செத்து மடி" என்ற அழைப்பு. தலைவர்கள் உடனடியாகக் கைது செய்யப்பட்ட போதிலும் மக்கள் எழுச்சி.

- காங்கிரசில் ஆதிக்க சக்தி: 1920 களிலிருந்து சுதந்திரம் வரை அதன் கொள்கைகளையும் உத்திகளையும் வடிவமைத்தார்.
- ஆக்கப்பூர்வத் திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம்: அரசியல் போராட்டத்துடன், காதி நூற்பது, கிராம சுகாதாரம், தீண்டாமை ஒழிப்பு, அடிப்படைக் கல்வி, இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமை போன்ற சுய உதவி நடவடிக்கைகளை வலியுறுத்தினார். இது அடிமட்டத்திலிருந்து சுயராஜ்ஜியத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இருந்தது.

5. சமூக சீர்திருத்தம் / தேசக் கட்டுமானத்தில் பங்களிப்புகள்:

- தீண்டத்தகாதவர்களின் மேம்பாடு (ஹரிஜன்கள் - "கடவுளின் குழந்தைகள்"): தீண்டாமைக்கு எதிராகத் தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் செய்தார், உண்ணாவிரதம் இருந்தார் (எ.கா., பூனா ஒப்பந்தப் பேச்சுவார்த்தையின் போது). ஹரிஜன் சேவக் சங்கத்தை நிறுவினார். இருப்பினும், அவரது அணுகுமுறை அம்பேத்கரிடமிருந்து கணிசமாக வேறுபட்டது.
- இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமை: மத நல்லிணக்கத்திற்காக அயராது உழைத்தார், இருப்பினும் தேசப் பிரிவினையால் ஆழ்ந்த வேதனையடைந்தார். மதக் கலவரங்களைத் தணிக்க உண்ணாவிரதம் இருந்தார்.
- பெண்கள் பங்கேற்பு: சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பை ஊக்குவித்தார் மற்றும் அவர்களின் உரிமைகளுக்காக வாதிட்டார்.
- கிராமப்புற வளர்ச்சி மற்றும் கிராம சுயராஜ்ஜியம்: தன்னிறைவு பெற்ற, அதிகாரம் பெற்ற கிராமங்களின் பார்வை.
- அடிப்படைக் கல்வி (நயி தாலீம் / வார்தா திட்டம்): உள்ளூர் கைவினைப்பொருட்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழலுடன் இணைந்த செயல்பாடு அடிப்படையிலான கல்விக்காக வாதிட்டார்.
- மேற்கத்திய தொழில்மயமாக்கலின் மீதான விமர்சனம்: மேற்கத்திய மாதிரிகளை கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றுவதற்கு எதிராக எச்சரித்தார், நிலையான மற்றும் மனித அளவிலான வளர்ச்சியை வலியுறுத்தினார்.

6. முக்கிய எழுத்துக்களும் படைப்புகளும்:

- ஹிந்த் ஸ்வராஜ் (1909)
- சத்திய சோதனை (சுயசரிதை)
- அவர் நிறுவிய/பதிப்பித்த செய்தித்தாள்களில் கட்டுரைகள் மற்றும் தலையங்கங்கள்: இந்தியன் ஒப்பீனியன் (தென்னாப்பிரிக்கா), யங் இந்தியா, ஹரிஜன், நவஜீவன்.

7. பிற தலைவர்களுடன் வேறுபாடுகள்/ஒற்றுமைகள்:

- ஜவஹர்லால் நேரு: தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வாரிசு. மதச்சார்பின்மை, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு ஆகியவற்றில் பொதுவான அர்ப்பணிப்பைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். தொழில்மயமாக்கலின் வேகம் மற்றும் தன்மை, அரசின் பங்கு மற்றும் மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் மீதான விமர்சனம் ஆகியவற்றில் வேறுபட்டனர் (நேரு மிகவும் நவீனவாதி).
- சுபாஷ் சந்திர போஸ்: இருவரும் ஆழ்ந்த தேசபக்தர்கள். முறைகளில் (அகிம்சை vs. ஆயுதப் போராட்டம்), சித்தாந்தத்தில் (போஸ் போராட்டத்திற்காக எதேச்சதிகாரத்தை நோக்கிச் சாய்ந்தார்), மற்றும் தலைமைத்துவப் பாணியில் பெரும் வேறுபாடுகள். இது போஸ் காங்கிரஸ் தலைவர் பதவியிலிருந்து ராஜினாமா செய்ய வழிவகுத்தது.

- **பி.ஆர். அம்பேத்கர்:** இருவரும் தீண்டாமை குறித்து அக்கறை கொண்டிருந்தனர். நோயறிதல் மற்றும் தீர்வு ஆகியவற்றில் அடிப்படைக் கருத்து வேறுபாடுகள்: காந்தி இந்து மதத்திற்குள் சீர்திருத்தம் மற்றும் இதய மாற்றத்தை நாடினார், அதே நேரத்தில் அம்பேத்கர் கட்டமைப்பு ரீதியான அரசியல் தீர்வுகள், தனித் தொகுதிகள் மற்றும் இறுதியில் இந்து மதத்திலிருந்து மதமாற்றத்தை ஆதரித்தார். பூனா ஒப்பந்தம் ஒரு சமரசமாக இருந்தது.
- **சர்தார் படேல்:** நெருங்கிய கூட்டாளி மற்றும் செயலில் விசுவாசமான பின்தொடர்பவர், ஆனால் படேல் மிகவும் நடைமுறைவாதியாக இருந்தார் மற்றும் சில சமயங்களில் காந்தியின் இலட்சியவாதத்துடன், குறிப்பாக அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகளில் வேறுபட்டார்.
- **ரவீந்திரநாத் தாகூர்:** பரஸ்பர மரியாதை மற்றும் பாராட்டு, ஆனால் தாகூர் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் சில அம்சங்களை (எ.கா., வெளிநாட்டுத் துணிகளை எரிப்பதை "குறுகிய தேசியவாதம்" என்று, கல்வியைப் புறக்கணித்தல்) விமர்சித்தார். ஆழ்ந்த அறிவுசார் விவாதங்களில் ஈடுபட்டனர்.

8. விமர்சன மதிப்பீடு/மரபு:

- இந்தியாவின் "தேசத் தந்தை".
- அமைதி மற்றும் அகிம்சை எதிர்ப்பின் உலகளாவிய சின்னம்; உலகெங்கிலும் உள்ள குடிமை உரிமை இயக்கங்களை ஊக்குவித்தார் (எ.கா., மார்ட்டின் லூதர் கிங் ஜூனியர், நெல்சன் மண்டேலா).
- இந்திய தேசிய இயக்கத்தை வெற்றிகரமாக ஒரு மக்கள் போராட்டமாக மாற்றினார்.
- சர்வோதயம், சுதேசி, சுற்றுச்சூழல்வாதம் மற்றும் பரவலாக்கப்பட்ட ஆளுகை குறித்த அவரது கருத்துக்கள் தொடர்ந்து பொருத்தமானவையாக உள்ளன.
- **விமர்சனங்கள்:**
 - சாதி குறித்த அவரது நிலைப்பாடு (அம்பேத்கர் பரிந்துரைத்தபடி) தீவிரமானதாக இல்லாமல் மிகவும் சீர்திருத்தவாதமாக இருந்ததாக சிலர் விமர்சிக்கின்றனர்.
 - அவரது பொருளாதாரக் கருத்துக்கள் சில சமயங்களில் ஒரு நவீன தொழில்முறை அரசுக்கு நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதவையாகக் காணப்படுகின்றன.
 - அவரது முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும் தேசப் பிரிவினையைத் தடுக்கத் தவறியது.
 - சிலர் அவரது இயக்கங்களை இடைநிறுத்தியதை (எ.கா., செளரி செளராவுக்குப் பிறகு ஒத்துழையாமை) விமர்சிக்கின்றனர்.

4. ஜவஹர்லால் நேரு (1889-1964)

- **சித்தாந்தம்:** ஜனநாயக சோசலிஸ்ட், மதச்சார்பற்றவர், சர்வதேசி, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நவீனவாதி, திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி, அறிவியல் மனப்பான்மை ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டவர்.
- **இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு:**
 - காங்கிரசின் முக்கிய தலைவர், காந்தியின் நெருங்கிய கூட்டாளி.
 - பலமுறை காங்கிரஸ் தலைவர் (எ.கா., லாகூர் மாநாடு 1929 - பூர்ண சுயராஜ்ஜியத் தீர்மானம்).
 - காங்கிரஸ் தீர்மானங்களை வரைவதிலும் அதன் வெளியுறவுக் கொள்கைக் கண்ணோட்டத்தை வடிவமைப்பதிலும் முக்கியப் பங்கு.
 - 1930 களில் காங்கிரசுக்குள் தீவிரமான மற்றும் சோசலிசக் கருத்துக்களின் குரலாக இருந்தார்.
 - பலமுறை சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.
- **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பங்கு:**
 - இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் (1947-1964).

- நவீன இந்தியாவின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நிறுவனங்களின் சிற்பி.
- இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையை வடிவமைத்தார் (அணிசேரா இயக்கம் - NAM).
- திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் (ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்), கலப்புப் பொருளாதார மாதிரிக்கு ஆதரவளித்தார்.
- அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை ஊக்குவித்தார் (ஐஐடிகள், அணுசக்தி).
- அரசியலமைப்பு உருவாக்கும் வகையில் முக்கிய பங்கு.
- **முக்கிய எழுத்துக்கள்:** டிஸ்கவரி ஆஃப் இந்தியா, உலக வரலாற்றின் காட்சிகள், ஒரு சுயசரிதை.
- **வேறுபாடுகள்/ஒற்றுமைகள்:** காந்தியின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வாரிசு, ஆனால் தொழில்மயமாக்கலின் வேகம்/தன்மை மற்றும் அரசின் பங்கு ஆகியவற்றில் வேறுபட்டார். சித்தாந்த வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும் பட்லேடன் நெருங்கிய பணி உறவு. சோசலிச சகாக்களுடன் விவாதங்கள்.
- **மரபு:** நவீன, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக இந்தியாவின் சிற்பி; அணிசேரா இயக்கத்தின் முன்னோடு திட்டமிட்ட வளர்ச்சியின் பார்வை. சில பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மற்றும் சீனப் போரைக் கையாண்டதற்காக விமர்சிக்கப்பட்டார்.

5. சுபாஷ் சந்திர போஸ் (1897-1945?)

- **சித்தாந்தம்:** தீவிர தேசியவாதி, சோசலிஸ்ட் (ஃபேபியன் சோசலிசத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, பின்னர் கட்டுக்கோப்பான போராட்டத்திற்காக மிகவும் எதேச்சதிகார மாதிரியை நோக்கிச் சாய்ந்தார்), ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, சுதந்திரத்திற்கான ஆயுதப் போராட்டத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர். ஆரம்பத்திலேயே முழுமையான சுதந்திரத்தை (பூர்ண சுயராஜ்யம்) ஆதரித்தார்.
- **இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு:**
 - காங்கிரசில் தீவிரமாகச் செயல்பட்டார், அதன் தீவிர/இடதுசாரிப் பிரிவின் தலைவர்.
 - காங்கிரஸ் தலைவர் (ஹரிபுரா 1938, திரிபுரி 1939 - காந்தி மற்றும் காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியுடனான கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக ராஜினாமா செய்தார்).
 - ஃபார்வர்டு பிளாக் கட்சியை உருவாக்கினார் (1939).
 - இரண்டாம் உலகப் போரின் போது இந்தியாவிலிருந்து தப்பிச் சென்றார்.
 - தென்கிழக்கு ஆசியாவில் ஜப்பானிய உதவியுடன் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராகப் போராட இந்திய தேசிய இராணுவத்தை (INA / ஆசாத் ஹிந்த் ஃபௌஜ்) ஏற்பாடு செய்தார்.
 - சுதந்திர இந்தியாவின் தற்காலிக அரசாங்கத்தை (ஆசாத் ஹிந்த் சர்க்கார்) உருவாக்கினார்.
 - முழுக்கம்: "ஜெய் ஹிந்த்," "தில்லி சலோ."
- **சமூகம்/தேசக் கட்டுமானம்:** ஒரு வலுவான, ஒழுக்கமான, சோசலிச இந்தியாவின் பார்வை. இந்திய தேசிய இராணுவத்திற்குள் இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமையை ஊக்குவித்தார்.
- **முக்கிய எழுத்துக்கள்:** இந்தியப் போராட்டம் (The Indian Struggle).
- **வேறுபாடுகள்/ஒற்றுமைகள்:** காந்தியுடன் பெரும் சித்தாந்த மற்றும் வழிமுறை வேறுபாடுகள் (அகிம்சை vs. ஆயுதப் போராட்டம், வழிமுறைகள் vs. இலக்குகள்). ஆரம்பத்தில் நேருவுடன் நெருக்கமாக இருந்தார், ஆனால் பின்னர் பிரிந்தார்.

- **மரபு:** "நேதாஜி"; தீவிர தேசியவாதம் மற்றும் தியாகத்தின் சின்னம்; இந்திய தேசிய இராணுவ விசாரணைகள் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு உணர்வைத் தூண்டுவதில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.

6. பி.ஆர். அம்பேத்கர் (1891-1956)

- **சித்தாந்தம்:** சமூக சீர்திருத்தவாதி, தலித் உரிமைகளின் முன்னோடி, சாதி அமைப்பு மற்றும் தீண்டாமையின் விமர்சகர், அரசியலமைப்புவாதி, நவீன கல்வி, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கான அரசியல் அதிகாரம் மற்றும் சமூக நீதியில் நம்பிக்கை கொண்டவர். சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமூகத்திற்காக வாதிட்டார்.
- **இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு (பெரும்பாலும் பிரதான காங்கிரசுக்கு இணையாகவும் சில சமயங்களில் விமர்சன ரீதியாகவும்):**
 - தலித்துகளுக்கு தனித் தொகுதிகளுக்காகப் போராடினார் (காந்தியுடன் பூனா ஒப்பந்தம் 1932).
 - பஹிஷ்கிருத் ஹிதகாரினி சபா, சுதந்திரத் தொழிலாளர் கட்சி, பட்டியல் சாதியினர் கூட்டமைப்பு போன்ற அமைப்புகள் மூலம் தலித்துகளை ஒழுங்கமைத்தார்.
 - வட்டமேசை மாநாடுகளில் பங்கேற்றார்.
 - சாதி மற்றும் தீண்டாமை குறித்த காங்கிரசின் அணுகுமுறையை விமர்சித்தார்.
- **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பங்கு:**
 - இந்திய அரசியலமைப்பின் வரைவுக் குழுத் தலைவர் ("இந்திய அரசியலமைப்பின் தந்தை").
 - இந்தியாவின் முதல் சட்ட அமைச்சர்.
 - இந்து சட்ட மசோதாவிற்கு ஆதரவளித்தார்.
 - இந்து மதத்தில் உள்ள சாதிப் படிநிலைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, மில்லியன் கணக்கான ஆதரவாளர்களுடன் பௌத்த மதத்திற்கு மாறினார் (1956).
- **முக்கிய எழுத்துக்கள்:** சாதி ஒழிப்பு, சூத்திரர்கள் யார்?, புத்தரும் அவர் தம்மமும், பாகிஸ்தான் அல்லது இந்தியப் பிரிவினை, மொழிவாரி மாநிலங்கள் குறித்த சிந்தனைகள்.
- **வேறுபாடுகள்/ஒற்றுமைகள்:** சாதி, தீண்டாமை மற்றும் தலித்துகளை விடுவிப்பதற்கான சிறந்த வழி ஆகியவற்றில் காந்தியுடன் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் (காந்தி இந்து மதத்திற்குள் சீர்திருத்தம் மற்றும் இதயங்களை மாற்றுவதை வலியுறுத்தினார், அம்பேத்கர் அரசியல் உரிமைகள், கட்டமைப்பு மாற்றம் மற்றும் இறுதியில் மதமாற்றத்தை வலியுறுத்தினார்).
- **மரபு:** இந்திய அரசியலமைப்பின் சிற்பி, தலித்துகளின் மீட்பர், ஆழ்ந்த சமூக சிந்தனையாளர், சமூக நீதி மற்றும் சமத்துவத்திற்கான ஆதரவாளர்.

7. வல்லபாப் பட்டேல் (1875-1950)

- **சித்தாந்தம்:** நடைமுறைவாத தேசியவாதி, வலுவான நிர்வாகி, யதார்த்தவாதி, காங்கிரசுக்குள் வலதுசாரி சார்புடையவர், வலுவான, ஒன்றுபட்ட இந்தியாவில் நம்பிக்கை கொண்டவர். நேருவுடன் ஒப்பிடும்போது பொருளாதார விஷயங்களில் பழமைவாதி.
- **இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு:**
 - முக்கிய அமைப்பாளர் மற்றும் தலைவர்; பர்தோலி சத்தியாகிரகத்தின் போது (1928) "சுர்தார்" பட்டம் பெற்றார்.

- காந்தியின் நெருங்கிய கூட்டாளி; பல்வேறு இயக்கங்களை (கேதா சத்தியாகிரகம், ஒத்துழையாமை, சட்ட மறுப்பு) ஏற்பாடு செய்வதில் கருவியாக இருந்தார்.
- காங்கிரசுக்குள் வலுவான அமைப்புத் திறன்; அதன் கட்சி இயந்திரத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார்.
- காங்கிரஸ் தலைவர் (கராச்சி மாநாடு 1931 - காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்தை அங்கீகரித்தது, அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் தேசியப் பொருளாதாரத் திட்டம் குறித்த தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது).
- சுதந்திரத்திற்கான பேச்சுவார்த்தைகளில் முக்கிய பங்கு.
- **சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய பங்கு:**
 - இந்தியாவின் முதல் துணைப் பிரதமர் மற்றும் உள்துறை அமைச்சர்.
 - இந்தியாவில் சுதேச சமஸ்தானங்களை ஒருங்கிணைத்த சிற்பி (அவரது மிக முக்கியமான சாதனை). இராஜதந்திரம், சமாதானம் மற்றும் உறுதியான நடவடிக்கைகளைப் பயன்படுத்தினார் (எ.கா., ஹைதராபாத் காவல் நடவடிக்கை).
 - அகில இந்தியப் பணிகளை ஒழுங்கமைத்தார்.
- **வேறுபாடுகள்/ஒற்றுமைகள்:** காந்திக்கு நெருக்கமானவர். சுதந்திர இந்தியாவின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் நேருவைப் பூர்த்தி செய்தார், ஆனால் அணுகுமுறையில், குறிப்பாகப் பொருளாதாரக் கொள்கை, வெளியுறவுக் கொள்கை (எ.கா., சீனா, திபெத் மீது), மற்றும் சில உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளைக் கையாளுவதில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் இருந்தன. "இந்தியாவின் இரும்பு மனிதர்" என்று அறியப்பட்டார்.
- **மரபு:** நவீன இந்தியாவின் ஒருங்கிணைப்பாளர், வலுவான நிர்வாகி, நடைமுறைவாதத் தலைவர்.

இந்தியாவில் அரசியலமைப்பு வளர்ச்சிகள் (1773 முதல் 1950 வரை)

இந்தத் தலைப்பு, பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றச் சட்டங்களின் வரிசை, அவற்றின் முக்கிய விதிகள், அவை நிறைவேற்றப்பட்ட சூழல், அவற்றின் நோக்கங்கள் (பிரிட்டிஷ் கண்ணோட்டத்தில்), இந்திய நிர்வாகம் மற்றும் அரசியல் வாழ்வில் அவற்றின் தாக்கம், மற்றும் பொறுப்புள்ள அரசாங்கத்திற்கு அவை எவ்வாறு பங்களித்தன (அல்லது பங்களிக்கத் தவறின), இறுதியில் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைக்கு வழிவகுத்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

I. கட்டம் I: கம்பெனி ஆட்சி மற்றும் ஆரம்பகால பாராளுமன்றக் கட்டுப்பாடு (1773 – 1857)

- இந்தக் கட்டம், கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் (EIC) விவகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்தவும், இந்தியப் பிரதேசங்கள் மீது பிரிட்டிஷ் மகுடத்தின் இறையாண்மையை நிலைநாட்டவும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் எடுத்த முயற்சிகளைக் குறிக்கிறது.
- **A. ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் 1773:**
 - **சூழல்:** கம்பெனியில் பரவியிருந்த ஊழல் மற்றும் தவறான மேலாண்மை, பிராந்திய வெற்றிகளுக்குப் பிறகும் (வங்காளப் பஞ்சம்) கம்பெனியின் நிதி நெருக்கடிகள்.
 - **முக்கிய விதிகள்:**
 - கம்பெனியின் அரசியல் மற்றும் நிர்வாகச் செயல்பாடுகளை முதன்முறையாக அங்கீகரித்தது.
 - வங்காள ஆளுநர், வங்காளத்தின் கவர்னர்-ஜெனரலாக நியமிக்கப்பட்டார் (வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் முதல் கவர்னர்-ஜெனரல்).
 - கவர்னர்-ஜெனரலுக்கு உதவ நான்கு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிர்வாகக் குழு.

- பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்களின் ஆளுநர்கள் வங்காள கவர்னர்-ஜெனரலுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் ஆக்கப்பட்டனர்.
- கல்கத்தாவில் ஒரு உச்ச நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டது (1774).
- கம்பெனி ஊழியர்கள் தனியார் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுவதையோ அல்லது பரிசுகள்/லஞ்சம் பெறுவதையோ தடை செய்தது.
- கம்பெனியின் இயக்குநர் குழு, இந்தியாவில் வருவாய், குடிமை மற்றும் இராணுவ விவகாரங்கள் குறித்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை அளிக்க வேண்டும்.
- **முக்கியத்துவம்:** மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகத்தை நோக்கிய முதல் படி; கம்பெனியைக் கட்டுப்படுத்த பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் முதல் முயற்சி. கம்பெனியின் வர்த்தகத் தன்மையின் முடிவின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது.
- **குறைபாடுகள்:** கவர்னர்-ஜெனரல் மற்றும் கவுன்சில், உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் கவுன்சில் ஆகியவற்றின் தெளிவற்ற அதிகாரங்கள் மோதல்களுக்கு வழிவகுத்தன.
- **B. பிட் இந்தியச் சட்டம் 1784:**
 - **தூழல்:** ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தின் குறைபாடுகளைச் சரிசெய்ய.
 - **முக்கிய விதிகள்:**
 - கம்பெனியின் வர்த்தக மற்றும் அரசியல் செயல்பாடுகளை வேறுபடுத்தியது.
 - இந்தியாவில் கம்பெனியின் குடிமை, இராணுவ மற்றும் வருவாய் விவகாரங்களைக் கண்காணிக்க பிரிட்டனில் ஒரு கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தை (6 உறுப்பினர்கள்) நிறுவியது (இது பிரிட்டிஷ் மகுடத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது). இயக்குநர் குழு வர்த்தகம் மற்றும் பதவிகள் மீதான கட்டுப்பாட்டைத் தக்க வைத்துக் கொண்டது.
 - இரட்டைக் கட்டுப்பாட்டு/அரசாங்க முறையை நிறுவியது.
 - கவர்னர்-ஜெனரலின் கவுன்சிலை மூன்று உறுப்பினர்களாகக் குறைத்தது (அவருக்கு ஒரு தீர்மானிக்கும் வாக்குரிமையை அளித்தது).
 - இந்தியாவில் உள்ள கம்பெனியின் பிரதேசங்கள் முதன்முறையாக "இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் உடைமைகள்" என்று அழைக்கப்பட்டன.
 - **முக்கியத்துவம்:** கம்பெனி மற்றும் இந்திய நிர்வாகத்தின் மீது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டை அதிகரித்தது. இரட்டைக் கட்டுப்பாட்டு முறை 1858 வரை தொடர்ந்தது.
- **C. பட்டயச் சட்டம் 1793:**
 - **முக்கிய விதிகள்:**
 - கம்பெனியின் வர்த்தகச் சலுகைகளை மேலும் 20 ஆண்டுகளுக்குப் புதுப்பித்தது.
 - கீழ்நிலை மாகாணங்கள் மற்றும் தனது சொந்த கவுன்சில் மீதான கவர்னர்-ஜெனரலின் அதிகாரங்களை வலுப்படுத்தியது (மீறும் அதிகாரம்).
 - கட்டுப்பாட்டு வாரிய உறுப்பினர்களின் சம்பளம் இந்திய வருவாயிலிருந்து செலுத்தப்பட வேண்டும் (1919 வரை தொடர்ந்தது).
- **D. பட்டயச் சட்டம் 1813:**

- **தூழல்:** பிரிட்டனில் தலையிடாக் கொள்கையின் (laissez-faire) எழுச்சி, கம்பெனியின் வர்த்தக முற்றுரிமையை முடிவுக்குக் கொண்டுவர பிரிட்டிஷ் வணிகர்களின் கோரிக்கை. நெப்போலியன் போர்கள் பிரிட்டிஷ் வர்த்தகத்தைப் பாதித்தல்.

- **முக்கிய விதிகள்:**

- தேயிலை வர்த்தகம் மற்றும் சீனாவுடனான வர்த்தகம் தவிர, இந்தியாவில் கம்பெனியின் வர்த்தக முற்றுரிமையை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தது.
- இந்தியாவில் கம்பெனியின் பிரதேசங்கள் மீது பிரிட்டிஷ் மகுடத்தின் சந்தேகத்திற்கிடமற்ற இறையாண்மையை நிலைநாட்டியது.
- கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் மதமாற்றத்திற்காக இந்தியாவுக்கு வர அனுமதித்தது.
- இந்தியாவில் இலக்கியத்தை புத்துயிர் பெறச் செய்வதற்கும், கற்றறிந்த இந்தியர்களை ஊக்குவிப்பதற்கும், அறிவியலை அறிமுகப்படுத்தி மேம்படுத்துவதற்கும் ஆண்டுதோறும் ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியது (கல்விக்கான அரசின் பொறுப்பின் முதல் படி).

- **E. பட்டயச் சட்டம் 1833 (செயின்ட் ஹெலினா சட்டம்):**

- **தூழல்:** பிரிட்டனில் தாராளவாத சீர்திருத்தங்களின் காலம். தொழிற்புரட்சி இந்தியாவை ஒரு சந்தையாக மாற்றக் கோரியது.

- **முக்கிய விதிகள்:**

- கம்பெனியின் செயல்பாடுகளை ஒரு வர்த்தக அமைப்பாக முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தது; அது ஒரு முற்றிலும் நிர்வாக அமைப்பாக மாறியது. சீனாவுடனான அதன் வர்த்தகம் மற்றும் தேயிலை வர்த்தகமும் முடிவுக்கு வந்தது.
- வங்காளத்தின் கவர்னர்-ஜெனரல், இந்தியாவின் கவர்னர்-ஜெனரல் ஆனார் (லார்ட் வில்லியம் பென்டின்க் முதல்), அனைத்து குடிமை மற்றும் இராணுவ அதிகாரங்களும் அவருக்கு வழங்கப்பட்டன. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவை மையப்படுத்தியது.
- பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் ஆளுநர்களின் சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களைப் பறித்தது. இந்தியாவின் கவர்னர்-ஜெனரலுக்கு முழு பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுக்கும் பிரத்தியேக சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன.
- முந்தைய சட்டங்களின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் ஒழுங்குமுறைகள் (Regulations) என்றும்; இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் சட்டங்கள் (Acts) என்றும் அழைக்கப்பட்டன.
- சட்டமியற்றும் நோக்கங்களுக்காக கவர்னர்-ஜெனரலின் கவுன்சிலில் ஒரு சட்ட உறுப்பினரை (மெக்காலே முதல்) சேர்த்தது.
- குடிமைப் பணியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான திறந்த போட்டி முறையை அறிமுகப்படுத்த முயற்சித்தது (பிரிவு 87, இந்தியர்கள் பதவி வகிப்பதிலிருந்து தடுக்கப்படக்கூடாது என்று கூறியது), ஆனால் இது இயக்குநர் குழுவின் எதிர்ப்பால் நிராகரிக்கப்பட்டது.
- இந்தியச் சட்டங்களின் குறியீடாக்கம்; சட்ட ஆணையம் நியமிக்கப்பட்டது (மெக்காலே தலைமையில்).

- **முக்கியத்துவம்:** இந்தியாவின் நிர்வாகத்தை மையப்படுத்துவதில் இறுதிப் படி.

• F. பட்டயச் சட்டம் 1853:

- **தூழல்:** கம்பெனி ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வளர்ந்து வந்தது.
- **முக்கிய விதிகள்:**
 - முதன்முறையாக, கவர்னர்-ஜெனரல் கவுன்சிலின் சட்டமியற்றும் மற்றும் நிர்வாகச் செயல்பாடுகளைப் பிரித்தது.
 - ஒரு தனி கவர்னர்-ஜெனரலின் சட்டமன்றக் குழுவை (இந்திய சட்டமன்றக் குழு அல்லது "மினி-பாராளுமன்றம்" என்று அழைக்கப்பட்டது) நிறுவியது. இதில் 6 புதிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தனர் (4 பேர் மெட்ராஸ், பம்பாய், வங்காளம், ஆக்ரா உள்ளூர் அரசாங்கங்களால் நியமிக்கப்பட்டனர்).
 - குடிமைப் பணியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் ஆட்சேர்ப்பு செய்வதற்கும் ஒரு திறந்த போட்டி முறையை அறிமுகப்படுத்தியது (மெக்காலே குழு, 1854). ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட குடிமைப் பணி இந்தியர்களுக்கும் திறக்கப்பட்டது.
 - கம்பெனியின் ஆட்சியை நீட்டித்து, இந்தியப் பிரதேசங்களை "மாட்சிமை தங்கிய மகாராணியார், அவரது வாரிசுகள் மற்றும் வாரிசுகளின் நம்பிக்கையில்" வைத்திருக்க அனுமதித்தது, எந்த குறிப்பிட்ட காலத்தையும் குறிப்பிடாமல் (முந்தைய பட்டயங்களைப் போலல்லாமல்). இது கம்பெனி ஆட்சி எந்த நேரத்திலும் முடிவுக்கு வரலாம் என்பதற்கான தெளிவான அறிகுறியாகும்.
 - முதன்முறையாக இந்திய (மத்திய) சட்டமன்றக் குழுவில் உள்ளூர் பிரதிநிதித்துவத்தை அறிமுகப்படுத்தியது.

II. கட்டம் II: அரசியின் நேரடி ஆட்சி / ராஜ் (1858 – 1947)

- 1857 கிளர்ச்சி ஒரு பெரிய திருப்புமுனையாக இருந்தது, இது கம்பெனி ஆட்சியின் முடிவுக்கு வழிவகுத்தது.
- A. இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1858 ("இந்தியாவின் நல்லாட்சிக்கான சட்டம்"):
 - **தூழல்:** 1857 கிளர்ச்சியின் நேரடி விளைவு.
 - **முக்கிய விதிகள்:**
 - கிழக்கிந்திய கம்பெனியை ஒழித்து, அரசாங்கம், பிரதேசங்கள் மற்றும் வருவாய்களின் அதிகாரங்களை பிரிட்டிஷ் மகுடத்திற்கு மாற்றியது.
 - இந்தியா, மாட்சிமை தங்கிய மகாராணியாரின் பெயரால் ஆளப்பட வேண்டும்.
 - இந்தியாவின் கவர்னர்-ஜெனரல், இந்தியாவின் வைஸ்ராய் ஆனார் (லார்ட் கானிங் முதல்), பிரிட்டிஷ் மகுடத்தின் நேரடிப் பிரதிநிதி.
 - கட்டுப்பாட்டு வாரியம் மற்றும் இயக்குநர் குழுவை ஒழித்து, இரட்டை அரசாங்க முறையை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது.
 - இந்திய நிர்வாகத்தின் மீது முழுமையான அதிகாரம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்ட, இந்தியாவிற்கான வெளியுறவுச் செயலர் (Secretary of State for India - SoS) என்ற புதிய அலுவலகத்தை உருவாக்கியது. SoS பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையின் உறுப்பினராகவும், பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்பானவராகவும் இருந்தார்.

- SoS-க்கு உதவ 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்திய கவுன்சிலை (ஆலோசனைக் குழு) நிறுவியது.
- முக்கியத்துவம்: பிரிட்டிஷ் மகுடத்தின் நேரடி ஆட்சியின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. பெரும்பாலும் மேல்மட்டத்தில் நிர்வாக இயந்திர மாற்றங்களில் கவனம் செலுத்தியது.
- B. இந்திய கவுன்சில்கள் சட்டம், 1861:
 - தூழல்: 1857க்குப் பிறகு சட்டமியற்றும் செயல்பாட்டில் இந்தியர்களை இணைக்க பிரிட்டிஷார் விரும்பியது. "சங்கத்தின்" கொள்கை.
 - முக்கிய விதிகள்:
 - சட்டமியற்றும் செயல்பாட்டில் இந்தியர்களை இணைப்பதன் மூலம் பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களின் தொடக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.
 - வைஸ்ராய் தனது விரிவாக்கப்பட்ட சட்டமன்றக் குழுவிற்கு சில இந்தியர்களை அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களாக நியமிக்கலாம். (லார்ட் காணிங் 1862 இல் பனாரஸ் ராஜா, பாட்டியாலா மகாராஜா, சர் தினகர் ராவ் ஆகியோரை நியமித்தார்).
 - பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்களுக்கு சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களை மீட்டெடுத்தது (பரவலாக்கல் செயல்முறை தொடங்கியது).
 - வங்காளம், வடமேற்கு மாகாணங்கள் (NWP), மற்றும் பஞ்சாப் ஆகியவற்றிற்கு புதிய சட்டமன்றக் குழுக்களை நிறுவ வழிவகை செய்தது.
 - கவுன்சிலில் மிகவும் வசதியான வணிகப் பரிவர்த்தனைக்கு விதிகள் மற்றும் உத்தரவுகளை உருவாக்க வைஸ்ராய்க்கு அதிகாரம் அளித்தது (லார்ட் காணிங்கால் 1859 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலாகா முறைக்கு சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டது).
 - அவசரகாலத்தில், கவுன்சிலின் ஒப்புதல் இல்லாமல், அவசரச் சட்டங்களை வெளியிட வைஸ்ராய்க்கு அதிகாரம் அளித்தது (6 மாத ஆயுட்காலம்).
 - வரம்புகள்: அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட பங்கு இருந்தது; கவுன்சில் முற்றிலும் ஆலோசனை வழங்கும் அமைப்பாக இருந்தது.
- C. இந்திய கவுன்சில்கள் சட்டம், 1892:
 - தூழல்: இந்திய தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சி, காங்கிரஸின் சீர்திருத்தங்களுக்கான கோரிக்கைகள்.
 - முக்கிய விதிகள்:
 - மத்திய மற்றும் மாகாண சட்டமன்றக் குழுக்களில் கூடுதல் (அதிகாரப்பூர்வமற்ற) உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தது.
 - மத்திய சட்டமன்றக் குழுவில் அதிகாரப்பூர்வ பெரும்பான்மையைப் பராமரித்தது, ஆனால் மாகாண சட்டமன்றக் குழுக்களில் அதிகாரப்பூர்வமற்ற பெரும்பான்மையை அனுமதித்தது.
 - சட்டமன்றக் குழுக்களின் செயல்பாடுகளை அதிகரித்தது: வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும், நிர்வாகத்திடம் கேள்விகள் கேட்கவும் அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தது.
 - சில அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களின் மறைமுகத் தேர்தலுக்கு (பரிந்துரையின் பேரில் நியமனம்) வழிவகை செய்தது:
 - மத்தியக் குழு: மாகாணக் குழுக்கள் மற்றும் வங்காள வர்த்தக சபையின் பரிந்துரையின் பேரில் வைஸ்ராயால்.

- மாகாணக் குழுக்கள்: மாவட்ட வாரியங்கள், நகராட்சிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், வர்த்தக சங்கங்கள், ஜமீன்தார்களின் பரிந்துரையின் பேரில் ஆளுநர்களால்.

- முக்கியத்துவம்: முதன்முறையாக வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் மறைமுகமான தேர்தல் முறை பயன்பாடு.
- வரம்புகள்: "தேர்தல்" என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படவில்லை; வரையறுக்கப்பட்ட வாக்குரிமை; கவுன்சில்களுக்கு இன்னும் உண்மையான அதிகாரம் இல்லை.

• D. இந்திய கவுன்சில்கள் சட்டம், 1909 (மோர்லி-மிண்டோ சீர்திருத்தங்கள்):

- தூழல்: தீவிரவாதத்தின் எழுச்சி, சுதேசி இயக்கம், "மிதவாதிகளை அரவணைத்தல்" மற்றும் "பிரித்தானும் கொள்கை" என்ற பிரிட்டிஷ் கொள்கை. (லார்ட் மிண்டோ வைஸ்ராய், ஜான் மோர்லி SoS).
- முக்கிய விதிகள்:
 - சட்டமன்றக் குழுக்களின் (மத்திய மற்றும் மாகாண) அளவை கணிசமாக அதிகரித்தது. மத்தியக் குழு 60 உறுப்பினர்களுக்கு.
 - மத்திய சட்டமன்றக் குழுவில் அதிகாரப்பூர்வ பெரும்பான்மையைத் தக்கவைத்தது, ஆனால் மாகாண சட்டமன்றக் குழுக்களில் அதிகாரப்பூர்வமற்ற பெரும்பான்மையை அனுமதித்தது.
 - விவாதச் செயல்பாடுகளை விரிவுபடுத்தியது: உறுப்பினர்கள் துணைக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம், வரவு செலவுத் திட்டம், பொது நலன் சார்ந்த விஷயங்கள் மீது தீர்மானங்களைக் கொண்டு வரலாம்.
 - முதன்முறையாக, வைஸ்ராய் மற்றும் ஆளுநர்களின் நிர்வாகக் குழுக்களுடன் இந்தியர்களை இணைக்க வழிவகை செய்தது. (சத்யேந்திர பிரசாத் சின்ஹா வைஸ்ராயின் நிர்வாகக் குழுவில் சட்ட உறுப்பினராகச் சேர்ந்த முதல் இந்தியர் ஆனார்).
 - 'தனித் தொகுதிகள்' என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு முஸ்லிம்களுக்கு வகுப்புவாதப் பிரதிநிதித்துவ முறையை அறிமுகப்படுத்தியது. முஸ்லிம் உறுப்பினர்கள் முஸ்லிம் வாக்காளர்களால் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். வகுப்புவாதத்தை சட்டப்பூர்வமாக்கியது.
- முக்கியத்துவம்: மிதவாதிகளை சமாதானப்படுத்தும் முயற்சி; பிரிவினைவாத விதைகளைத் தூவியது.
- வரம்புகள்: பொறுப்பான அரசாங்கம் இல்லை; வரையறுக்கப்பட்ட வாக்குரிமை; தனித் தொகுதிகள் ஜனநாயகமற்றவையாகவும் பிளவுபடுத்துவதாகவும் இருந்தன.

• E. இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1919 (மான்டேகு-செம்ஸ்-போர்டு சீர்திருத்தங்கள் / மான்ட்-போர்டு சீர்திருத்தங்கள்):

- தூழல்: முதலாம் உலகப் போர், தன்னாட்சி இயக்கம், மான்டேகுவின் ஆகஸ்ட் பிரகடனம் (1917) "தன்னாட்சி நிறுவனங்களின் படிப்படியான வளர்ச்சியை" உறுதியளித்தது. (எட்வின் மான்டேகு SoS, லார்ட் செம்ஸ்-போர்டு வைஸ்ராய்).
- முக்கிய விதிகள்:
 - முகவுரை: பிரிட்டிஷ் பேரரசின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக "இந்தியாவில் படிப்படியாகப் பொறுப்பான அரசாங்கத்தை அறிமுகப்படுத்துவது" என்ற நோக்கத்தை அறிவித்தது.

- மத்திய மற்றும் மாகாணத் துறைகளை வரையறுத்துப் பிரிப்பதன் மூலம் மாகாணங்கள் மீதான மத்தியக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தியது.
- மாகாணங்களில் 'இரட்டையாட்சியை' (dyarchy) அறிமுகப்படுத்தியது: மாகாணத் துறைகள் 'மாற்றப்பட்டவை' (ஆளுநரால் சட்டமன்றக் குழுவிற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர்களின் உதவியுடன் நிர்வகிக்கப்படுபவை) மற்றும் 'ஒதுக்கப்பட்டவை' (ஆளுநர் மற்றும் அவரது நிர்வாகக் குழுவால் சட்டமன்றத்திற்குப் பொறுப்பில்லாமல் நிர்வகிக்கப்படுபவை) எனப் பிரிக்கப்பட்டன. இரட்டையாட்சி பெரும்பாலும் தோல்வியடைந்தது.
- முதன்முறையாக மத்தியில் ஈரவை முறை மற்றும் நேரடித் தேர்தல்களை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்திய சட்டமன்றக் குழுவிற்குப் பதிலாக ஈரவை சட்டமன்றம் (மேல்சபை - மாநிலங்களவை, கீழ் சபை - சட்டமன்றம்) அமைக்கப்பட்டது. இரு சபைகளிலும் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.
- வைஸ்ராயின் நிர்வாகக் குழுவின் 6 உறுப்பினர்களில் 3 பேர் (தலைமைத் தளபதியைத் தவிர) இந்தியர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று கோரியது.
- வகுப்புவாதப் பிரதிநிதித்துவத்தை விரிவுபடுத்தியது: சீக்கியர்கள், இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்களுக்குத் தனித் தொகுதிகள்.
- வரையறுக்கப்பட்ட வாக்குரிமையை வழங்கியது (சொத்து, வரி அல்லது கல்வியின் அடிப்படையில்).
- லண்டனில் இந்தியாவிற்கான உயர் ஆணையர் என்ற புதிய அலுவலகத்தை உருவாக்கியது.
- மாகாண வரவு செலவுத் திட்டங்களை மத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து பிரித்தது.
- 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதன் செயல்பாட்டை ஆராய்ந்து அறிக்கை அளிக்க ஒரு சட்டப்பூர்வ ஆணையத்தை (சைமன் கமிஷன்) நியமிக்க வழிவகை செய்தது.
- முக்கியத்துவம்: பொறுப்பான அரசாங்கத்தை நோக்கிய ஒரு முக்கியமான படி (வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும்); இரட்டையாட்சி மற்றும் நேரடித் தேர்தல்களை அறிமுகப்படுத்தியது.
- வரம்புகள்: இரட்டையாட்சி தோல்வியடைந்தது; வாக்குரிமை மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது; கவர்னர்-ஜெனரல் மற்றும் ஆளுநர்கள் மீறும் அதிகாரங்களைத் தக்க வைத்துக் கொண்டனர்.
- F. இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1935:
 - தூழல்: சைமன் கமிஷன் அறிக்கை, வட்டமேசை மாநாடுகள், வெள்ளை அறிக்கை, கூட்டுத் தேர்வுக் குழுவின் அறிக்கை.
 - முக்கிய விதிகள்:
 - மாகாணங்கள் மற்றும் சுதேச சமஸ்தானங்களை அலகுகளாகக் கொண்ட ஒரு அகில இந்தியக் கூட்டமைப்பை நிறுவ வழிவகை செய்தது (சுதேச சமஸ்தானங்கள் சேராததால் இது ஒருபோதும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை).
 - மாகாணங்களில் இரட்டையாட்சியை ஒழித்து 'மாகாண சுயாட்சியை' அறிமுகப்படுத்தியது. மாகாணங்கள் தங்கள் வரையறுக்கப்பட்ட துறைகளில் தன்னாட்சி அலகுகளாக மாறின. ஆளுநர், மாகாண சட்டமன்றத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர்களின் ஆலோசனையுடன் செயல்பட வேண்டும். (1937 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது, 1939 இல் நிறுத்தப்பட்டது).

- மத்தியில் இரட்டையாட்சியை ஏற்க வழிவகை செய்தது (கூட்டாட்சித் துறைகள் ஒதுக்கப்பட்டவை மற்றும் மாற்றப்பட்டவை எனப் பிரிக்கப்பட்டன; இதுவும் ஒருபோதும் செயல்பாட்டுக்கு வரவில்லை).
- 11 மாகாணங்களில் 6 இல் ஈரவை முறையை அறிமுகப்படுத்தியது.
- வகுப்புவாதப் பிரதிநிதித்துவத்தை விரிவுபடுத்தியது: தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு (பட்டியல் சாதியினர்), பெண்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்குத் தனித் தொகுதிகள்.
- இந்திய கவுன்சிலை (1858 சட்டத்தால் நிறுவப்பட்டது) ஒழித்தது. SoS-க்கு ஒரு ஆலோசகர் குழு வழங்கப்பட்டது.
- வாக்குரிமையை விரிவுபடுத்தியது (சுமார் 10% மக்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பெற்றனர்).
- இந்திய ரிசர்வ் வங்கியை (நாணயம் மற்றும் கடனைக் கட்டுப்படுத்த) நிறுவ வழிவகை செய்தது.
- கூட்டாட்சிப் பொதுப் பணி ஆணையம், மாகாணப் பொதுப் பணி ஆணையங்கள் மற்றும் கூட்டுப் பொதுப் பணி ஆணையம் ஆகியவற்றை நிறுவ வழிவகை செய்தது.
- ஒரு கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்தை (1937 இல் அமைக்கப்பட்டது) நிறுவ வழிவகை செய்தது.
- முக்கியத்துவம்: ஒரு விரிவான மற்றும் நீண்ட ஆவணம், சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியலமைப்பின் பல விதிகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. மாகாண சுயாட்சியை அறிமுகப்படுத்தியது.
- வரம்புகள்: கூட்டமைப்பு ஒருபோதும் உருவாகவில்லை; கவர்னர்-ஜெனரல் மற்றும் ஆளுநர்கள் குறிப்பிடத்தக்க விருப்புரிமை அதிகாரங்களைத் தக்க வைத்துக் கொண்டனர்; தனித் தொகுதிகள் சமூகத்தை மேலும் சிதைத்தன.
- G. இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947:
 - தூழல்: இரண்டாம் உலகப் போர், வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம், இந்திய தேசிய இராணுவ விசாரணைகள், ராயல் இந்தியக் கடற்படைக் கலகம், சுதந்திரம் வழங்க பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் முடிவு, மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் (ஜூன் 3 திட்டம்).
 - முக்கிய விதிகள்:
 - ஆகஸ்ட் 15, 1947 முதல் இந்தியாவை சுதந்திரமான மற்றும் இறையாண்மை கொண்ட நாடாக அறிவித்தது.
 - இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் என்ற இரண்டு சுதந்திரமான டொமினியன்களை உருவாக்க வழிவகை செய்தது, பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த்திலிருந்து விலகும் உரிமையுடன்.
 - வைஸ்ராய் பதவியை ஒழித்து, ஒவ்வொரு டொமினியனுக்கும் ஒரு கவர்னர்-ஜெனரலை, டொமினியன் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின் பேரில் மன்னரால் நியமிக்க வழிவகை செய்தது.
 - இரண்டு டொமினியன்களின் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைகளுக்கும் அந்தந்த நாடுகளுக்கு எந்த அரசியலமைப்பையும் வடிவமைத்து ஏற்றுக்கொள்ளவும், சுதந்திரச் சட்டம் உட்பட பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் எந்தச் சட்டத்தையும் ரத்து செய்யவும் அதிகாரம் அளித்தது.
 - இந்தியாவிற்கான வெளியுறவுச் செயலர் பதவியை ஒழித்து, அவரது செயல்பாடுகளை காமன்வெல்த் விவகாரங்களுக்கான வெளியுறவுச் செயலருக்கு மாற்றியது.

- ஆகஸ்ட் 15, 1947 முதல் இந்திய சுதேச சமஸ்தானங்கள் மற்றும் பழங்குடிப் பகுதிகள் மீதான பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கம் காலாவதியானது. அவை எந்த டொமினியனுடனும் சேர அல்லது சுதந்திரமாக இருக்க சுதந்திரமாக இருந்தன (இது நடைமுறையில் கடினமாக இருந்தாலும்).
- புதிய அரசியலமைப்புகள் உருவாக்கப்படும் வரை, ஒவ்வொரு டொமினியன் மற்றும் மாகாணங்களின் ஆளுகையை இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1935-இன் படி வழங்கியது.
- SoS-ஆல் குடிமைப் பணிகளுக்கான நியமனம் மற்றும் பதவிகள் ஒதுக்கீடு நிறுத்தப்பட்டது.
- முக்கியத்துவம்: பிரிவினையைச் செயல்படுத்தியது; பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் முடிவையும் இரண்டு சுதந்திர நாடுகளின் பிறப்பையும் குறித்தது.

III. இந்திய அரசியலமைப்பை உருவாக்குதல் (1946 – 1950)

- A. அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை:
 - நவம்பர் 1946 இல் அமைச்சரவைத் தூதுக்குழுத் திட்டத்தின் (1946) கீழ் உருவாக்கப்பட்டது.
 - மாகாண சட்டமன்றங்களிலிருந்து மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள், மற்றும் சுதேச சமஸ்தானங்களின் பிரதிநிதிகள்.
 - முதல் கூட்டம்: டிசம்பர் 9, 1946. (முஸ்லீம் லீக் புறக்கணித்தது).
 - முக்கியப் பிரமுகர்கள்: ராஜேந்திர பிரசாத் (தலைவர்), எச்.சி. முகர்ஜி & வி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி (துணைத் தலைவர்கள்), பி.ஆர். அம்பேத்கர் (வரைவுக் குழுத் தலைவர்), ஜவஹர்லால் நேரு (குறிக்கோள் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார்).
- B. குறிக்கோள் தீர்மானம் (நேரு, டிசம்பர் 1946): அரசியலமைப்பிற்கான தத்துவத்தையும் வழிகாட்டுதல் கொள்கைகளையும் வகுத்தது (பின்னர் முகவுரையாக மாறியது).
- C. வரைவுக் குழு (பி.ஆர். அம்பேத்கர் தலைமையில்): அரசியலமைப்பின் வரைவைத் தயாரித்தது.
- D. இயற்றுதல் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ள்தல்:
 - அரசியலமைப்பு நவம்பர் 26, 1949 அன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
 - ஜனவரி 26, 1950 அன்று முழுமையாக நடைமுறைக்கு வந்தது (குடியரசு தினம்).
- E. முக்கிய அம்சங்கள் (சுருக்கமாக): பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்டது, நெகிழா மற்றும் நெகிழ்வத்தன்மையின் கலவை, ஒற்றையாட்சிச் சார்புடன் கூடிய கூட்டாட்சி அமைப்பு, பாராளுமன்ற அரசாங்கம், அடிப்படை உரிமைகள், வழிகாட்டு நெறிமுறைகள், சுதந்திரமான நீதித்துறை, மதச்சார்பற்ற அரசு, உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை போன்றவை.

இரண்டாம் உலகப் போரும் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டமும் - இந்தியப் பிரிவினை

இந்தத் தலைப்பை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்:

1. இரண்டாம் உலகப் போரில் இந்தியாவின் ஈடுபாடும் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அதன் தாக்கமும்.
2. சுதந்திரத்திற்கு வழிவகுத்த தேசிய இயக்கத்தின் தீவிரம்.
3. இந்தியப் பிரிவினைக்கு வழிவகுத்த அரசியல் செயல்முறைகள், முடிவுகள் மற்றும் வன்முறை.

I. இந்தியாவும் இரண்டாம் உலகப் போரும் (1939-1945)

- A. போர் வெடித்ததும் இந்திய எதிர்வினையும்:
 - வைஸ்ராய் லின்லித்கோ இந்தியத் தலைவர்களுடன் கலந்தாலோசிக்காமல் இந்தியாவைப் போரில் ஈடுபடுத்துவதாக அறிவித்தார் (செப்டம்பர் 1939).

○ **காங்கிரஸின் நிலைப்பாடு:**

- நாஜி ஆக்கிரமிப்பைக் கண்டித்தது, ஆனால் நிபந்தனையற்ற ஆதரவை மறுத்தது.
- பிரிட்டிஷாரின் போர்க் குறிக்கோள்களையும், அவை இந்தியாவிற்குப் பொருந்துவதையும் (சுதந்திரம் மற்றும் ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபைக்கான வாக்குறுதி) தெளிவுபடுத்தக் கோரியது.
- சம்மதமின்றிப் போரில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் அமைச்சரவைகள் ராஜினாமா செய்தன (அக்டோபர்-நவம்பர் 1939).

○ **முஸ்லிம் லீக்கின் நிலைப்பாடு:**

- நிபந்தனைக்குட்பட்ட ஆதரவை வழங்கியது, தனது நிலையை வலுப்படுத்தவும் பாகிஸ்தான் கோரிக்கையை முன்னெடுத்துச் செல்லவும் ஒரு வாய்ப்பாகக் கண்டது.
- காங்கிரஸ் அமைச்சரவைகள் ராஜினாமா செய்ததை "விடுதலை நாளாக" (Deliverance Day) அனுசரித்தது (டிசம்பர் 1939).

○ **பிறகுமூக்கள்:** சுதேச சமஸ்தானங்கள், பிற அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்து (இந்து மகாசபை, ஆரம்பத்தில் எதிர்த்த கம்யூனிஸ்டுகள், பின்னர் சோவியத் யூனியன் நேச நாடுகளுடன் சேர்ந்த பிறகு ஆதரித்தனர்) மாறுபட்ட பதில்கள்.

• **B. பிரிட்டிஷாரின் போர்க்காலப் பிரேரணைகளும் இந்தியப் பதில்களும்:**

○ **1. ஆகஸ்ட் சலுகை (ஆகஸ்ட் 1940 - லின்லித்கோ):**

- **விதைகள்:** போருக்குப் பிறகு டொமினியன் அந்தஸ்து வழங்குவது நோக்கம்; வைஸ்ராயின் நிர்வாகக் குழுவில் அதிக இந்தியர்களைச் சேர்க்க விரிவாக்கம்; போருக்குப் பிறகு ஒரு அரசியலமைப்பை உருவாக்க ஒரு அமைப்பை நிறுவுதல் (முக்கியமாக இந்தியர்கள் தீர்மானிக்க); சிறுபான்மையினரின் ஒப்புதல் இல்லாமல் எதிர்கால அரசியலமைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது (முஸ்லிம் லீக்கிற்கு வீட்டோ அதிகாரம் அளித்தது).
- **பதில்:** காங்கிரஸால் நிராகரிக்கப்பட்டது (டொமினியன் அந்தஸ்து போதாது, சிறுபான்மையினர் வீட்டோ ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது). முஸ்லிம் லீக் வீட்டோ அதிகாரத்தை வரவேற்றது, ஆனால் பாகிஸ்தான் கோரிக்கையை மீண்டும் வலியுறுத்தியது.

○ **2. தனிநபர் சத்தியாகிரகம் (அக்டோபர் 1940 - டிசம்பர் 1941):**

- போரில் பங்கேற்பதற்கு எதிராகப் பேச்சுரிமையை உறுதிப்படுத்த, காந்தியால் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட, குறியீட்டுப் போராட்டமாகத் தொடங்கப்பட்டது.
- வினோபா பாவே முதல் சத்தியாகிரகியாக இருந்தார், அவரைத் தொடர்ந்து நேரு மற்றும் பிறர்.

○ **3. கிரிப்ஸ் தூதுக்குழு (மார்ச்-ஏப்ரல் 1942 - சர் ஸ்டான்போர்டு கிரிப்ஸ்):**

- **தூழல்:** நேச நாடுகளுக்கு மோசமான போர் நிலைமை (தென்கிழக்கு ஆசியாவில் ஜப்பானிய முன்னேற்றம், சிங்கப்பூர், ரங்கூன் வீழ்ச்சி). அமெரிக்கா, சீனாவிலிருந்து பிரிட்டன் மீது அழுத்தம்.
- **விதைகள் (போருக்குப் பிந்தைய):**
 - காமன்வெல்த்திலிருந்து விலகும் உரிமையுடன் டொமினியன் அந்தஸ்து.

- போருக்குப் பிறகு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை அமைக்கப்படும் (உறுப்பினர்கள் மாகாண சட்டமன்றங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சுதேச சமஸ்தானங்களால் நியமிக்கப்படுவார்கள்).
- புதிய அரசியலமைப்பை ஏற்க விரும்பாத மாகாணங்கள், ஒரு தனி அரசியலமைப்புடன் ஒரு தனி யூனியனை உருவாக்கலாம். (பாகிஸ்தானை மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொள்வது).
- அதிகாரப் பரிமாற்றம் மற்றும் இன மற்றும் மதச் சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்புக்காக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஒரு ஒப்பந்தத்தைப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும்.
- போரின் போது: இந்தியாவின் பாதுகாப்பு பிரிட்டிஷ் கைகளில் இருக்கும்; உடனடி பயனுள்ள அதிகாரப் பரிமாற்றம் இல்லை.

▪ பதில்:

- **காங்கிரஸால் நிராகரிக்கப்பட்டது:** டொமினியன் அந்தஸ்தை (முழுமையான சுதந்திரம் விரும்பியது), மாகாணங்கள் பிரிந்து செல்லும் உரிமையை (ஒற்றுமைக்கு எதிரானது), மற்றும் உடனடி கணிசமான அதிகாரப் பரிமாற்றம் இல்லாததை எதிர்த்தது. காந்தி இதை "திவாலாகும் வங்கியின் பின்தேதியிட்ட காசோலை" என்று அழைத்தார்.
- **முஸ்லிம் லீக்கால் நிராகரிக்கப்பட்டது:** பாகிஸ்தானுக்கு வெளிப்படையான அங்கீகாரம் இல்லாததையும், அதை உருவாக்குவதற்கான இயந்திரம் இல்லாததையும் விமர்சித்தது.

- **முக்கியத்துவம்:** கிரிப்ஸ் தூதுக்குழுவின் தோல்வி உறவுகளை மேலும் கசப்பாக்கியது.

• C. போர் இந்தியாவின் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கம்:

- **பொருளாதாரம்:** பணவீக்கம், பற்றாக்குறை, பஞ்சம் (1943 வங்காளப் பஞ்சம்). போர்த் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தொழிற்துறை உற்பத்தி அதிகரித்தது. பிரிட்டன் இந்தியாவிற்கு பெரும் ஸ்டெர்லிங் கடன்களைப் பெற்றது.
- **அரசியல்:** சுதந்திரத்திற்கான கோரிக்கை தீவிரமடைந்தது. மக்கள்தொகையின் சில பிரிவினர் தீவிரமயமாயினர்.
- **சமூகம்:** பொருளாதாரக் கஷ்டங்களால் அதிருப்தி.

II. சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டம் (1942-1947)

- **A. வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் (ஆகஸ்ட் 1942 - "ஆகஸ்ட் புரட்சி" / "பாரத் சோடோ அந்தோலன்"):**
 - **தூழல்:** கிரிப்ஸ் தூதுக்குழுவின் தோல்வி, வளர்ந்து வரும் விரக்தி, ஜப்பானிய அச்சுறுத்தல்.
 - **காந்தியின் "செய் அல்லது செத்து மடி" அழைப்பு** (கரேங்கே யா மரேங்கே) கோவாலியா டேங்க் மைதானம், பம்பாய் (ஆகஸ்ட் 8, 1942).
 - **தன்மை:** அனைத்து உயர்மட்ட காங்கிரஸ் தலைவர்களும் உடனடியாகக் கைது செய்யப்பட்ட பிறகு தன்னிச்சையான மக்கள் எழுச்சி. பல பகுதிகளில் தலைவர்கள் இல்லாமல் நடந்தது.
 - **செயல்பாடுகள்:** ஹர்த்தால்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், அரசாங்கச் சொத்துக்கள் மீதான தாக்குதல்கள் (ரயில் நிலையங்கள், தபால் நிலையங்கள், காவல் நிலையங்கள்), தகவல் தொடர்பு வழிகளைச் சீர்குலைத்தல், இணை அரசாங்கங்களை உருவாக்குதல் (எ.கா., சதாரா, மிட்னாபூர், பல்லியா).

- **பங்கேற்பு:** மாணவர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், அருணா ஆசப் அலி, ராம் மனோகர் லோகியா, உஷா மேத்தா (ரகசிய காங்கிரஸ் வானொலி) போன்ற தலைவர்களின் தலைமறைவு நடவடிக்கைகள்.
- **கொடூரமான அரசாங்க அடக்குமுறை:** பெருமளவில் கைதுகள், தடியடிகள், துப்பாக்கிச் சூடுகள், கூட்டு அபராதங்கள்.
- **முக்கியத்துவம்:** தேசியவாத உணர்வின் ஆழத்தையும், சுதந்திரம் அடைய இந்தியர்களின் உறுதியையும் வெளிப்படுத்தியது. பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தை கடுமையாகப் பலவீனப்படுத்தியது.
- **B. இந்திய தேசிய இரானுவம் (INA) / ஆசாத் ஹிந்த் :பௌஜ் மற்றும் சுபாஷ் சந்திர போஸ்:**
 - ("முக்கியத் தலைவர்கள்" கீழ் விவரிக்கப்பட்டாலும், அதன் தாக்கத்திற்காக இங்கு முக்கியமானது).
 - தென்கிழக்கு ஆசியாவில் இந்தியப் போர்க் கைதிகளுடன் மோகன் சிங்கால் உருவாக்கப்பட்டது.
 - 1943 இல் சுபாஷ் சந்திர போஸால் (நேதாஜி) புத்துயிர் பெற்றது.
 - ஜப்பானிய உதவியுடன் இந்தியாவின் டிஐஏ INA-வின் அணிவகுப்பு ("தில்லி சலோ"); கோஹிமா மற்றும் இம்பால் முன்னணியைக் கைப்பற்றியது.
 - இறுதியில் பிரிட்டிஷ் படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டது.
 - INA விசாரணைகளின் தாக்கம் (செங்கோட்டை விசாரணைகள், 1945-46):
 - INA அதிகாரிகளின் (பி.கே. சாகல், ஷா நவாஸ் கான், ஜி.எஸ். தில்லான்) பொது விசாரணைகள் பரவலான தேசியவாத அனுதாபத்தையும் எதிர்ப்புகளையும் தூண்டின.
 - தண்டனைகளைக் குறைக்க பிரிட்டிஷாரை நிர்ப்பந்தித்தது.
 - பிரிட்டிஷ் சட்டபூர்வத்தன்மையையும், இந்திய ஆயுதப் படைகளின் விசுவாசத்தையும் மேலும் அரித்தது.
- **C. போருக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிகளும் பேச்சுவார்த்தைகளும்:**
 - **வேவல் திட்டம் மற்றும் சிம்லா மாநாடு (ஜூன்-ஜூலை 1945):**
 - **பரிந்துரை:** சாதி இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களுக்கு சமமான பிரதிநிதித்துவத்துடன் வைஸ்ராயின் நிர்வாகக் குழுவை மீண்டும் அமைத்தல்; வைஸ்ராய் மற்றும் தலைமைத் தளபதியைத் தவிர அனைத்து உறுப்பினர்களும் இந்தியர்களாக இருக்க வேண்டும்.
 - **தோல்வி:** முஸ்லிம் உறுப்பினர்களை முஸ்லிம் லீக் மட்டுமே பரிந்துரைக்க முடியும் என்ற ஜின்னாவின் வற்புறுத்தல் மற்றும் அனைத்து சமூகங்களிலிருந்தும் உறுப்பினர்களைப் பரிந்துரைக்கும் காங்கிரஸின் உரிமை கோரல் காரணமாக மாநாடு முறிந்தது.
 - **பிரிட்டனில் தொழிலாளர் கட்சி வெற்றி (ஜூலை 1945 - கிளமென்ட் அட்லி பிரதமர்):** இந்திய சுதந்திரத்திற்கு அதிக அனுதாபம் காட்டியது.
 - **ராயல் இந்தியக் கடற்படைக் கலகம் (RIN Mutiny, பிப்ரவரி 1946):**
 - பம்பாயில் HMIS தல்வார் கப்பலின் மாலுமிகள் இனப் பாகுபாடு, மோசமான உணவு மற்றும் துஷ்பிரயோகம் ஆகியவற்றிற்கு எதிராகப் போராடினர்.
 - பிற கடற்படை நிறுவனங்களுக்கும் பரவியது. பம்பாயில் தொழிலாளர்களின் அனுதாப வேலைநிறுத்தங்கள்.
 - பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் ஒரு முக்கியத் தூணான ஆயுதப் படைகள் இனி முழுமையாக விசுவாசமாக இல்லை என்பதைக் காட்டியது.

- சர்தார் படேல் மற்றும் ஜின்னா மாலுமிகளை சரணடையச் சமாதானப்படுத்தினர்.

○ அமைச்சரவைத் துறுக்குழுத் திட்டம் (மாரச்-ஜூலை 1946):

- உறுப்பினர்கள்: பெதிக்-லாரன்ஸ் (SoS), ஸ்டாஃபோர்டு கிரிபஸ், ஏ.வி. அலெக்சாண்டர்.
- நோக்கங்கள்: இந்தியா விரைவில் சுதந்திரம் அடைய உதவுதல் மற்றும் ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையை அமைத்தல்.
- பரிந்துரைகள்:
 - பாகிஸ்தான் கோரிக்கையை நிராகரித்தது (அது வகுப்புவாதப் பிரச்சினையைத் தீர்க்காது என்பதால்).
 - ஒரு மூன்று அடுக்கு கூட்டாட்சி அமைப்பை முன்மொழிந்தது:
 - இந்திய யூனியன்: வெளியுறவு, பாதுகாப்பு, தகவல் தொடர்பு ஆகியவற்றின் மீது கட்டுப்பாடு.
 - மாகாணங்கள்: மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன (A - இந்து பெரும்பான்மை; B - வடமேற்கில் முஸ்லிம் பெரும்பான்மை; C - வங்காளம், அசாம் போன்ற வடகிழக்கில் முஸ்லிம் பெரும்பான்மை). முதல் பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு மாகாணங்கள் குழுக்களிலிருந்து வெளியேறலாம்.
 - மாகாண சட்டமன்றங்கள்: ஒரு அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையைத் தேர்ந்தெடுக்க.
 - முக்கிய இந்தியக் கட்சிகளின் ஆதரவுடன் ஒரு இடைக்கால அரசாங்கத்தை உருவாக்குதல்.
- பதில்:
 - ஆரம்பத்தில் காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லிம் லீக் ஆகிய இரண்டாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது (குழுப் பிரிவின் வெவ்வேறு விளக்கங்களுடன்).
 - பின்னர், நேருவின் அறிக்கை ("காங்கிரஸ் ஒப்பந்தங்களால் கட்டுப்படாமல் அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையில் நுழையும்")க்குப் பிறகு முஸ்லிம் லீக் தனது ஏற்பை வாபஸ் பெற்றது (ஜூலை 1946). லீக் "நேரடி நடவடிக்கைக்கு" அழைப்பு விடுத்தது.

• D. இடைக்கால அரசாங்கம் (செப்டம்பர் 1946):

- நேரு தலைமையில் காங்கிரஸால் உருவாக்கப்பட்டது. முஸ்லிம் லீக் ஆரம்பத்தில் சேர மறுத்து, பின்னர் அக்டோபர் 1946 இல் சேர்ந்தது (ஆனால் தடையான தந்திரங்களுடன்).
- காங்கிரஸ் மற்றும் லீக் உறுப்பினர்களிடையே மீதமான உராய்வுகளால் குறிக்கப்பட்டது.

III. இந்தியப் பிரிவினை (1947)

• A. வகுப்புவாதத்தின் தீவிரம்:

- முஸ்லிம் லீக்கின் "நேரடி நடவடிக்கை நாள்" (ஆகஸ்ட் 16, 1946): பரவலான வகுப்புவாதக் கலவரங்களுக்கு வழிவகுத்தது, "பெரும் கல்கத்தா படுகொலைகளுடன்" தொடங்கியது. வன்முறை நோகாலி, பீகார், பஞ்சாபிற்குப் பரவியது.
- பல பகுதிகளில் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு சீர்குலைந்தது.
- லீக்-காங்கிரஸ் முட்டுக்கட்டை காரணமாக இடைக்கால அரசாங்கம் திறம்படச் செயல்படத் தவறியது.

• B. அட்லியின் பிரகடனம் (பிப்ரவரி 20, 1947):

- ஜூன் 1948 க்குள் பிரிட்டிஷார் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறி, பொறுப்புள்ள இந்தியக் கைகளுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றுவார்கள் (ஒரு மத்திய அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது, சில பகுதிகளில், ஒரு மத்திய அரசியலமைப்பு ஒப்புக் கொள்ளப்படாவிட்டால், தற்போதுள்ள மாகாண அரசாங்கங்களுக்கோ).
- அதிகாரப் பரிமாற்றத்தைக் கண்காணிக்க லார்ட் மவுண்ட்பேட்டன் புதிய வைஸ்ராயாக நியமிக்கப்பட்டார்.
- C. மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் / ஜூன் 3 திட்டம் (ஜூன் 3, 1947):
 - **தூழல்:** வேகமாக மோசமடைந்து வரும் வகுப்புவாத நிலைமை; உள்நாட்டுப் போரைத் தவிர்க்கப் பிரிவினை தவிர்க்க முடியாதது என்று மவுண்ட்பேட்டன் முடிவு செய்தார்.
 - **பரிந்துரைகள்:**
 - இந்தியா, இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் என இரண்டு டொமினியன்களாகப் பிரிக்கப்படும்.
 - வங்காளம் மற்றும் பஞ்சாப் சட்டமன்றங்கள் இரண்டு பகுதிகளாக (இந்து பெரும்பான்மை மற்றும் முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாவட்டங்கள்) கூடிப் பிரிவினைக்கு வாக்களிக்கும். எந்தப் பகுதி பிரிவினைக்கு வாக்களித்தாலும், மாகாணம் பிரிக்கப்படும்.
 - வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணம் (NWFP) மற்றும் அசாமின் சில்ஹெட் மாவட்டத்தில் அவற்றின் தலைவிதியைத் தீர்மானிக்க ஒரு வாக்கெடுப்பு.
 - சுதேச சமஸ்தானங்களுக்கு இந்தியா அல்லது பாகிஸ்தானுடன் சேர அல்லது (கோட்பாட்டளவில்) சுதந்திரமாக இருக்கத் தேர்வு வழங்கப்பட்டது (இருப்பினும் சுதந்திரம் என்பது மவுண்ட்பேட்டனால் ஊக்குவிக்கப்படாத ஒரு சாத்தியமான விருப்பமாக இல்லை).
 - எல்லைகளை வரையறுக்க ஒரு எல்லை ஆணையம் அமைக்கப்படும் (சர் சிரில் ராட்க்ளிப் தலைமையில்).
 - **ஏற்பு:** திட்டம் காங்கிரஸ் (பரவலான உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் பாக்கனிசேஷனைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு சிறிய தீமையாக, ஆழ்ந்த தயக்கத்துடன்), முஸ்லிம் லீக் மற்றும் சீக்கியத் தலைவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- D. இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947 (ஜூலை 1947):
 - மவுண்ட்பேட்டன் திட்டத்திற்கு சட்டப்பூர்வ வடிவம் கொடுத்தது.
 - ஆகஸ்ட் 15, 1947 அன்று இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தானை சுதந்திர டொமினியன்களாக உருவாக்க வழிவகை செய்தது.
 - ("அரசியலமைப்பு வளர்ச்சிகள்" கீழ் விவரங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன).
- E. பிரிவினையின் செயல்முறையும் துயரமும்:
 - **ராட்க்ளிப் கோடு:** எல்லை வரையறை அவசரமானதாகவும் சர்ச்சைக்குரியதாகவும் இருந்தது, சமூகங்களைப் பிரித்து, பிராந்தியத் தீவுகளை உருவாக்கியது.
 - **மாபெரும் வகுப்புவாத வன்முறை:** பஞ்சாப் மற்றும் வங்காளத்தில் புதிய எல்லைகளுக்கு அப்பால் முன்னோடியில்லாத வன்முறை, கொலைகள், கடத்தல்கள் மற்றும் மக்கள் இடப்பெயர்வு.
 - **அகதிகள் நெருக்கடி:** மில்லியன் கணக்கானவர்கள் அகதிகளாக மாறினர், இது பெரும் மனிதத் துன்பங்களுக்கும் நீண்ட கால சமூக-பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கும் வழிவகுத்தது.

- காந்திஜியின் பங்கு: பிரிவினை மற்றும் வன்முறையால் ஆழ்ந்த வேதனையடைந்தார்; அமைதியை மேம்படுத்தக் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை (நோகாலி, பீகார், கல்கத்தா, டெல்லி) சுற்றிப் பயணம் செய்தார்.
- F. காங்கிரஸ் பிரிவினையை ஏற்றுக்கொண்டதற்கான காரணங்கள் (1947-க்குள் ஏன் தவிர்க்க முடியவில்லை):
 - முஸ்லிம் லீக்கின் பிடிவாதமும், பாகிஸ்தானுக்கான முஸ்லிம் கருத்தைத் திரட்டுவதில் பெற்ற வெற்றியும்.
 - பரவலான வகுப்புவாத வன்முறை, மேலும் இரத்தக்களரி இல்லாமல் ஒற்றுமை சாத்தியமற்றது என்று தோன்றச் செய்தது.
 - பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பாகிஸ்தானை விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராக இருந்தது (அவர்களின் பிரித்தானும் கொள்கையின் மரபு மற்றும் விரைவான வெளியேறும் உத்தியின் ஒரு பகுதி).
 - விரைவில் சுதந்திரம் அடையவும், மேலும் குழப்பம் மற்றும் பால்கனிசேஷனைத் தவிர்க்கவும் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் விருப்பம். ஒரு பலவீனமான, சண்டைகள் நிறைந்த பெரிய நிறுவனத்தை விட, ஒரு வலுவான, ஒன்றுபட்ட (சிறியதாக இருந்தாலும்) இந்தியா விரும்பப்பட்டது.
 - இடைக்கால அரசாங்கப் பரிசோதனையின் தோல்வி.
 - காங்கிரஸின் வயதான தலைமையும் அதிகாரத்தின் மீதான ஈர்ப்பும்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தமிழ்நாட்டின் பங்கு - சுப்பிரமணிய சிவா, சுப்பிரமணிய பாரதியார், வ.உ.சிதம்பரனார், சி.ராஜகோபாலாச்சாரியார், தந்தை பெரியார், காமராஜர் மற்றும் பிறர்

இத்தலைப்பை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. தேசிய இயக்கத்தின் பல்வேறு கட்டங்களில் தமிழ்நாட்டின் பங்கேற்பு பற்றிய பொதுவான கண்ணோட்டம்.
2. குறிப்பிட்ட தலைவர்கள் மற்றும் அவர்களின் பங்களிப்புகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு.
3. "மற்றும் பிறர்" - பெயரிடப்படாத ஆனால் முக்கியமான குறிப்பிடத்தக்க நபர்கள் மற்றும் இயக்கங்கள்.
4. தமிழ்நாட்டில் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தனித்துவமான அம்சங்கள், அரசியல் விழிப்புணர்வுடன் பின்னிப் பிணைந்த சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள் உட்பட.

I. சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தமிழ்நாட்டின் பங்கு: ஒரு பொதுவான கண்ணோட்டம்

- ஆரம்பகால எதிர்ப்பு:
 - பாளையக்காரர் கிளர்ச்சிகள் (18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி - 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி): வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், மருது சகோதரர்கள், தீரன் சின்னமலை போன்றவர்கள். இவை பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான ஆரம்பகால, உள்ளூர் அளவிலான எதிர்ப்புகளாகும் ("ஆரம்பகாலக் கிளர்ச்சிகள்" கீழ் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது).
 - வேலூர் கலகம் (1806): தமிழ்நாட்டில் வேர்களைக் கொண்ட குறிப்பிடத்தக்க சிப்பாய் எழுச்சி.
- காங்கிரசுக்கு முந்தைய காலம்:
 - சென்னை சுதேசி சங்கம் (1852)
 - சென்னை மகாஜன சபை (1884): அரசியல் கருத்தை ஒழுங்கமைப்பதில் முக்கியப் பங்கு வகித்தது.
- காங்கிரஸ் தலைமையிலான இயக்கங்களில் பங்கேற்பு:

- **சுதேசி இயக்கம் (1905-1908):** தீவிரமான பங்கேற்பு, குறிப்பாக திருநெல்வேலி மற்றும் தூத்துக்குடியில்.
- **தன்னாட்சி இயக்கம் (1916-1918):** தமிழ்நாட்டில் வலுவான தளம், அன்னி பெசன்ட் அம்மையார் அடையாறு, மெட்ராஸை தலைமையிடமாகக் கொண்டிருந்தார்.
- **ஒத்துழையாமை இயக்கம் (1920-22):** புறக்கணிப்புகள், ஹர்த்தால்கள்.
- **சட்ட மறுப்பு இயக்கம் (1930-34):** சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் தலைமையில் வேதாரண்யம் உப்புச் சத்தியாகிரகம்.
- **வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் (1942):** பரவலான போராட்டங்கள் மற்றும் தலைமறைவு நடவடிக்கைகள்.

• **தனித்துவமான பிராந்தியப் பண்புகள்:**

- இலக்கிய மற்றும் பத்திரிகை செயல்பாடுகளின் வலுவான செல்வாக்கு.
- சமூக சீர்திருத்தம் (சாதி எதிர்ப்பு இயக்கங்கள், சுயமரியாதை இயக்கம்) சுதந்திரப் போராட்டத்துடன் பின்னிப் பிணைந்திருந்தது.
- பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கம் மற்றும் திராவிட உணர்வின் எழுச்சி, இது பிரதான காங்கிரஸ் தலைமையிலான தேசியவாதத்துடன் ஒரு சிக்கலான உறவைக் கொண்டிருந்தது.

II. குறிப்பிட்ட தலைவர்கள் பற்றிய ஆய்வு:

ஒவ்வொரு தலைவருக்கும், கவனம் செலுத்த வேண்டியவை: சித்தாந்தம், முக்கியச் செயல்பாடுகள் மற்றும் பங்களிப்புகள், குறிப்பிட்ட இயக்கங்களில் பங்கு, எழுத்துக்கள்/பேச்சுகள் மற்றும் மரபு.

A. சுப்பிரமணிய பாரதியார் (1882-1921) - "மகாகவி பாரதியார்"

- **சித்தாந்தம்:** தீவிர தேசபக்தர், கவிஞர், பத்திரிகையாளர், சமூக சீர்திருத்தவாதி. முழுமையான சுதந்திரம், பாலின சமத்துவம், சாதி ஒழிப்பு, இந்தியாவின் ஒற்றுமை ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.
- **பங்களிப்புகள்:**
 - **தேசபக்திக் கவிதைகளும் பாடல்களும்:** அவரது கவிதைகள் ("பாஞ்சாலி சபதம்," "குயில் பாட்டு," "கண்ணன் பாட்டு," "விடுதலை," "செந்தமிழ் நாடு" போன்ற எண்ணற்ற தேசபக்திப் பாடல்கள்) தேசியவாதத்தைத் தூண்டின மற்றும் தமிழ்நாட்டில் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் கீதங்களாக மாறின.
 - **பத்திரிகைப் பணி:** சுதேசமித்திரன், இந்தியா (பாண்டிச்சேரி), விஜயா போன்ற தேசியவாதப் பத்திரிகைகளில் ஆசிரியராக/பணியாற்றினார். மக்களைச் சென்றடைய எளிய மொழியைப் பயன்படுத்தினார்.
 - **சமூக சீர்திருத்தம்:** சாதி அமைப்பைக் கடுமையாகத் தாக்கினார், பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் கல்விக்காக வாதிட்டார்.
 - **சுதேசி இயக்கம்:** தீவிரமாகப் பங்கேற்றார், சுதேசியை ஊக்குவிக்க தனது எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தினார்.
 - **பாண்டிச்சேரியில் தலைமறைவு வாழ்க்கை (1908-1918):** பிரிட்டிஷ் கைதிலிருந்து தப்பிக்க பிரெஞ்சு பாண்டிச்சேரியிலிருந்து தனது புரட்சிகர எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்தார், அதை புரட்சியாளர்களின் மையமாக மாற்றினார்.

- **மரபு:** அவரது படைப்புகள் தொடர்ந்து ஊக்கமளிக்கும் ஒரு மாபெரும் இலக்கிய ஆளுமை. தமிழ் தேசியவாதம் மற்றும் இந்திய தேசபக்தியின் சின்னம்.

B. வ.உ.சிதம்பரனார் (1872-1936) - "கப்பலோட்டிய தமிழன்"

- **சித்தாந்தம்:** உறுதியான தேசியவாதி, சுதேசியின் ஆதரவாளர், பிரிட்டிஷ் பொருளாதார ஆதிக்கத்தைச் சவால் செய்வதில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.
- **பங்களிப்புகள்:**
 - **சுதேசி நீராவி நாவாய்ச் சங்கம் (SSNC) (1906):** பிரிட்டிஷ் கப்பல் நிறுவனங்களுடன் போட்டியிட தூத்துக்குடிக்கும் கொழும்புக்கும் இடையே முதல் உள்நாட்டு இந்தியக் கப்பல் சேவையைத் தொடங்கினார். இது பிரிட்டிஷ் பொருளாதார முற்றுரிமைக்கு நேரடிச் சவாலாகவும் சுதேசியின் சக்திவாய்ந்த சின்னமாகவும் இருந்தது.
 - **தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள்:** தூத்துக்குடி கோரல் மில் தொழிலாளர்களை (சுப்பிரமணிய சிவாவுடன் இணைந்து) ஒழுங்கமைத்தார், இது சிறந்த ஊதியம் மற்றும் வேலை நிலைமைகளுக்காக வெற்றிகரமான வேலைநிறுத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தது.
 - **சுதேசி இயக்கம்:** தீவிரப் பிரச்சாரகர் மற்றும் அமைப்பாளர்.
 - **சிறைவாசம்:** பிபின் சந்திர பாலின் கைதைக் கண்டித்துப் போராட்டங்களை ஏற்பாடு செய்ததற்காக 1908 இல் தேசத்துரோக வழக்கில் (சுப்பிரமணிய சிவாவுடன்) கைது செய்யப்பட்டார். சிறையில் கடின உழைப்புக்கு (எ.கா., செக்கு இழுத்தது) உட்படுத்தப்பட்டார், இது அவரது ஆரோக்கியத்தைக் கடுமையாகப் பாதித்தது.
- **மரபு:** பொருளாதார தேசியவாதம் மற்றும் சுதேசித் தொழில் முயற்சியின் சின்னம். அவரது முயற்சிகள் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் பொருளாதாரப் பரிமாணத்தை எடுத்துக்காட்டின.

C. சுப்பிரமணிய சிவா (1884-1925)

- **சித்தாந்தம்:** தீவிர தேசியவாதி, சக்திவாய்ந்த பேச்சாளர், வ.உ.சிதம்பரனார் மற்றும் பாரதியாரின் நெருங்கிய கூட்டாளி.
- **பங்களிப்புகள்:**
 - **சுதேசி இயக்கம்:** திருநெல்வேலி மற்றும் தூத்துக்குடியில் மக்களைத் திரட்டிய ஆற்றல்மிக்க அமைப்பாளர் மற்றும் பேச்சாளர்.
 - **தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள்:** தூத்துக்குடியில் மில் தொழிலாளர்களை ஒழுங்கமைப்பதில் வ.உ.சியுடன் ஒத்துழைத்தார்.
 - **சிறைவாசம்:** 1908 இல் தேசத்துரோகத்திற்காக வ.உ.சியுடன் கைது செய்யப்பட்டார். அவரது அனல் பறக்கும் பேச்சுகள் அவரது கைதுக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாக இருந்தன.
 - **பத்திரிகைப் பணி:** ஞானபானு போன்ற இதழ்களை நடத்தினார்.
 - **பிற்கால வாழ்க்கை:** சிறையில் தொழுநோய் செய்து, சமூகப் புறக்கணிப்பு மற்றும் பிரிட்டிஷாரால் பயணக் கட்டுப்பாடுகளை (கால்நடையாகப் பயணிக்க வேண்டிய கட்டாயம்) எதிர்கொண்டார். பெரும் துன்பங்கள் இருந்தபோதிலும் தனது தேசியவாதப் பணிகளைத் தொடர்ந்தார்.
- **மரபு:** அவரது அனல் பறக்கும் பேச்சு, அமைப்புத் திறன் மற்றும் அளவற்ற தனிப்பட்ட தியாகத்திற்காக நினைவுகூரப்படுகிறார்.

D. சி.ராஜகோபாலாச்சாரியார் (1878-1972) - "ராஜாஜி" / "சி.ஆர்"

- **சித்தாந்தம்:** கூர்மையான அரசியல்வாதி, காந்தியத் தலைவர் (சுதந்திரமான சிந்தனையுடன் இருந்தாலும்), அறிவுஜீவி, நடைமுறைவாதி.
- **பங்களிப்புகள்:**
 - **ஒத்துழையாமை இயக்கம்:** தமிழ்நாட்டில் இயக்கத்தை வழிநடத்தினார்.
 - **வேதாரண்யம் உப்புச் சத்தியாகிரகம் (1930):** காந்தியின் தண்டி யாத்திரைக்கு இணையாக, திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து தஞ்சாவூர்க் கடற்கரையில் உள்ள வேதாரண்யம் வரை உப்பு யாத்திரையை ஏற்பாடு செய்து வழிநடத்தினார்.
 - **மெட்ராஸ் மாகாணத்தின் பிரதமர் (1937-39):** மதுவிலக்கு, விற்பனை வரியை அறிமுகப்படுத்தினார். இந்தியை சர்ச்சைக்குரிய முறையில் அறிமுகப்படுத்தியது (இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களுக்கு வழிவகுத்தது).
 - **வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்:** வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் நேரம் மற்றும் உத்தி குறித்து காங்கிரஸுடன் வேறுபட்டார்; சுதந்திரத்தை விரைவாக அடைய முஸ்லிம் லீக்குடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி பாகிஸ்தானை ஏற்றுக்கொள்வதை ("சி.ஆர். பார்முலா" 1944) ஆதரித்தார், இது அவரைத் தற்காலிகமாகக் காங்கிரசுக்குள் செல்வாக்கற்றவராக்கியது.
 - **சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு:**
 - மேற்கு வங்க ஆளுநர்.
 - இந்தியாவின் கவர்னர்-ஜெனரல் (இப்பதவியை வகித்த முதல் மற்றும் ஒரே இந்தியர்).
 - மத்திய உள்துறை அமைச்சர்.
 - மெட்ராஸ் மாநிலத்தின் முதலமைச்சர்.
 - சுதந்திரா கட்சியை நிறுவினார் (1959) – சுதந்திர சந்தைக் கொள்கைகளை ஆதரித்து, "பெர்மிட் ராஜ்" முறையை எதிர்த்தார்.
 - **முக்கிய எழுத்துக்கள்:** மகாபாரதம் மற்றும் ராமாயணத்தின் மறுபதிப்புகள், கீதை மற்றும் உபநிடதங்கள் மீதான வர்ணனைகள்.
 - **மரபு:** ஒரு மாபெரும் அறிவுஜீவி மற்றும் ராஜதந்திரி, பெரும்பாலும் காந்தியின் "மனசாட்சியின் காவலர்" என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவரது கூர்மையான புத்திசாலித்தனம், நிர்வாகத் திறமை மற்றும் சில சமயங்களில் முரண்பாடான கருத்துக்களுக்காக அறியப்பட்டவர்.

E. தந்தை பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி (1879-1973)

- **சித்தாந்தம்:** தீவிர சமூக சீர்திருத்தவாதி, பகுத்தறிவுவாதி, நாத்திகர், மரபுகளை உடைப்பவர். சாதி எதிர்ப்பு, பெண்கள் உரிமைகள் மற்றும் திராவிட அடையாளத்தின் முன்னோடி. பிராமண ஆதிக்கம், மத மூடநம்பிக்கை மற்றும் இந்தித் திணிப்பு ஆகியவற்றை விமர்சித்தார்.
- **சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு (சிக்கலான மற்றும் வளர்ந்து வரும்):**
 - ஆரம்பத்தில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் ஈடுபட்டார் (தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குத் தலைமை தாங்கினார்).
 - **வைக்கம் சத்தியாகிரகம் (1924-25, கேரளா):** தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளுக்கான கோயில் நுழைவு இயக்கத்தில் முக்கியப் பங்கு வகித்து, "வைக்கம் வீரர்" என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார்.

- **காங்கிரசிலிருந்து விலகல் (1925):** கட்சிக்குள் சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாடு மற்றும் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கான அதன் அணுகுமுறை தொடர்பான வேறுபாடுகள் காரணமாக (சேரன்மாதேவி குருகுலம் சர்ச்சை).
- **சுயமரியாதை இயக்கம் (1925):** சாதி, மதச் சடங்குகள் மற்றும் பிராமண மேலாதிக்கம் இல்லாத ஒரு சமூகத்திற்காக வாதிட்ட இந்தத் தீவிர இயக்கத்தை நிறுவினார். பகுத்தறிவு, சாதி மறுப்புத் திருமணங்கள், பெண்கள் உரிமைகளை ஊக்குவித்தார்.
- **நீதிக் கட்சி:** பின்னர் அதனுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்; அதை 1944 இல் திராவிடர் கழகமாக (தி.க) மாற்றினார்.
- **இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள்:** இந்தித் திணிப்புக்கு எதிரான போராட்டங்களில் ஒரு முக்கிய தலைவர்.
- **திராவிட நாடு கோரிக்கை:** தனித் திராவிட நாட்டிற்காக வாதிட்டார், இருப்பினும் பின்னர் தமிழ்நாட்டிற்குள் சமூக நீதியில் கவனம் செலுத்தினார்.
- **பிரதான தேசியவாதத்துடனான உறவு:** அவர் சமூக நீதியை ஆதரித்தாலும், அதை ஒரு வகை விடுதலையாகக் காணலாம், அவரது கவனம் பெரும்பாலும் இந்திய சமூகத்திற்குள் உள்ள சமூகத் தீமைகள் மீது இருந்தது. காங்கிரஸ் மீதான அவரது விமர்சனம் மற்றும் திராவிட நாடு கோரிக்கை சில சமயங்களில் அவரை காங்கிரஸ் தலைமையிலான அகில இந்திய தேசியவாதத்துடன் முரண்பட வைத்தது, ஆனால் சமூக விழிப்புணர்வில் அவரது தாக்கம் ஆழமானது.
- **மரபு:** திராவிட இயக்கத்தின் தந்தை. தமிழ்நாட்டின் சமூக-அரசியல் நிலப்பரப்பு, சாதி எதிர்ப்பு உணர்வு, பகுத்தறிவுச் சிந்தனை மற்றும் பெண்கள் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றில் பெரும் தாக்கம்.

F. கே.காமராஜர் (1903-1975) - "கர்மவீரர்" / "கிங்மேக்கர்"

- **சித்தாந்தம்:** மக்களின் மனிதர், நடைமுறைவாதத் தலைவர், கல்வி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி மூலம் சமூக நீதியில் கவனம் செலுத்தியவர். உறுதியான காங்கிரஸ் தேசியவாதி.
- **சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு:**
 - இளம் வயதில் காங்கிரஸில் சேர்ந்தார், காந்தியால் ஈர்க்கப்பட்டார்.
 - ஒத்துழையாமை, உப்புச் சத்தியாகிரகம், வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் தீவிரப் பங்கேற்பு.
 - பல ஆண்டுகள் சிறையில் கழித்தார்.
 - அசாதாரண அமைப்புத் திறன்கள்; தமிழ்நாட்டில் அடிமட்ட அளவில் காங்கிரஸ் கட்சியை வலுப்படுத்தினார்.
- **சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு:**
 - **தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர் (1954-1963):**
 - பள்ளிகளில் இலவசக் கல்வி மற்றும் மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார், இது பள்ளிச் சேர்க்கையில் பெரும் அதிகரிப்புக்கு வழிவகுத்தது.
 - கிராமப்புற வளர்ச்சி, நீர்ப்பாசனம் மற்றும் தொழில்மயமாக்கலில் கவனம் செலுத்தினார்.
 - அவரது தூய்மையான நிர்வாகம் மற்றும் எளிமைக்காக அறியப்பட்டவர்.
 - **இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர் (1964-1967):**

- "காமராஜ் திட்டம்" (1963): கட்சியைப் புத்துயிர் பெறச் செய்யும் நோக்கில், மூத்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கட்சிப் பணிக்காக மந்திரி பதவிகளை ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று முன்மொழிந்தார்.
- லால் பகதூர் சாஸ்திரி (1964) மற்றும் இந்திரா காந்தி (1966) ஆகியோரைப் பிரதமர்களாகத் தேர்ந்தெடுப்பதில் "கிங்மேக்கர்" ஆக முக்கியப் பங்கு வகித்தார்.
- மரபு: சமூக நீதி, கல்வி மற்றும் ஏழைகளின் வளர்ச்சிக்கான அவரது அர்ப்பணிப்புக்காக நினைவுச் சுவர்ப்படுகிறார். நேர்மை மற்றும் மக்கள் தலைவையின் சின்னம்.

III. "மற்றும் பிறர்" - பிற குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகள் மற்றும் இயக்கங்கள்:

- அன்னி பெசன்ட்: தமிழர் அல்ல என்றாலும், அவரது தன்னாட்சி இயக்கம் அடையாறு, மெட்ராஸை தலைமையிடமாகக் கொண்டிருந்தது மற்றும் தமிழ்நாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.
- எஸ். சத்தியமூர்த்தி: சிறந்த பேச்சாற்றல் கொண்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர், தேசியவாதத் தலைவர், காமராஜரின் வழிகாட்டி.
- என்.எம்.ஆர். சுப்பராயன்
- செண்பகராமன் பிள்ளை
- பாஷ்யம்
- வாஞ்சிநாதன் மற்றும் ஆஷ் கொலை
- திருப்பூர் குமரன் (1904-1932): "கொடி காத்த குமரன்." பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான ஒரு போராட்டத்தின் போது இந்திய தேசியக் கொடியைப் பிடித்துக் கொண்டு இறந்தார். தியாகத்தின் சின்னம்.
- பெண் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள்:
 - ருக்மணி லட்சுமிபதி: தமிழ்நாட்டில் உப்புச் சத்தியாகிரகத்தில் சிறை சென்ற முதல் பெண்.
 - அம்புஜம்மாள், அஞ்சலை அம்மாள், கேப்டன் லட்சுமி சாகல் (INA-வைச் சேர்ந்தவர், அவரது முக்கிய INA செயல்பாடு தமிழ்நாட்டிற்கு வெளியே இருந்தாலும், அவர் அங்கிருந்து வந்தவர்).
- தொழிலாளர் இயக்கங்கள்: மெட்ராஸ், கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற நகரங்களில் தொழிற்சங்கவாதத்தின் எழுச்சி, பெரும்பாலும் தேசியவாத மற்றும் கம்யூனிசத் தலைவர்களுடன் இணைக்கப்பட்டது.
- இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் (பல்வேறு கட்டங்கள்): சில சமயங்களில் தனித்தனியாகக் காணப்பட்டாலும், இந்த இயக்கங்கள் ஒரு சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் ஒரு பன்முகத்தன்மை கொண்ட தேசத்தின் பரந்த சூழலில், பிராந்திய உறுதிப்பாடு மற்றும் உணரப்பட்ட மத்திய ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பின் ஒரு வடிவத்தையும் பிரதிபலித்தன, மொழி மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்துடன் பின்னிப் பிணைந்தன.
- பத்திரிகைகளின் பங்கு: தி இந்து, சுதேசமித்திரன், தேசபக்தன் போன்ற செய்தித்தாள்கள் மற்றும் எண்ணற்ற சிறிய இதழ்கள் தேசியவாதக் கருத்துக்களைப் பரப்புவதில் முக்கியப் பங்கு வகித்தன.

சமூக-பொருளாதார விவகாரங்களில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம்

I. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பொருளாதாரத் தாக்கம்:

இது பெரும்பாலும் விவசாயம், தொழில், வர்த்தகம் மற்றும் நிதி ஆகியவற்றின் மீதான தாக்கமாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது, இது பொருளாதாரச் சுரண்டல் மற்றும் பின்தங்கிய நிலையின் ஒட்டுமொத்த நிகழ்வுக்கு வழிவகுக்கிறது.

- A. இந்தியாவின் தொழில்மயமீழ்ப்பு (பாரம்பரியத் தொழில்களின் அழிவு):

- **தமிழ்:** பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு முந்தைய இந்தியா, செழிப்பான கைவினைத் தொழில்களைக் (ஜவுளி, உலோக வேலைப்பாடு, கப்பல் கட்டுதல் போன்றவை) கொண்டிருந்தது.
- **காரணங்கள்:**
 - **பிரிட்டிஷ் இயந்திரத் தயாரிப்புப் பொருட்களின் போட்டி:** தொழிற்புரட்சிக்குப் பிறகு பிரிட்டிஷ் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து மலிவான, பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் இந்தியச் சந்தைகளில் குவிந்தன.
 - **பாருபாடான கட்டணம் மற்றும் வர்த்தகக் கொள்கைகள்:** ஒருவழித் தடையற்ற வர்த்தகம்; பிரிட்டனில் இந்தியப் பொருட்கள் மீது அதிக இறக்குமதி வரிகள், அதே நேரத்தில் பிரிட்டிஷ் பொருட்கள் குறைந்த அல்லது வரி இல்லாமல் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தன.
 - **ஆதரவாளர்களை இழந்தது:** கைவினைப் பொருட்களின் முக்கிய ஆதரவாளர்களாக இருந்த இந்திய சுதேச அரசவைகளும் பிரபுக்களும் மறைந்தது.
 - **இந்தியக் கப்பல் போக்குவரத்தின் வீழ்ச்சி.**
- **தாக்கம்:**
 - இந்தியக் கைவினைஞர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களின் அழிவு, இது வேலையின்மை மற்றும் வறுமைக்கு வழிவகுத்தது.
 - இடம்பெயர்ந்த கைவினைஞர்கள் விவசாயத்தை நாடியதால் நிலத்தின் மீதான அழுத்தம் அதிகரித்தது.
 - இந்தியா உற்பத்திப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதிலிருந்து பிரிட்டிஷ் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யும் நாடாக மாறியது.
- **B. விவசாயிகளின் வறுமை மற்றும் விவசாயத்தில் நெருக்கடி:**
 - **1. புதிய நில வருவாய் முறைகள்:**
 - **நிரந்தர நிலவரித் திட்டம் (வங்காளம், பீகார், ஒரிசா):** ஜமீன்தார்கள் அரசுக்கு நிலையான வருவாயுடன் நில உரிமையாளர்களாக்கப்பட்டனர். இது அதிகப்படியான குத்தகை, விவசாயிகளை வெளியேற்றுதல், தொலைதூர நிலப்பிரபுத்துவம் ஆகியவற்றிற்கு வழிவகுத்தது.
 - **இரயத்துவாரி முறை (தென்னிந்தியா, மேற்கின் சில பகுதிகள்):** தனிப்பட்ட இரயத்துகளுடன் (விவசாயிகள்) நேரடித் தீர்வு. அதிக வருவாய் கோரிக்கைகள், பெரும்பாலும் கடன் மற்றும் நிலப் பறிப்புக்கு வழிவகுத்தது.
 - **மகல்வாரி முறை (வடமேற்கு இந்தியா, பஞ்சாப்):** கிராம சமூகங்களுடன் (மகல்கள்) தீர்வு. இதுவும் அதிக மதிப்பீட்டால் வகைப்படுத்தப்பட்டது.
 - **பொதுவான தாக்கம்:** விவசாயிகளின் கடன்சுமை, நிலப் பறிப்பு (நிலம் வட்டிக்கடைக்காரர்கள், வணிகர்கள், ஜமீன்தார்களுக்குச் சென்றது), கிராமப்புற வறுமை அதிகரித்தது. வருவாய் கோரிக்கைகள் கடுமையானவையாகவும், பயிர்ச் சேதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் பணமாகச் செலுத்தப்பட வேண்டியவையாகவும் இருந்தன.
 - **2. விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல்:**

- பிரிட்டிஷ் தொழில்களின் தேவைகள் அல்லது சர்வதேசச் சந்தைகளைச் சந்திக்க, வாழ்வாதார விவசாயத்திலிருந்து பணப் பயிர்களை (பருத்தி, சணல், அவுரி, அபின், கரும்பு, தேயிலை, காபி) ஏற்றுமதி செய்வதற்காகப் பயிரிடுவதற்கு மாறுதல்.
- **காரணங்கள்:** பிரிட்டிஷ் தேவை, பணம் தேவைப்படும் புதிய நில வருவாய் முறைகள், போக்குவரத்து வளர்ச்சி (ரயில்வே) ஆகியவற்றால் உந்தப்பட்டது.
- **தாக்கம்:**
 - சில பணக்கார விவசாயிகள் மற்றும் வர்த்தகர்களுக்குப் பயனளித்தது, ஆனால் சந்தை ஏற்ற இறக்கங்கள் மற்றும் உணவுப் பாதுகாப்பின்மையால் பாதிக்கப்படக்கூடிய சிறு விவசாயிகளுக்குப் பெரும்பாலும் தீங்கு விளைவித்தது.
 - விவசாயிகளுக்கு விவசாயச் செழிப்பைக் கொண்டுவரவில்லை; லாபம் பெரும்பாலும் இடைத்தரகர்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் வர்த்தகர்களால் சுரண்டப்பட்டது.
 - உணவு தானியங்களின் சாகுபடியைக் குறைத்து, பஞ்சங்களுக்குப் பங்களித்தது.
- 3. **நில உடைமைகளின் துண்டாடல்:** மக்கள் தொகை அழுத்தம் மற்றும் நிலப் பிரிவினை காரணமாக.
- 4. **விவசாயத் தொழில்நுட்பம் மற்றும் உற்பத்தித்திறனில் தேக்கம்:** நீர்ப்பாசனம் (மூலோபாய/வணிக நோக்கங்களைத் தவிர), விவசாயக் கல்வி அல்லது மக்களுக்கான நவீன நுட்பங்களில் அரசின் முதலீடு இல்லாமை.
- 5. **தொடர்ச்சியான பஞ்சங்கள்:** காலனித்துவப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள், வறட்சி, பாரம்பரியச் சமாளிப்பு முறைகளின் வீழ்ச்சி, பற்றாக்குறையின் போதும் உணவு தானியங்களை ஏற்றுமதி செய்தல் போன்ற காரணிகளின் கலவையால் ஏற்பட்டது. பிரிட்டிஷாரின் பஞ்ச நிவாரண முயற்சிகள் பெரும்பாலும் போதுமானவையாகவும் தாமதமானவையாகவும் இருந்தன. (எ.கா., 1770 பெரும் வங்காளப் பஞ்சம், 1866 ஒரிசா பஞ்சம், 1876-78 பெரும் பஞ்சம்).
- C. **செல்வச் சுரண்டல் (பொருளாதாரச் சுரண்டல் கோட்பாடு):**
 - **கருத்து:** இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டனுக்கு ஒருதலைப்பட்சமாகச் செல்வம் மற்றும் வளங்களை மாற்றுதல், அதற்காக இந்தியாவுக்கு விகிதாசாரப் பொருளாதார அல்லது பொருள் ரீதியான பலன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.
 - **முன்மொழிந்தவர்கள்:** தாதாபாய் நௌரோஜி ("வறுமையும் பிரிட்டனுக்கு ஒவ்வாத ஆட்சியும்"), ஆர்.சி. தத், எம்.ஜி. ரானடே.
 - **சுரண்டலின் கூறுகள்:**
 - **"உள்நாட்டுக் கட்டணங்கள்" (Home Charges):** பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் சம்பளம் மற்றும் ஓய்வூதியம், இராணுவச் செலவுகள், இந்தியா எடுத்த கடன்களுக்கான வட்டி, லண்டனில் உள்ள இந்திய அலுவலகத்தின் அலுவலகச் செலவுகள்.
 - இந்தியாவில் செயல்படும் பிரிட்டிஷ் வணிகர்கள், தொழிலதிபர்கள், தோட்டக்காரர்கள், வங்கியாளர்களின் லாபம்.
 - பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளால் அனுப்பப்பட்ட பணம்.
 - **தாக்கம்:** இந்தியாவின் மூலதனத்தைக் குறைத்தது, உள்நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சியைத் தடுத்தது, வறுமைக்கு பங்களித்தது.

• D. நவீன உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சி (ஆனால் காலனித்துவ நலன்களுக்காக):

○ 1. ரயில்வே:

- **நோக்கங்கள்:** மூலப்பொருட்களைத் துறைமுகங்களுக்கும் உற்பத்திப் பொருட்களை உள்நாட்டிற்கும் கொண்டு செல்வதை எளிதாக்குதல்; விரைவான படைப்பிரிவு இயக்கம்; நிர்வாக வசதி; பிரிட்டிஷ் மூலதன முதலீட்டிற்கு உத்தரவாதமான வருமானம்.
- **தாக்கம்:** இந்தியச் சந்தைகளை ஒருங்கிணைத்தது (பிரிட்டிஷ் வர்த்தகத்திற்குப் பயனளித்தது), விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கலை எளிதாக்கியது, பஞ்ச நிவாரணத்திற்கு (ஒரு அளவிற்கு) உதவியது, ஆனால் பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கும் வழிவகுத்தது (முதலீட்டின் மீதான லாபம், இந்தியப் பொருட்களுக்கு எதிராகப் பாரபட்சமான சரக்குக் கட்டணங்கள்). ஆரம்பத்தில் துணை இந்தியத் தொழில்களைத் தூண்டவில்லை.

○ 2. சாலைகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பு (தந்தி, தபால் அமைப்பு): முதன்மையாக பிரிட்டிஷாரின் நிர்வாக, இராணுவ மற்றும் வணிக நோக்கங்களுக்காக.

○ 3. நீர்ப்பாசனம்: சில வளர்ச்சி, ஆனால் பெரும்பாலும் ஏற்றுமதிக்கான பணப் பயிர்களை உற்பத்தி செய்யும் அல்லது வருவாயைப் பாதுகாக்கும் பகுதிகளில் கவனம் செலுத்தியது.

• E. ஒரு புதிய இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் எழுச்சி (வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் அடிபணிந்த):

- சில இந்திய வணிகர்கள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் வட்டிக்கடைக்காரர்கள் காலனித்துவ வர்த்தகத்தில் இடைத்தரகர்களாகப் பயனடைந்தனர்.
- 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இந்தியர்களுக்குச் சொந்தமான தொழில்கள் (பருத்தி ஜவுளி, சணல், சர்க்கரை, சிமெண்ட்) தோன்றின, ஆனால் கடுமையான போட்டி மற்றும் பாகுபாடான கொள்கைகளை எதிர்கொண்டன. (எ.கா., டாடா இரும்பு மற்றும் எஃகு நிறுவனம் - TISCO).

• F. நிதி அமைப்பு:

- நவீன வங்கி மற்றும் காப்பீட்டின் வளர்ச்சி, பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் நிறுவனங்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது.
- நிதி சார்ந்த கொள்கைகள் (வரிவிதிப்பு, செலவினம்) பிரிட்டிஷ் நலன்களை நோக்கி அமைந்திருந்தன.

II. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் சமூகத் தாக்கம்:

இது சமூகக் கட்டமைப்பு, பழக்கவழக்கங்கள், கல்வி ஆகியவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும், புதிய சமூக வர்க்கங்கள் மற்றும் உணர்வுகளின் எழுச்சியையும் உள்ளடக்கியது.

• A. புதிய சமூக வர்க்கங்களின் தோற்றம்:

- புதிய நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கம் (நிரந்தர நிலவரித் திட்டத்தின் கீழ் ஜமீன்தார்கள்): பெரும்பாலும் தொலைதூரத்திலிருந்து குத்தகை வசூலிப்பதில் மட்டுமே ஆர்வம் காட்டினர்.
- வட்டிக்கடைக்காரர்கள்: விவசாயிகளின் கடன்சுமை காரணமாக சக்திவாய்ந்தவர்களாக மாறினர்.
- கல்வி கற்ற நடுத்தர வர்க்கம் / அறிவுஜீவிக்கள்: மேற்கத்தியக் கல்வியின் தயாரிப்பு; சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் தேசியவாத இயக்கங்களில் முக்கியப் பங்கு வகித்தனர். (வழக்கறிஞர்கள், மருத்துவர்கள், ஆசிரியர்கள், எழுத்தர்கள்).

- தொழில்துறை தொழிலாளர் வர்க்கம் (பாட்டாளர் வர்க்கம்): நவீனத் தொழில்களுடன் தோன்றியது, கடுமையான வேலை நிலைமைகளை எதிர்கொண்டது.
- நவீன இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கம்.
- B. பாரம்பரிய சமூகக் கட்டமைப்புகள் மீதான தாக்கம்:
 - பாரம்பரிய மேட்டுக்குடியினரின் (பிரபுக்கள், குறுநில மன்னர்கள்) வீழ்ச்சி.
 - பாரம்பரியக் கிராம சமூகங்கள் மற்றும் அவற்றின் தன்னிறைவு பலவீனமடைந்தது.
 - சாதி அமைப்பில் மாற்றங்கள்: பிரிட்டிஷ் ஆட்சி சாதியை ஒழிக்கவில்லை என்றாலும், புதிய பொருளாதார வாய்ப்புகள் மற்றும் சட்ட அமைப்புகள் சில சமயங்களில் பாரம்பரிய சாதிப் படிநிலைகளைச் சவால் செய்தன, அதே நேரத்தில் நிர்வாக நோக்கங்களுக்காகவும் (எ.கா., மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு) சாதியைப் பயன்படுத்தின.
- C. சமூக சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் சட்டம்:
 - நோக்கங்கள்: மனிதாபிமானக் கவலைகள், சீர்திருத்தவாதிகளின் (இந்திய மற்றும் பிரிட்டிஷ்) செல்வாக்கு, இந்தியாவை "நாகரிகப்படுத்தும்" விருப்பம், நிர்வாக வசதி எனப் பலதரப்பட்டன.
 - முக்கிய சீர்திருத்தங்கள்:
 - சதி ஒழிப்பு (1829 - வில்லியம் பென்டின்க், ராஜா ராம் மோகன் ராயால் ஈர்க்கப்பட்டது).
 - தக்கரைகளை ஒடுக்குதல்.
 - பெண் சிசுக்கொலை ஒழிப்பு.
 - விதவை மறுமணச் சட்டம் (1856 - டல்ஹவுசி/காணிங், ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகரால் ஈர்க்கப்பட்டது).
 - வயது ஒப்புதல் சட்டம் (1891).
 - தாக்கம்: சில சமூகத் தீமைகளை நிவர்த்தி செய்தது, ஆனால் பழமைவாதப் பிரிவினரிடையே அதிருப்தியையும் ஏற்படுத்தியது, அவர்கள் இதைத் தங்கள் பழக்கவழக்கங்களில் தலையீடாகக் கண்டனர் (1857 கிளர்ச்சிக்கு ஒரு காரணமாக அமைந்தது).
- D. நவீனக் கல்வியின் பரவல்:
 - நோக்கங்கள்: நிர்வாகத்திற்கு மலிவான எழுத்தர்களின் தேவை, "நாகரிகப்படுத்தும் பணியில்" நம்பிக்கை, இந்திய சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் மிஷனரிகளின் அழுத்தம்.
 - முக்கிய வளர்ச்சிகள்: மெக்காலேயின் குறிப்பு (1835 - ஆங்கிலம் பயிற்று மொழியாக), உட்ஸ் கல்வி அறிக்கை (1854 - "ஆங்கிலக் கல்வியின் மகாசாசனம்"). பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவுதல் (கல்கத்தா, பம்பாய், மெட்ராஸ் - 1857).
 - தாக்கம்:
 - மேற்கத்தியத் தாராளவாதக் கருத்துக்களை (ஜனநாயகம், தேசியவாதம்) உள்வாங்கி, பின்னர் தேசிய இயக்கத்தை வழிநடத்திய ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற இந்தியர்களின் ஒரு வர்க்கத்தை உருவாக்கியது.
 - நவீனக் கருத்துக்களின் பரவலை ஊக்குவித்தது.
 - பொதுக் கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்ப/தொழிற்கல்வி புறக்கணிக்கப்பட்டது.
 - பிராந்திய மொழி மற்றும் கலாச்சார உணர்வை ஊக்குவித்தது.

- சில பிரிவினருக்குச் சமூக நகர்வுக்குப் பங்களித்தது.

• E. சமூக-மத சீர்திருத்த இயக்கங்களின் எழுச்சி:

- (பிரம்ம சமாஜம், ஆரிய சமாஜம், ராமகிருஷ்ணா மிஷன், அலிகார் இயக்கம் போன்றவை)
- மேற்கத்தியக் கலாச்சாரம், கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் மற்றும் இந்திய சமூகத்திற்குள் உணரப்பட்ட பலவீனங்கள் ஆகியவற்றால் முன்வைக்கப்பட்ட சவாலுக்குப் பதில்.
- சமூகத் தீமைகளை அகற்றுவதன் மூலமும், நவீனக் கல்வியை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், மத நூல்களை மறுவிளக்கம் செய்வதன் மூலமும் இந்து/முஸ்லீம் சமூகத்தைச் சீர்திருத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.
- தேசிய விழிப்புணர்வு மற்றும் கலாச்சாரப் பெருமைக்குப் பங்களித்தது.

• F. பெண்களின் நிலை மீதான தாக்கம்:

- சமூக சீர்திருத்தங்கள் மூலம் சில நேர்மறையான தாக்கம் (சதி ஒழிப்பு, விதவை மறுமணம், கல்வியை ஊக்குவித்தல்).
- இருப்பினும், தொழில்மயமிழப்பு போன்ற பொருளாதார மாற்றங்கள் பெரும்பாலும் உற்பத்தியில் பெண்களின் பாரம்பரியப் பங்குகளை எதிர்மறையாகப் பாதித்தன.
- தேசியவாத இயக்கம் பெண்களின் பங்களிப்பை அதிகரித்தது.

• G. பத்திரிகை மற்றும் பொதுக் கருத்தின் வளர்ச்சி:

- அச்ச இயந்திரத்தின் அறிமுகம் மற்றும் தாய்மொழி மற்றும் ஆங்கிலச் செய்தித்தாள்களின் எழுச்சி, கருத்துக்களைப் பரப்புவதிலும், காலனித்துவக் கொள்கைகளை விமர்சிப்பதிலும், பொது விவாதத்தை வளர்ப்பதிலும் முக்கியப் பங்கு வகித்தது.

• H. இனப் பாகுபாடும் பிரிவினையும்:

- பிரிட்டிஷாரின் பரவலான இன ஆணவம், "வெள்ளையர் நகரங்கள்" மற்றும் பிரதேயக கிளப்புகளை உருவாக்குதல், சேவைகள் மற்றும் நீதி அமைப்பில் பாகுபாடு. இது வெறுப்பையும் தேசியவாத உணர்வுகளையும் தூண்டியது.

• I. மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு மற்றும் சட்டத் தொகுப்பு:

- 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து வழக்கமான மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு நடவடிக்கைகள் சில சமயங்களில் இந்த அடையாளங்களின் அடிப்படையில் மக்களை வகைப்படுத்தி, கணக்கெடுப்பதன் மூலம் சாதி மற்றும் வகுப்புவாத அடையாளங்களைக் கடினப்படுத்தின.
- சட்டங்களின் குறியீடாக்கம் (IPC, CrPC) ஒரு சீரான சட்ட அமைப்பை அறிமுகப்படுத்தியது, ஆனால் பாரம்பரிய சட்ட நடைமுறைகளையும் சீர்குலைத்தது.

தேசிய மறுமலர்ச்சி இயக்கம் - சமூக-மத சீர்திருத்த இயக்கங்கள் - சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் கல்வி சீர்திருத்தச் சட்டங்கள்

இத்தலைப்பை இவ்வாறு பிரிக்கலாம்:

1. இந்தியச் சூழலில் "தேசிய மறுமலர்ச்சி" என்ற கருத்தைப் புரிந்துகொள்ளுதல்.
2. முக்கிய சமூக-மத சீர்திருத்த இயக்கங்கள் (இந்து, முஸ்லிம், சீக்கிய, பார்சி போன்றவை) பற்றிய விரிவான ஆய்வு.
3. இந்தக் காலகட்டத்தில் இயற்றப்பட்ட சமூக சீர்திருத்தச் சட்டங்களின் பகுப்பாய்வு.

4. கல்வி சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் அவற்றின் தாக்கத்தை ஆராய்தல்.

I. தேசிய மறுமலர்ச்சி இயக்கம் (இந்திய மறுமலர்ச்சி):

• A. கருத்து மற்றும் பொருள்:

- இந்தியாவில், முதன்மையாக 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட அறிவு, கலாச்சாரம் மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வுக் காலத்தைக் குறிக்கிறது, இருப்பினும் அதன் வேர்களும் தாக்கங்களும் முன்னரும் பின்னரும் பரவியிருந்தன.
- விசாரணை உணர்வு, பகுத்தறிவு, மனிதாபிமானம் மற்றும் இந்திய சமூகத்தைச் சீர்திருத்திப் புத்துயிர் பெறச் செய்யும் விருப்பம் ஆகியவற்றால் இது வகைப்படுத்தப்பட்டது.
- இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மற்றும் மேற்கத்தியக் கலாச்சாரத்தால் முன்வைக்கப்பட்ட அறிவுசார் மற்றும் காலனித்துவச் சவாலுக்கு ஒரு பதிலாகவும், இந்திய சமூகத்திற்குள் உணரப்பட்ட பலவீனங்கள் மற்றும் சமூகத்தீமைகள் மீதான ஒரு உள்நோக்கிய ஆய்வாகவும் இருந்தது.
- இது இந்தியாவின் கடந்தகாலப் பாரம்பரியத்தை மறுபரிசீலனை செய்வதையும், தற்போதுள்ள சமூகப் பழக்கவழக்கங்களை விமர்சிப்பதையும், பாரம்பரிய இந்திய மதிப்புகளை நவீன மேற்கத்தியச் சிந்தனையுடன் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு முயற்சியையும் உள்ளடக்கியது.

• B. மறுமலர்ச்சிக்குப் பங்களித்த காரணிகள்:

- பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம்: மேற்கத்தியக் கல்வி, கருத்துக்கள் (தாராளமயம், பகுத்தறிவு, மனிதாபிமானம்) மற்றும் நிறுவனங்களின் அறிமுகம்.
- கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் பங்கு: அவர்களின் செயல்பாடுகள் மற்றும் இந்திய மதங்கள் மற்றும் சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள் மீதான விமர்சனங்கள் இந்தியச் சிந்தனையாளர்களிடையே உள்நோக்கிய ஆய்வுக்கும் சீர்திருத்தத்திற்கும் தூண்டுகோலாக அமைந்தன.
- இந்தியாவின் கடந்த காலத்தை மீண்டும் கண்டறிதல்: கீழைத்தேய அறிஞர்களின் (வில்லியம் ஜோன்ஸ், மாக்ஸ் முல்லர் போன்றோர்) முயற்சிகள் மற்றும் பின்னர் இந்திய அறிஞர்கள் பண்டைய இந்திய நூல்களைப் படித்து மொழிபெயர்த்தது, இந்தியாவின் பாரம்பரியத்தின் மீது ஒரு புத்துணர்ச்சியூட்டும் பெருமை உணர்வுக்கு வழிவகுத்தது.
- பத்திரிகை மற்றும் தகவல் தொடர்பு வளர்ச்சி: புதிய கருத்துக்கள் மற்றும் விவாதங்கள் பரவுவதை எளிதாக்கியது.
- ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற நடுத்தர வர்க்கத்தின் தோற்றம்: இந்த வர்க்கம் சீர்திருத்த இயக்கங்களின் முன்னோடியாக மாறியது.

• C. இந்திய மறுமலர்ச்சியின் பண்புகள்:

- பகுத்தறிவு மற்றும் மனிதாபிமானம்: பகுத்தறிவு, அறிவியல் மனப்பான்மை மற்றும் மனித மாண்பு ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம்.
- சீர்திருத்தவாத மற்றும் புத்துயிர்ப்புவாதப் போக்குகள்:
 - சீர்திருத்தவாதம்: சமயங்களை மறுவிளக்கம் செய்வதன் மூலமும் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் தற்போதுள்ள சமூக மற்றும் மதப் பழக்கவழக்கங்களைச் சீர்திருத்த முயன்றது (எ.கா., பிரம்ம சமாஜம்).
 - புத்துயிர்ப்புவாதம்: பிற்காலச் சேர்க்கைகள் மற்றும் மேற்கத்தியத் தாக்கத்தை நிராகரித்து, தங்கள் மதத்தின் தூய்மையான மற்றும் அசல் வடிவத்தை புத்துயிர் பெறச் செய்வதை

நோக்கமாகக் கொண்டது (எ.கா., ஆரிய சமাজம், ஆரம்பகால வஹாபி இயக்கம்). குறிப்பு: இங்கு "புத்துயிர்ப்புவாதம்" என்பது அனைத்துப் பழைய பழக்கவழக்கங்களுக்கும் திரும்புவதைக் குறிக்கவில்லை, மாறாக நவீனத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப கடந்த காலத்தை மறுவிளக்கம் செய்வதைக் குறிக்கிறது.

- **சமூகத் தீமைகள் மீது கவனம்:** சதி, குழந்தைத் திருமணம், தீண்டாமை, பர்தா முறை, உருவ வழிபாடு (சிலரால்), பல கடவுள் வழிபாடு (சிலரால்) போன்ற பழக்கவழக்கங்களைத் தாக்கியது.
- **கல்விக்கு முக்கியத்துவம்:** பெண்கள் உட்பட நவீனக் கல்விக்கு வாதிட்டது.
- **மதப் பொதுமைவாதம் / ஒருங்கிணைப்பு:** சில இயக்கங்கள் வெவ்வேறு மதங்களுக்கு இடையே பொதுவான தளத்தைக் காண முயன்றன அல்லது தங்கள் சொந்த மதத்தின் உலகளாவிய அம்சங்களை வலியுறுத்தின.
- **தேசிய உணர்விற்குப் பங்களிப்பு:** கலாச்சாரப் பெருமை, சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் அறிவுசார் விழிப்புணர்வை வளர்ப்பதன் மூலம், இந்த இயக்கங்கள் மறைமுகமாக தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்தன.

II. சமூக-மத சீர்திருத்த இயக்கங்கள்:

இது குறிப்பிட்ட இயக்கங்கள், அவற்றின் நிறுவனர்கள், சித்தாந்தங்கள், முறைகள் மற்றும் தாக்கத்தைப் படிப்பதை உள்ளடக்கியது.

• A. இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள்:

- 1. பிரம்ம சமাজம் (1828):
 - **நிறுவனர்:** ராஜா ராம் மோகன் ராய் ("இந்திய மறுமலர்ச்சியின் தந்தை").
 - **சித்தாந்தம்:** ஏகதேயவக் கொள்கை (உபநிடதங்கள் மற்றும் ஒரிறைவாத கிறிஸ்தவத்தால் பாதிக்கப்பட்டது), உருவ வழிபாட்டிற்கு எதிர்ப்பு, சாதி எதிர்ப்பு, பகுத்தறிவு. சமூக சீர்திருத்தங்களுக்காக வாதிட்டது.
 - **முக்கியப் பங்களிப்புகள்:** சதி ஒழிப்பு, பெண்கள் கல்விக்காகப் பிரச்சாரம் செய்தது, குழந்தைத் திருமணம் மற்றும் பலதார மணத்தை எதிர்த்தது.
 - **பிற்காலத் தலைவர்கள் மற்றும் பிளவுகள்:** தேபேந்திரநாத் தாசூர் (ஆதி பிரம்ம சமাজம்), கேசப் சந்திர சென் (இந்திய பிரம்ம சமাজம் - மிகவும் தீவிரமானது, பின்னர் மற்றொரு பிளவு காரணமாக சாதாரண பிரம்ம சமাজம் உருவானது).
- 2. பிரார்த்தனை சமাজம் (1867, பம்பாய்):
 - **முக்கியப் பிரமுகர்கள்:** ஆத்மராம் பாண்டிராங், எம்.ஜி. ரானடே, ஆர்.ஜி. பண்டார்கர், என்.ஜி. சந்தாவர்க்கர்.
 - **சித்தாந்தம்:** பிரம்ம சமாயத்தால் பாதிக்கப்பட்டது. ஏகதேயவக் கொள்கை, சமூக சீர்திருத்தம் (சாதி மறுப்பு உணவு, சாதி மறுப்புத் திருமணம், விதவை மறுமணம், பெண்கள் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் மேம்பாடு) ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தியது.
- 3. ஆரிய சமாயம் (1875, பம்பாய்; பின்னர் தலைமையகம் லாசூர்):
 - **நிறுவனர்:** சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி.

- **சித்தாந்தம்:** "வேதங்களுக்குத் திரும்புங்கள்." வேதங்கள் பிழையற்றவை மற்றும் அனைத்து உண்மையான அறிவின் களஞ்சியம் என்று நம்பினார். புராணங்கள், உருவ வழிபாடு, தீண்டாமை, குழந்தைத் திருமணம் ஆகியவற்றை நிராகரித்தார். ஏகதேயவக் கொள்கையை ஆதரித்தார்.
- **முக்கியப் பங்களிப்புகள்:** சுத்தி இயக்கம் (இந்துக்களை மீண்டும் மதமாற்றுதல்), வேதக் கல்வியை ஊக்குவித்தல் (டி.ஏ.வி. பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகள்), பெண்கள் கல்வி, பிறப்பின் அடிப்படையிலான சாதி அமைப்பை எதிர்த்தார் (தகுதியின் அடிப்படையில் வர்ண முறையை ஆதரித்தார்). வலுவான தேசியவாத சாயல்கள்.
- **குறிக்கோள்:** "கரின்வந்தோ விஸ்வம் ஆர்யம்" (உலகை ஆரியர்களாக/உன்னதமாக ஆக்குங்கள்).
- **4. ராமகிருஷ்ணா மிஷன் (1897):**
 - **நிறுவனர்:** சுவாமி விவேகானந்தர் (அவரது குரு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரால் ஈர்க்கப்பட்டார்).
 - **சித்தாந்தம்:** நவ-வேதாந்தம் (நடைமுறை வேதாந்தம்), மனிதகுலத்திற்குச் செய்யும் சேவையே கடவுளுக்குச் செய்யும் சேவை ("தரித்ர நாராயணா"), மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் நல்லிணக்கம் ("யதோ மத், ததோ பத்" - எத்தனை நம்பிக்கைகளோ, அத்தனை பாதைகள்).
 - **முக்கியப் பங்களிப்புகள்:** சமூக சேவை (பஞ்ச நிவாரணம், கல்வி, சுகாதாரம்), மேற்கத்திய நாடுகளில் வேதாந்தத் தத்துவத்தைப் பரப்புதல், இளைஞர்களிடையே இந்தியக் கலாச்சாரம் மற்றும் ஆன்மீகத்தில் தன்னம்பிக்கை மற்றும் பெருமையை ஊட்டினார். வலுவான தேசியவாத ஈர்ப்பு.
- **5. பிரம்மஞான சபை (Theosophical Society) (1875 NY இல் நிறுவப்பட்டது, தலைமையகம் அடையாறு, மெட்ராஸ் 1882):**
 - **நிறுவனர்கள்:** மாடம் எச்.பி. பிளவாட்ஸ்கி, கர்னல் எச்.எஸ். ஆல்காட்.
 - **இந்தியாவில் முக்கியப் பிரமுகர்:** அன்னி பெசன்ட் (1889 இல் சேர்ந்தார், 1907 இல் தலைவர்).
 - **சித்தாந்தம்:** உலகளாவிய சகோதரத்துவம், ஒப்பீட்டு மதம், தத்துவம் மற்றும் அறிவியலின் ஆய்வு, இயற்கையின் விவரிக்கப்படாத சட்டங்கள் மற்றும் மறைந்திருக்கும் மனித சக்திகள் பற்றிய விசாரணை. இந்து மற்றும் பௌத்த தத்துவத்திலிருந்து உத்வேகம் பெற்றது.
 - **முக்கியப் பங்களிப்புகள்:** பண்டைய இந்திய மதங்கள் மற்றும் தத்துவத்தின் ஆய்வை ஊக்குவித்தது, பெண்கள் கல்வி (பெனாரஸில் மத்திய இந்து கல்லூரி, பின்னர் BHU). அன்னி பெசன்ட் தன்னாட்சி இயக்கத்தில் முக்கியப் பங்கு வகித்தார்.
- **6. இளம் வங்காள இயக்கம் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி, கல்கத்தா):**
 - **தலைவர்:** ஹென்றி விவியன் டெரோசியோ (இந்து கல்லூரியின் ஆசிரியர்).
 - **சித்தாந்தம்:** தீவிரப் பகுத்தறிவுவாதம், சுதந்திரச் சிந்தனை, அனைத்து அதிகாரங்களையும் கேள்வி கேட்டது. பிரெஞ்சுப் புரட்சியால் ஈர்க்கப்பட்டது.

- **தாக்கம்:** அதன் தீவிரவாதம் மற்றும் டெரோசிஸ்களின் சமூகப் புறக்கணிப்பு காரணமாக வரையறுக்கப்பட்ட நேரடி நீண்ட காலத் தாக்கம், ஆனால் விமர்சன விசாரணை உணர்வை வளர்த்தது.
- 7. **பிற இயக்கங்கள்/தனிநபர்கள்:** ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர் (விதவை மறுமணம், பெண்கள் கல்வி), ஜோதிராவ் புலே (சத்யசோதக் சமர்ஜ் - சாதி எதிர்ப்பு, மகாராஷ்டிராவில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பெண்களுக்கான கல்வி), பண்டிதா ரமபாய் (பெண்கள் விடுதலை).
- **B. முஸ்லிம் சீர்திருத்த இயக்கங்கள்:**
 - 1. **வஹாபி இயக்கம் / வல்லிவுல்லாஹி இயக்கம் (1820 களிலிருந்து, ஆனால் வேர்கள் முன்னரே):**
 - **உத்வேகம் அளித்தவர்:** ஷா வல்லிவுல்லாஹ்; இந்தியாவில் தலைவர்: சையத் அகமது பரேஸ்வி (அல்லது ரேபரேலி).
 - **சித்தாந்தம்:** புத்துயிர்ப்புவாதம். அசல் குர்ஆனிய போதனைகள் மற்றும் ஹதீஸ்களுக்குத் திரும்புவதன் மூலம் இஸ்லாத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது, இஸ்லாமியமற்ற பழக்கவழக்கங்களை அகற்றுவது. ஆரம்பத்தில் சீக்கியர்களுக்கு எதிராகவும், பின்னர் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராகவும் இருந்தது. இந்தியாவை "தார்-உல்-ஹர்ப்" (காப்பிற்களின் நிலம்) என்று அறிவித்து ஜிஹாத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தது.
 - 2. **ஃபராஜி இயக்கம் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி, வங்காளம்):**
 - **நிறுவனர்:** ஹாஜி ஷரியத்துல்லாஹ்; தலைவர்: துடு மியான்.
 - **சித்தாந்தம்:** வஹாபிகளைப் போன்றது, குர்ஆனிய போதனைகளை வலியுறுத்தியது, இஸ்லாமியமற்ற பழக்கவழக்கங்களை எதிர்த்தது. ஜமீன்தார்களுக்கு எதிராக விவசாயிகளின் நலனுக்காகவும் போராடியது.
 - 3. **அலிகார் இயக்கம் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி):**
 - **நிறுவனர்:** சர் சையத் அகமது கான்.
 - **சித்தாந்தம்:** முஸ்லிம்களிடையே நவீன மேற்கத்தியக் கல்வியை ஊக்குவித்தது, (ஆரம்பத்தில்) பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு விசுவாசம், இஸ்லாத்தின் பகுத்தறிவு விளக்கம் (இஸ்லாத்தை நவீன அறிவியலுடன் சமரசம் செய்வது).
 - **முக்கியப் பங்களிப்புகள்:** முஹம்மதன் ஆங்கிலோ-ஓரியண்டல் கல்லூரியை (1875, பின்னர் அலிகார் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகம்) நிறுவினார், முஸ்லிம்களிடையே சமூக சீர்திருத்தங்களுக்காக (எ.கா., பர்தா, பலதார மணம், எளிதான விவாகரத்துக்கு எதிராக) வாதிட்டார்.
 - **சர்ச்சை:** இந்திய தேசிய காங்கிரஸை எதிர்த்தார், இந்துப் பெரும்பான்மை ஆட்சி முஸ்லிம் நலன்களுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்று அஞ்சினார். தனி முஸ்லிம் அரசியல் அடையாளத்திற்காக வாதிட்டார், இது சிலர் வகுப்புவாதத்திற்குப் பங்களித்ததாகக் கருதுகின்றனர்.
 - 4. **அஹ்மதியா இயக்கம் (1889, பஞ்சாப்):**
 - **நிறுவனர்:** மிர்சா குலாம் அஹ்மத்.

- **சித்தாந்தம்:** தாராளவாத, உலகளாவிய இயக்கம். தன்னை ஒரு மஹதி/மெஸ்ஸையா என்று கூறிக்கொண்டார். மேற்கத்தியக் கல்விக்கு வாதிட்டார், (போர்க்குணமிக்க அரே) ஜிஹாதை எதிர்த்தார், மதங்களுக்கு இடையிலான நல்லிணக்கத்தை வலியுறுத்தினார்.
- **5. தியோபந்த இயக்கம் (1866, தியோபந்த, உ.பி.):**
 - **நிறுவனர்கள்:** முஹம்மது காசிம் நானோதவி, ரஷீத் அஹ்மத் கங்கோஹி.
 - **சித்தாந்தம்:** பழமைவாதப் புத்துயிர்ப்புவாதம். குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸின் தூய்மையான போதனைகளைப் பரப்புவதை நோக்கமாகக் கொண்டது, மதத் தலைவர்களைப் பயிற்றுவிப்பது. ஆரம்பத்தில் அலிகார் இயக்கத்தின் பிரிட்டிஷ் ஆதரவு நிலைப்பாட்டிற்கு எதிராக இந்திய தேசிய காங்கிரஸை ஆதரித்தது, கலப்பு தேசியவாதத்திற்காக வாதிட்டது.
- **C. சீக்கிய சீர்திருத்த இயக்கங்கள்:**
 - **நிரங்காரி இயக்கம் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தி):** பாபா தயாள் தாஸால் நிறுவப்பட்டது. கடவுளை உருவமற்றவராக (நிரங்கார்) வழிபடுவதை வலியுறுத்தியது.
 - **நாம்தாரி இயக்கம் / கூகா இயக்கம் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தி):** பாபா ராம் சிங்கால் நிறுவப்பட்டது. எளிமையான வாழ்க்கையை ஆதரித்தது, சாதியை எதிர்த்தது, சைவத்தை ஊக்குவித்தது. பிரிட்டிஷ் பொருட்கள் மற்றும் நிறுவனங்களைப் புறக்கணித்ததன் மூலம் அரசியல் முக்கியத்துவம் பெற்றது (சுதேசிக்கு ஒரு முன்னோடி).
 - **சிங் சபா இயக்கம் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி):** சீக்கிய மதத்தின் தூய்மையை மீட்டெடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது, சீக்கியக் கல்வியை (கல்சா கல்லூரி, அமிர்தசரஸ்) ஊக்குவித்தது, கிறிஸ்தவ மிஷனரி நடவடிக்கைகள் மற்றும் ஆரிய சமাজத்தின் மதமாற்றத்தை எதிர்த்தது.
 - **அகாலி இயக்கம் / குருத்வாரா சீர்திருத்த இயக்கம் (1920 களின் முற்பகுதி):** ஊழல் மிக்க மஹந்த்களின் (பூசாரிகள்) கட்டுப்பாட்டிலிருந்து குருத்வாராக்களை விடுவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது, அவர்கள் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷாரால் ஆதரிக்கப்பட்டனர். அகிம்சை சத்தியாகிரக முறைகளைப் பயன்படுத்தியது.
- **D. பார்சி சீர்திருத்த இயக்கங்கள்:**
 - **ரஹ்னுமாய் மஸ்தயஸ்ஸன் சபா (மத சீர்திருத்தச் சங்கம், 1851):** தாதாபாய் நௌரோஜி, எஸ்.எஸ். பெங்காலி, நௌரோஜி ஃபர்ஸீன்ஜி ஆகியோரால் நிறுவப்பட்டது. ஜொராஸ்ட்ரிய மதத்தை அதன் தூய நிலைக்கு மீட்டெடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது, சமூகத் தீமைகளை அகற்றுவது, பெண்கள் கல்வியை ஊக்குவிப்பது. செய்தித்தாள்: ராஸ்த் கோஃப்தார் (உண்மை சொல்பவர்).
- **E. தாழ்த்தப்பட்ட சாதி / பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கங்கள்:**
 - **சத்யசோதக் சமாத்ஜ் (1873, மகாராஷ்டிரா):** ஜோதிராவ் புலே (மேலே காண்க).
 - **ஸ்ரீ நாராயண குரு தர்ம பரிபாலன (SNDP) இயக்கம் (20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி, கேரளா):** ஸ்ரீ நாராயண குரு தலைமையில் (ஈழவ சமூகம்). "அனைவருக்கும் ஒரே சாதி, ஒரே மதம், ஒரே கடவுள்" என்று வாதிட்டது. சாதிப் பாகுபாடு, கோயில் நுழைவு, கல்விக்காகப் போராடியது.
 - **நீதிக் கட்சி (தென்னிந்திய தாராளவாதக் கூட்டமைப்பு, 1916, மெட்ராஸ்):** கல்வி மற்றும் அரசாங்க வேலைகளில் பிரதிநிதித்துவம் கோரிய பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கம்.

- சுயமரியாதை இயக்கம் (1925, தமிழ்நாடு): ஈ.வெ. ராமசாமி "பெரியார்" (தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்கள் கீழ் காண்க).

III. சமூக சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் / சட்டம்:

- இவை பெரும்பாலும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளின் அழுத்தம் மற்றும் மாறிவரும் பிரிட்டிஷ் நிர்வாக அணுகுமுறைகளின் விளைவாகும்.
- முக்கியச் சட்டங்கள்:
 - வங்காள சதி ஒழுங்குமுறை (1829): சதியை ஒழித்தது. (லார்ட் வில்லியம் பென்டின்க்).
 - இந்து விதவைகள் மறுமணச் சட்டம் (1856): இந்து விதவைகளின் மறுமணத்தைச் சட்டப்பூர்வமாக்கியது. (லார்ட் டல்ஹவுசி வரைவு செய்தார், லார்ட் காணிங் இயற்றினார்).
 - பெண் சிசுக்கொலை தடுப்புச் சட்டம் (1870).
 - சிறப்புத் திருமணச் சட்டம் (1872) / சுதேசித் திருமணச் சட்டம்: சாதி மறுப்பு மற்றும் குடிமைத் திருமணங்களைச் சட்டப்பூர்வமாக்கியது (ஆரம்பத்தில் இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பொருந்தாது; பின்னர் திருத்தப்பட்டது).
 - வயது ஒப்புதல் சட்டம் (1891): பெண்களுக்கான திருமண வயதை 12 ஆக உயர்த்தியது.
 - சாரதா சட்டம் (குழந்தைத் திருமணத் தடைச் சட்டம், 1929): பெண்களுக்கான குறைந்தபட்ச திருமண வயதை 14 ஆகவும், ஆண்களுக்கு 18 ஆகவும் நிர்ணயித்தது.
 - கோயில் நுழைவு தொடர்பான சட்டம் (பிற்காலங்களில், எ.கா., திருவிதாங்கூரில் கோயில் நுழைவுப் பிரகடனம் 1936).
- தாக்கம்: சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கு சட்டப்பூர்வ ஆதரவை வழங்கியது, இருப்பினும் அமலாக்கம் மற்றும் சமூக ஏற்பு பெரும்பாலும் மெதுவாகவும் சவாலானதாகவும் இருந்தது.

IV. கல்வி சீர்திருத்தச் சட்டங்களும் வளர்ச்சிகளும்:

- ஆரம்பகால கம்பெனி முயற்சிகள்: வரையறுக்கப்பட்டவை, பாரம்பரியக் கீழைத்தேயக் கற்றலுக்கு ஆதரவு (எ.கா., கல்கத்தா மதராஸா 1781, பெனாரஸ் சமஸ்கிருதக் கல்லூரி 1791).
- பட்டயச் சட்டம் 1813: கல்விக்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியது (முதல் அதிகாரப்பூர்வப் படி).
- கீழைத்தேயவாதி-ஆங்கிலேயவாதி சர்ச்சை: கல்வியின் ஊடகம் மற்றும் உள்ளடக்கம் குறித்த விவாதம்.
 - கீழைத்தேயவாதிகள்: இந்திய மொழிகள் மற்றும் பாரம்பரியக் கற்றலை ஊக்குவிக்க வாதிட்டனர்.
 - ஆங்கிலேயவாதிகள்: ஆங்கிலம் மூலம் மேற்கத்தியக் கல்விக்கு வாதிட்டனர்.
- மெக்காலேயின் குறிப்பு (1835): ஆங்கிலேயவாதக் கருத்துக்கு ஆதரவளித்தது; ஆங்கிலம் அதிகாரப்பூர்வ பயிற்று மொழியானது. "இரத்தத்திலும் நிறத்திலும் இந்தியர்களாகவும், ஆனால் சுவை, கருத்துக்கள், ஒழுக்கம் மற்றும் அறிவில் ஆங்கிலேயர்களாகவும்" இருக்கும் ஒரு வர்க்கத்தை உருவாக்கும் நோக்கம் (கீழ்நோக்கி வடிகட்டுதல் கோட்பாடு).
- உட்ஸ் கல்வி அறிக்கை (1854) - "இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியின் மகாசாசனம்":
 - தொடக்கப் பள்ளி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை ஒரு படிநிலை அமைப்பைப் பரிந்துரைத்தது.
 - உயர்கல்விக்கு ஆங்கிலத்தையும், பள்ளி மட்டத்தில் தாய்மொழிகளையும் பயிற்று மொழியாகப் பரிந்துரைத்தது.
 - தனியார் பள்ளிகளுக்கு மானியங்களை சிபாரிசு செய்தது.

- பெண் கல்வி மற்றும் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு உணர்வு மூலம்.
- பொதுக் கல்வித் துறைகள் மற்றும் கல்கத்தா, பம்பாய், மெட்ராஸ் (1857) பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவ வழிவகுத்தது.
- **ஹண்டர் ஆணையம் (1882-83):** உட்ஸ் கல்வி அறிக்கையிலிருந்து ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தை மதிப்பாய்வு செய்தது. தொடக்க மற்றும் இடைநிலைக் கல்வியில் கவனம் செலுத்தியது. தனியார் நிறுவனங்களுக்கு ஆதரவாக பள்ளிகளின் நேரடி நிர்வாகத்திலிருந்து அரசு விலகப் பரிந்துரைத்தது.
- **இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டம் (1904 - கர்சன்):** பல்கலைக்கழகங்கள் மீதான அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டை (செனட்கள், இணைப்பு) அதிகரிப்பதன் மூலம் பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. பல்கலைக்கழகத் தன்னாட்சி மற்றும் தேசியவாத நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சி என்று தேசியவாதிகளால் விமர்சிக்கப்பட்டது.
- **சாட்லர் ஆணையம் (1917-19):** கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில் கவனம் செலுத்தியது, ஆனால் பொதுவாகப் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்குப் பரிந்துரைகளைச் செய்தது (எ.கா., 12 ஆண்டு பள்ளிப் படிப்பு, பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அதிகத் தன்னாட்சி).
- **ஹார்டாக் குழு (1929):** வெறும் விரிவாக்கத்தை விடத் தரம் மற்றும் தரங்களில் கவனம் செலுத்தியது. தொடக்கக் கல்வியில் வீணாவதைச் சட்டிக்காட்டியது.
- **வார்தா அடிப்படைக் கல்வித் திட்டம் (நயிதாஸீம், 1937 - காந்தி):** தாய்மொழி மூலம் 7 ஆண்டுகளுக்கு இலவச, கட்டாயக் கல்வி, கைமுறை உற்பத்தி வேலை/கைவினை மையமாகக் கொண்டு வாதிட்டது.
- **சார்ஜெண்ட் கல்வித் திட்டம் (1944):** போருக்குப் பிந்தைய கல்வி வளர்ச்சிக்கான ஒரு விரிவான திட்டம் (உலகளாவிய தொடக்கக் கல்வி, உயர்நிலைப் பள்ளிகள், பல்கலைக்கழகக் கல்வி, தொழில்நுட்பக் கல்வி).
- **கல்வி சீர்திருத்தங்களின் தாக்கம்:**
 - சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் தேசிய இயக்கங்களை வழிநடத்திய ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற ஒரு வர்க்கத்தை உருவாக்கியது.
 - நவீனக் கருத்துக்களைப் பரப்பியது, ஆனால் உள்நாட்டு அமைப்புகள் மற்றும் பொதுக் கல்வியைப் புறக்கணிக்கவும் வழிவகுத்தது.
 - கலாச்சார மற்றும் அறிவுசார் விழிப்புணர்வுக்குப் பங்களித்தது.

தமிழ்நாட்டில் "சமூக நீதி" சித்தாந்தத்தின் தோற்றம் - நீதிக் கட்சியின் தோற்றம், வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி மற்றும் சாதனைகள்

நீதிக் கட்சிக்குப் பிந்தைய சமூக-அரசியல் இயக்கங்களும் அதன் சாதனைகளும்

I. தமிழ்நாட்டில் "சமூக நீதி" சித்தாந்தத்தின் தோற்றம்:

- **A. வரலாற்றுச் சூழல் (19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி - 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி):**
 - **பிராமணர்களின் ஆதிக்கம்:** அரசாங்க வேலைகள், கல்வி, தொழில்களில் விகிதாச்சாரத்திற்கு அதிகமான பிரதிநிதித்துவம்.
 - **சாதிப் படிநிலை மற்றும் பாகுபாடு:** பிராமணர் அல்லாதோர் மற்றும் தலித்துகளைப் பாதித்த கடுமையான சாதி அமைப்பு.
 - **மேற்கத்தியக் கல்வியின் தாக்கம்:** பிராமணர் அல்லாதோரிடையே விழிப்புணர்வை உருவாக்கியது.
 - **திராவிட ஆய்வுகளின் செல்வாக்கு:** தனித்துவமான திராவிட மொழி மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தை வளர்த்தது (எ.கா., ராபர்ட் கால்டுவெல்).

- மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு நடவடிக்கைகள்: எண் பலங்களையும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் எடுத்துக்காட்டி, சாதி உணர்வைத் தூண்டியது.

• B. வளர்ந்து வரும் "சமூக நீதி" சித்தாந்தத்தின் முக்கியக் கோட்பாடுகள்:

- பிராமண எதிர்ப்பு: உணரப்பட்ட பிராமண ஆதிக்கம் மற்றும் சாதி அடிப்படையிலான சலுகைகளுக்கு எதிர்ப்பு.
- விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம்: பிராமணர் அல்லாதோருக்கான பிரதிநிதித்துவக் கோரிக்கை.
- சமூக சமத்துவம்: சாதிப் பாகுபாடற்ற ஒரு சமூகத்திற்காகப் பாடுபடுதல்.
- பகுத்தறிவு மற்றும் சடங்கு எதிர்ப்பு: மதப் பழமைவாதம் மற்றும் மூடநம்பிக்கைகள் மீதான விமர்சனம்.
- மொழி மற்றும் கலாச்சாரப் பெருமை: திராவிட/தமிழ் அடையாளத்தை வலியுறுத்துதல்.
- பிராமணர் அல்லாத சமூகங்களுக்கான கல்வி மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டில் கவனம்.

II. நீதிக் கட்சி (தென்னிந்திய தாராளவாதக் கூட்டமைப்பு - SILF, 1916 இல் நிறுவப்பட்டது):

• A. தோற்றமும் உருவாக்கமும்:

- நிறுவனர்கள்: டாக்டர் சி.நேச முதலியார், சர் பிட்டி தியாகராய செட்டி, டாக்டர் டி.எம்.நாயர், பனகண்டி ராமராயநிங்கார் (பனகல் ராஜா).
- பிராமணர் அல்லாதோர் அறிக்கை (1916).
- செய்தித்தாள்கள்: ஜஸ்டிஸ், திராவிடன், ஆந்திரப் பிரகாசிகா.

• B. நோக்கங்களும் சித்தாந்தமும்:

- பிராமணர் அல்லாதோர் நலன்களை மேம்படுத்துதல்; வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை (இடஒதுக்கீடு)ப் பெறுதல்.
- (ஆரம்பத்தில்) பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்திற்கு விசுவாசம், இது பெரும்பாலும் காங்கிரஸின் பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டிற்கு முரணாக இருந்தது.
- அரசியலமைப்பு முறைகளில் நம்பிக்கை.

• C. வளர்ச்சியும் அரசியல் மேலாதிக்கமும்:

- மான்டேகு-செம்ஸ்-போர்டு சீர்திருத்தங்கள் (1919) மற்றும் 1920 தேர்தல்களைக் காங்கிரஸ் புறக்கணித்ததிலிருந்து பயனடைந்தது.
- மெட்ராஸ் மாகாணத்தில் அமைச்சரவைகளை அமைத்தது (1920-1926, 1930-1937 பல்வேறு நிலைகளில்).

• D. நீதிக் கட்சி ஆட்சியின் சாதனைகள்:

- வகுப்புவாரி அரசாணைகள் (G.O.s): அரசாங்க வேலைகளில் பிராமணர் அல்லாதோருக்கான இடஒதுக்கீட்டை அறிமுகப்படுத்தியது (மிக முக்கியமானது).
- கல்வி சீர்திருத்தங்கள்: பிராமணர் அல்லாதோர் கல்வியை ஊக்குவித்தது.
- இந்து சமய அறநிலையச் சட்டம் (1925): கோயில் நிர்வாகத்தின் மீது அரசின் கட்டுப்பாடு.
- தேவதாசி முறை ஒழிப்பு (தொடங்கப்பட்டது).
- உள்ளாட்சி சுய-அரசு ஊக்குவிப்பு.
- பெண்களுக்கான வாக்குரிமை: சட்டமியற்றியது.

• E. நீதிக் கட்சியின் சிதைவும் வீழ்ச்சியும்:

- மேட்டுக்குடித் தன்மை, பிரிட்டிஷ் ஆதரவு நிலைப்பாடு, உள் பூசல்கள், காங்கிரஸின் எழுச்சி மற்றும் மிகவும் தீவிரமான சுயமரியாதை இயக்கம்.
- 1937 தேர்தலில் தோல்வி.

III. சுயமரியாதை இயக்கம் (1925 இல் நிறுவப்பட்டது):

- A. நிறுவனர் மற்றும் சித்தாந்தவாதி: ஈ.வெ. ராமசாமி "பெரியார்"
 - பின்னணி: ஆரம்பத்தில் காங்கிரஸுடன் இருந்தார், வைக்கம் சத்தியாகிரகத்தில் ("வைக்கம் வீரர்") பங்கேற்றார். சாதிப் பாகுபாடு பிரச்சினைகள் (எ.கா., சேரன்மாதேவி குருகுலம் சம்பவம்) மற்றும் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கான அதன் அணுகுமுறை காரணமாக 1925 இல் காங்கிரஸை விட்டு வெளியேறினார்.
- B. சித்தாந்தமும் நோக்கங்களும்:
 - தீவிர சமூக சீர்திருத்தம்: நீதிக் கட்சியை விட மிகவும் தீவிரமானது.
 - சாதி அமைப்பு ஒழிப்பு: சாதிப் படிநிலை மற்றும் தீண்டாமைக்குக் கடுமையான எதிர்ப்பு. பிராமணியத்தை சாதி ஒடுக்குமுறையின் வேராகக் கருதி, வலுவான பிராமண எதிர்ப்பு நிலைப்பாடு.
 - பகுத்தறிவு மற்றும் நாத்திகம்/மதகுருமார் எதிர்ப்பு: மத நூல்கள், மூடநம்பிக்கைகள், உருவ வழிபாடு மற்றும் புரோகிதர் ஆதிக்கத்தை நிராகரித்தார். அறிவியல் மனப்பான்மையை ஊக்குவித்தார்.
 - பெண்கள் உரிமைகள் மற்றும் விடுதலை: பெண்கள் கல்வி, சொத்துரிமை, விதவை மறுமணம், விவாகரத்து உரிமை, கருத்தடை ஆகியவற்றை ஆதரித்தார், மேலும் குழந்தைத் திருமணம் மற்றும் தேவதாசி முறையைக் கண்டித்தார்.
 - "சுயமரியாதை" முக்கியக் கொள்கையாக: தனிநபர்கள் சுயமரியாதையை வளர்த்துக் கொள்ளவும், பிறப்பின் அடிப்படையில் சமூக அடிபணிதலை நிராகரிக்கவும் ஊக்குவித்தார்.
 - மொழி மற்றும் கலாச்சார அடையாளம்: தமிழ் மொழி மற்றும் திராவிடக் கலாச்சாரத்திற்கு வலுவான முக்கியத்துவம்; சமஸ்கிருதமயமாக்கல் மற்றும் இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்தார்.
 - சமூக சமத்துவம் மற்றும் மனித மாண்பு.
- C. முறைகளும் செயல்பாடுகளும்:
 - பொதுக் கூட்டங்கள், மாநாடுகள், ஊர்வலங்கள்.
 - இதழ்கள் மற்றும் வெளியீடுகள்: கருத்துக்களைப் பரப்ப குடியரசு, விடுதலை, உண்மை, ரிவோல்ட் (ஆங்கிலம்).
 - சுயமரியாதைத் திருமணங்கள்: சம்மதம் மற்றும் சமத்துவத்தின் அடிப்படையில், பிராமணப் புரோகிதர்கள் அல்லது விரிவான சடங்குகள் இல்லாமல் நடத்தப்பட்ட எளிய, சாதி மறுப்புத் திருமணங்கள்.
 - மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் சடங்குகளுக்கு எதிரான பிரச்சாரங்கள்.
 - சாதி மறுப்பு உணவை ஊக்குவித்தல்.
 - இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள்: ஒரு முன்னணிப் பாத்திரத்தை வகித்தது.
 - மரபுகளை உடைத்தல்: சில சமயங்களில் பழமைவாதத்தைச் சவால் செய்ய சிலைகளை உடைப்பது அல்லது மத நூல்களை எரிப்பது போன்ற குறியீட்டுச் செயல்களில் ஈடுபட்டது.
- D. தாக்கமும் சாதனைகளும்:

- **பெரும் சமூக விழிப்புணர்வு:** தமிழ் சமூகத்தில் சாதி ஒடுக்குமுறை, மதக் கோட்பாடுகள் மற்றும் பாலினச் சமத்துவமின்மைக்கு எதிராகப் பரவலான விழிப்புணர்வை உருவாக்கியது.
- **தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பெண்களின் அதிகாரமளித்தல்:** அவர்களின் குரல்களுக்கும் போராட்டங்களுக்கும் ஒரு தளத்தை வழங்கியது.
- **திராவிட அரசியலுக்கு அடித்தளமிட்டது:** அதன் தீவிர சமூக நிகழ்ச்சி நிரலும் பிராமண ஆதிக்கத்தின் மீதான விமர்சனமும் பிற்கால திராவிடக் கட்சிகளை ஆழமாகப் பாதித்தன.
- **கலாச்சார மாற்றம்:** தமிழ்நாட்டில் சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள், திருமண நடைமுறைகள் மற்றும் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையில் கணிசமாகத் தாக்கம் செலுத்தியது.
- **காங்கிரஸின் மேலாதிக்கத்தைச் சவால் செய்தது:** ஒரு வலுவான மாற்று சமூக-அரசியல் கதையை வழங்கியது.

• **E. நீதிக் கட்சியுடனான உறவு:**

- பெரியார் ஆரம்பத்தில் சில நீதிக் கட்சி நடவடிக்கைகளை ஆதரித்தார்.
- இருப்பினும், நீதிக் கட்சி மிகவும் மிதமான, மேட்டுக்குடி மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆதரவு கொண்டதாக அவர் கண்டார்.
- சுயமரியாதை இயக்கம் மிகவும் தீவிரமான, மக்கள் அடிப்படையிலான சமூக இயக்கமாகச் செயல்பட்டது.
- இறுதியில், பெரியார் நீதிக் கட்சியைக் கைப்பற்றி அதை மாற்றியமைத்தார்.

IV. நீதிக் கட்சிக்குப் பிந்தைய / சுயமரியாதை இயக்கத்திற்குப் பிந்தைய காலம்: வாரிசு இயக்கங்களும் அவற்றின் சாதனைகளும்:

• **A. திராவிடர் கழகம் (தி.க) (1944 இல் பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமியால் நிறுவப்பட்டது):**

- **தோற்றம்:** சேலம் மாநாட்டில் (1944) பெரியார் நீதிக் கட்சியை தி.க.வாக மாற்றினார்.
- **தன்மை:** பெரியாரின் தலைமையில் ஒரு அரசியல் சார்பற்ற, சமூக சீர்திருத்த அமைப்பாகவே இருந்தது, சுயமரியாதை இயக்கத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலைத் தொடர்ந்தது.
- **முக்கியக் கவனம்:** சாதி எதிர்ப்பு, பகுத்தறிவு, பெண்கள் உரிமைகள், இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பு, திராவிட அடையாளம். 5000000 தனி "திராவிட நாடு" கோரிக்கையை ஆதரித்தது.
- **சாதனைகள்:** தொடர்ச்சியான சமூக விழிப்புணர்வு, எதிர்காலச் சட்ட சீர்திருத்தங்களுக்கு அடித்தளமிட்டது.

• **B. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (தி.மு.க) (1949 இல் சி.என். அண்ணாதுரையால் - "அண்ணா" - நிறுவப்பட்டது):**

- **தோற்றம்:** அண்ணாதுரை மற்றும் ஆதரவாளர்கள் தேர்தல் அரசியலில் நுழைய முடிவு செய்ததால் தி.க.விலிருந்து பிளவு (பெரியார் தி.க. தேர்தல் யோசனையை எதிர்த்தார்).
- **சித்தாந்தம்:** தி.க.விடமிருந்து பல சமூக சீர்திருத்தக் கொள்கைகளைப் பெற்றது (சாதி எதிர்ப்பு, பகுத்தறிவு, தமிழ்ப் பெருமை, இந்தி எதிர்ப்பு). ஆரம்பத்தில் "திராவிட நாடு" கோரியது, பின்னர் பிரிவினைவாதத்தை கைவிட்டது (குறிப்பாக 1962 சீன-இந்தியப் போர் மற்றும் 16வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்குப் பிறகு). மாநில சுயாட்சி மற்றும் கூட்டாட்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது.

- முறைகள்: தேர்தல் அரசியல், மக்கள் திரட்டல், சக்திவாய்ந்த பேச்சு, தமிழ் மொழி, சினிமா, இலக்கியம் மற்றும் நாடகத்தை அரசியல் செய்திகளுக்காகப் பயன்படுத்துதல்.
- முக்கியச் சாதனைகள்/தாக்கம் (1967 இல் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகும் பின்னர்):
 - சுயமரியாதைத் திருமணங்களைச் சட்டப்பூர்வமாக்கியது (இந்து திருமணத் தமிழ்நாடு திருத்தச் சட்டம், 1967).
 - மெட்ராஸ் மாநிலத்தை தமிழ்நாடு எனப் பெயர் மாற்றம் செய்தது (1969).
 - இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைகளைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றியது (சமூக நீதி).
 - தமிழ் மொழியை ஊக்குவித்தது (எ.கா., கல்வியில் இருமொழிக் கொள்கை).
 - பல்வேறு நலத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியது.
 - இந்தியக் கூட்டாட்சி அமைப்புக்குள் மாநில உரிமைகளை வென்றெடுப்பதில் குறிப்பிடத்தக்கப் பங்கு.
 - இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் வெற்றிகரமான தலைமை (குறிப்பாக 1965).
- C. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (அ.இ.அ.தி.மு.க) (1972 இல் எம்.ஜி. ராமச்சந்திரனால் - எம்.ஜி.ஆர் - நிறுவப்பட்டது):
 - தோற்றம்: தி.மு.க.விலிருந்து பிளவு.
 - சித்தாந்தம்: சமூக நீதி (பெரும்பாலும் ஜனரஞ்சகமானது), திராவிடக் கொள்கைகள் மற்றும் விரிவான நலத்திட்டங்கள் மீது தொடர்ச்சியான கவனம். எம்.ஜி.ஆரின் கவர்ச்சியும் திரைப்பட ஆளுமையும் மையமாக இருந்தன.
 - முக்கியச் சாதனைகள்/தாக்கம்:
 - நலத்திட்டங்களின் விரிவாக்கம் (எ.கா., சத்துணவுத் திட்டம்).
 - நீண்ட காலத்திற்குத் தமிழ்நாடு அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது, பெரும்பாலும் தி.மு.க.வுடன் மாறி மாறி.
 - பிராந்திய அடையாளம் மற்றும் மாநில உரிமைகள் மீது தொடர்ச்சியான முக்கியத்துவம்.
- D. பிற சிறிய திராவிடக் கட்சிகளும் கிளைகளும்.
- E. சமூக நீதி சித்தாந்தத்தின் நீடித்த மரபு:
 - இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கை: தமிழ்நாட்டின் விரிவான இடஒதுக்கீட்டு முறை.
 - சமூக உணர்வு: சாதிப் பிரச்சினைகள் மற்றும் சமூக சமத்துவம் குறித்த உயர் மட்ட விழிப்புணர்வு.
 - அரசியல் சொற்பொழிவு: சமூக நீதி தமிழ்நாட்டின் அரசியலில் ஒரு மையமான மற்றும் வரையறுக்கும் கருப்பொருளாக உள்ளது.
 - அதிகாரமளித்தல்: பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் தலித்துகளின் சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் அதிகாரமளித்தலில் குறிப்பிடத்தக்க (தொடர்ந்தாலும்) முன்னேற்றம்.
 - மொழி மற்றும் கலாச்சாரக் கொள்கைகள்: தமிழ் மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்திற்கு வலுவான முக்கியத்துவம்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியா

I. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய உடனடிச் சவால்களும் தேசக் கட்டுமானமும் (கி.பி. 1947-1964 - நேருவியன் சகாப்தம் ஒரு தொடக்கப் புள்ளியாக)

- A. பிரிவினையும் அதன் பின்விளைவுகளும்:
 - வகுப்புவாத வன்முறை மற்றும் பெரும் மக்கள் இடப்பெயர்வு.
 - அகதிகள் நெருக்கடி: மில்லியன் கணக்கானோரின் நிவாரணம் மற்றும் புனர்வாழ்வு.
 - பொருளாதாரச் சீர்குலைவு.
 - இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் ஆகிய இரு நாடுகளிலும் சிறுபான்மையினர் பிரச்சினை.
- B. சுதேச சமஸ்தானங்களின் ஒருங்கிணைப்பு:
 - 500-க்கும் மேற்பட்ட சுதேச சமஸ்தானங்களின் சவால்.
 - சர்தார் வல்லபாய் படேல் மற்றும் வி.பி. மேனனின் பங்கு.
 - பயன்படுத்தப்பட்ட முறைகள்: இராஜதந்திரம், சமாதானம் (இணைப்புப் பத்திரம்), மக்கள் இயக்கங்கள், மற்றும் படைப் பயன்பாடு (எ.கா., ஹைதராபாத் - ஆபரேஷன் போலோ; ஜுனாகத் - பொது வாக்கெடுப்பு).
 - ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீரின் சிறப்பு நிகழ்வும் அதன் இணைப்பும்.
- C. அரசியலமைப்பை உருவாக்குதல்:
 - அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் பணி ("அரசியலமைப்பு வளர்ச்சிகள்" கீழ் விவரிக்கப்பட்டது, ஆனால் அதன் இறுதிப்படுத்தலும் ஏற்றுக்கொள்ளலும் இங்கு வருகிறது).
 - முக்கிய விவாதங்கள்: அடிப்படை உரிமைகள், வழிகாட்டு நெறிமுறைகள், கூட்டாட்சி, மதச்சார்பின்மை, உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை, அலுவல் மொழி.
 - ஏற்றுக்கொள்ளுதல் (1949) மற்றும் நடைமுறைக்கு வருதல் (1950).
- D. மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு:
 - ஆரம்பத்தில் பிரிட்டிஷ் மாகாணங்கள் மற்றும் சுதேச சமஸ்தானங்களின் அடிப்படையில் அமைப்பு.
 - மொழிவாரி மறுசீரமைப்புக் கோரிக்கை:
 - தார் ஆணையம் (1948) மற்றும் JVP குழு (நேரு, படேல், பட்டாபி சீதாராமையா - 1948) – ஆரம்பத்தில் தயக்கம் காட்டின.
 - பொட்டி புரீராமலுவின உண்ணாவிரதம் மற்றும் மரணம் (1952) ஆந்திர மாநிலம் (1953) உருவாக வழிவகுத்தது.
 - மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 1956: பசல் அலி ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில். பெரும்பாலும் மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்கள் உருவாக்கம்.
 - பிற்கால மறுசீரமைப்புகள் (எ.கா., பம்பாய், மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத்தாக 1960; நாகாலாந்து உருவாக்கம் 1963; பஞ்சாப், ஹரியானா, இமாச்சலப் பிரதேசம் 1966; 2000-களில் மற்றும் 2014-இல் புதிய மாநிலங்கள் உருவாக்கம் - தெலுங்கானா).
- E. ஜனநாயக நிறுவனங்களைக் கட்டியெழுப்புதல்:
 - முதல் பொதுத் தேர்தல்களை நடத்துதல் (1951-52) – ஒரு மாபெரும் ஜனநாயகப் பயிற்சி.
 - பாராளுமன்றம், சுதந்திரமான நீதித்துறை, தேர்தல் ஆணையம், UPSC, CAG ஆகியவற்றை நிறுவுதல் மற்றும் செயல்படுத்துதல்.
 - கட்சி முறையின் வளர்ச்சி (ஆரம்பத்தில் காங்கிரஸ் ஆதிக்கம், எதிர்க்கட்சிகளின் எழுச்சி).

• F. பொருளாதார வளர்ச்சியும் திட்டமிடலும்:

- கலப்புப் பொருளாதார மாதிரியை ஏற்றுக்கொள்தல்.
- திட்டக் குழு (1950) மற்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்: கனரகத் தொழில்கள் (மஹலனோபிஸ் மாதிரி), விவசாய வளர்ச்சி, வறுமை ஒழிப்பு, உள்கட்டமைப்பு ஆகியவற்றில் கவனம்.
- நிலச் சீர்திருத்தங்கள்: ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு, குத்தகை சீர்திருத்தங்கள், நில உச்சவரம்புச் சட்டங்கள் (வெவ்வேறு அளவிலான வெற்றி).
- சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டம் (1952) மற்றும் தேசிய விரிவாக்கச் சேவை.
- பசுமைப் புரட்சி (பிற்கட்டம், 1960-களின் மத்தியில் தொடங்கி, ஆனால் வேர்கள் முந்தைய முயற்சிகளில் இருந்தன).

• G. வெளியுறவுக் கொள்கையும் அணிசேரக் கொள்கையும்:

- ஜவஹர்லால் நேருவால் வடிவமைக்கப்பட்டது.
- அணிசேரா இயக்கம் (NAM): பனிப்போர் அணிகளிடமிருந்து (அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் யூனியன்) சுதந்திரமாக இருத்தல்.
- சீனாவுடன் பஞ்சசீலம் (அமைதியான சகவாழ்வின் ஐந்து கோட்பாடுகள்).
- காலனித்துவ எதிர்ப்பு மற்றும் இனவெறி எதிர்ப்பு.
- அண்டை நாடுகளுடன் உறவுகள் (பாகிஸ்தான், சீனா - சீன-இந்தியப் போர் 1962).
- காமன்வெல்த்தில் பங்கு.

• H. சமூகச் சவால்களும் சீர்திருத்தங்களும்:

- சாதிப் பாகுபாட்டைக் கையாளுதல் (அரசியலமைப்பு விதிகள், சரத்து 17, இடஒதுக்கீடு போன்றவை).
- இந்து சட்ட மசோதாக்கள் (திருமணம், விவாகரத்து, வாரிசுரிமை, தத்தெடுத்தல் தொடர்பான இந்துத் தனிநபர் சட்டத்தைச் சீர்திருத்துதல் - எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டாலும் இறுதியில் திருத்தப்பட்ட வடிவங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டது).
- பழங்குடியினர் பிரச்சினைகளும் கொள்கைகளும்.
- கல்வி மற்றும் சுகாதார உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சி.

II. இந்திய அரசியல் மற்றும் சமூகத்தின் பரிணாமம் (நேருவுக்குப் பிந்தைய சகாப்தம் முதல் இன்று வரை)
இந்தப் கட்டம் அரசியல் ஒரு மாற்றத்தையும், புதிய சவால்களையும், தொடர்ச்சியான சமூக-பொருளாதார மாற்றத்தையும் காண்கிறது.

• A. அரசியல் வளர்ச்சிகள்:

- கூட்டணி அரசியலின் சகாப்தம் (1960-களின் பிற்பகுதியிலிருந்து, மேலும் முக்கியமாக 1989-லிருந்து): காங்கிரஸின் ஒரு கட்சி ஆதிக்கம் சரிவு, பிராந்தியக் கட்சிகளின் எழுச்சி, நிலையற்ற அரசாங்கங்கள்.
- நெருக்கடி நிலை (1975-1977): காரணங்கள், நிகழ்வுகள், ஜனநாயகம் மற்றும் குடிமை உரிமைகள் மீதான தாக்கம். ஜே.பி. இயக்கத்தின் எழுச்சி.
- பிராந்தியவாதத்தின் எழுச்சியும் மாநில அரசியலும்: பிராந்திய அடையாளங்களை வலியுறுத்துதல் மற்றும் அதிக மாநில சுயாட்சிக்கான கோரிக்கைகள்.
- வகுப்புவாதமும் மதச்சார்பின்மையும்: பாபர் மதூதி இடிப்பு, வகுப்புவாதக் கலவரங்கள், மதச்சார்பின்மை குறித்த விவாதங்கள்.

- அரசியலில் சாதி: மண்டல் ஆணையப் பரிந்துரைகள் மற்றும் OBC-க்களுக்கான இடஒதுக்கீடு, சாதி அடிப்படையிலான அரசியல் கட்சிகளின் எழுச்சி.
- நீதித்துறைச் செயல்பாடு மற்றும் பொது நல வழக்கு (PIL).
- கிளர்ச்சிகளும் பிரிவினைவாத இயக்கங்களும்: (எ.கா., பஞ்சாப், வடகிழக்கு, காஷ்மீர்).
- பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் (73வது மற்றும் 74வது திருத்தங்கள், 1992): உள்ளாட்சி சுய-அரசை வலுப்படுத்துதல்.
- தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள்.

• B. பொருளாதார வளர்ச்சிகள்:

- பசுமைப் புரட்சி (1960-களின் மத்தி முதல்): விவசாயம், உணவுப் பாதுகாப்பு, பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகள் மீதான தாக்கம்.
- வங்கிகள் தேசியமயமாக்கல் (1969).
- பொருளாதார நெருக்கடிகளும் தாராளமயமாக்கலும் (1991): செலுத்து இருப்பு நிலைப் பற்றாக்குறை நெருக்கடி LPG (தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல், உலகமயமாக்கல்) சீர்திருத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தது.
- பொருளாதார சீர்திருத்தங்களின் தாக்கம்: அதிக வளர்ச்சி விகிதங்கள், சேவைத் துறையின் எழுச்சி, தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, அதிகரித்த வெளிநாட்டு முதலீடு, ஆனால் சமத்துவமின்மை, விவசாய நெருக்கடி, வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் குறித்த கவலைகளும்.
- வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களும் நலத்திட்டங்களும்.
- ஒரு உலகளாவியப் பொருளாதார சக்தியாக இந்தியாவின் எழுச்சி.
- நிதி ஆயோக் (NITI Aayog).

• C. சமூக மாற்றங்களும் இயக்கங்களும்:

- பெண்கள் இயக்கம்: பாலின சமத்துவம், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பான பிரச்சினைகள்.
- சுற்றுச்சூழல் இயக்கங்கள்: (எ.கா., சிப்கோ, நர்மதா பச்சாவோ அந்தோலன்).
- தலித் இயக்கங்கள்: உரிமைகள் மற்றும் அடையாளத்தை வலியுறுத்துதல்.
- பழங்குடியினர் இயக்கங்கள்: நிலம், இடப்பெயர்வு, வன உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சினைகள்.
- நகரமயமாக்கலும் அதன் சவால்களும்.
- இந்திய சமூகம் மற்றும் கலாச்சாரத்தில் உலகமயமாக்கலின் தாக்கம்.
- ஊடகங்கள் மற்றும் குடிமைச் சமூகத்தின் பங்கு.

• D. வெளியுறவுக் கொள்கைப் பரிணாமம்:

- பனிப்போரின் முடிவும் அணிசேரா இயக்கத்தில் அதன் தாக்கமும்.
- அமெரிக்கா, ரஷ்யா மற்றும் பிற முக்கிய சக்திகளுடன் உறவுகளை வலுப்படுத்துதல்.
- "கிழக்கு நோக்கிப் பார்" / "கிழக்கில் செயல்படு" கொள்கை.
- அணு சோதனைகள் (1974, 1998) மற்றும் ஒரு அணுசக்தி நாடாக இந்தியாவின் தோற்றம்.
- பிராந்திய அமைப்புகளில் பங்கு (SAARC, BIMSTEC, SCO).
- சவால்கள்: பயங்கரவாதம், எல்லைப் பிரச்சினைகள், கடல்சார் பாதுகாப்பு.

- E. அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி:
 - விண்வெளித் திட்டம் (ISRO).
 - அணுசக்தித் திட்டம்.
 - தகவல் தொழில்நுட்பம், உயிரித் தொழில்நுட்பம், மருந்துத் துறைகளில் முன்னேற்றங்கள்.
- F. முக்கியச் சவால்களும் சமகாலப் பிரச்சினைகளும்:
 - வறுமை, சமத்துவமின்மை, வேலையின்மை.
 - விவசாய நெருக்கடி.
 - ஊழல்.
 - வகுப்புவாதமும் சமூக நல்லிணக்கமும்.
 - சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு மற்றும் காலநிலை மாற்றம்.
 - உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்கள் (பயங்கரவாதம், இடதுசாரித் தீவிரவாதம்).
 - சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி சவால்கள்.
 - ஆளுகைச் சீர்திருத்தங்கள்.

இந்தியப் பண்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்கள் - வேற்றுமையில் ஒற்றுமை - இனம் - மொழி - மதம், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் சடங்குகள் - இந்தியா, ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடு; நுண்கலை, நடனம், நாடகம் மற்றும் இசைக்கான அமைப்புகள்; கலாச்சாரப் பணாரமா - தேசியச் சின்னங்கள் - கலாச்சாரத் துறையில் முக்கியப் பிரமுகர்கள்

I. இந்தியப் பண்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்கள்:

இந்தப் பகுதி இந்தியப் பண்பாட்டை வரையறுக்கும் நீடித்த பண்புகளைப் புரிந்துகொள்வதைக் கோருகிறது.

- A. தொன்மையும் தொடர்ச்சியும்: பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் பல மரபுகள் நீடிக்கும், உலகின் பழமையான தொடர்ச்சியான நாகரிகங்களில் ஒன்று.
- B. ஒத்திசைவு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு (தன்மயமாதல்): தனது முக்கிய அடையாளத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டே, பல்வேறு வெளிப்புறத் தாக்கங்களை (கிரேக்கம், பாரசீகம், மத்திய ஆசியா, ஐரோப்பா) உள்வாங்கி ஒருங்கிணைக்கும் திறன்.
- C. ஆன்மீகம் மற்றும் மதிப்பு சார்ந்த நோக்குநிலை: தர்மம், கர்மம், மோட்சம், மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் வாழ்வின் ஒன்றோடொன்று இணைப்பு போன்ற கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம்.
- D. குடும்பம் மற்றும் உறவுமுறை அமைப்புகள்: கூட்டுக்குடும்பத்தின் முக்கியத்துவம் (மாறி வந்தாலும்), வலுவான உறவுமுறைப் பிணைப்புகள், பெரியவர்களுக்கு மரியாதை.
- E. பொருள் மற்றும் ஆன்மீகத்திற்கு இடையிலான சமநிலை: பொருள்சார்ந்த முயற்சிகளை அங்கீகரிக்கும் அதே வேளையில், ஆன்மீக இலக்குகளையும் வலியுறுத்துதல்.
- F. இயற்கை மீதான மரியாதை: பல சடங்குகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளில் பிரதிபலிக்கும் இயற்கையின் மீதான பாரம்பரியப் பக்தி (நவீன வளர்ச்சியால் சவாலுக்குட்பட்டாலும்).
- G. பன்மைத்துவம் மற்றும் சகிப்புத்தன்மை: பல்வேறு நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை வரலாற்று ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்தல் (மோதல்கள் நிகழ்ந்திருந்தாலும்).
- H. கலை வடிவங்களில் செழுமை: இசை, நடனம், நாடகம், ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றில் பல்வேறு செவ்வியல் மற்றும் நாட்டுப்புற மரபுகள்.

- I. தத்துவஆழம்: பல்வேறு சிந்தனைப் பள்ளிகளை (வேத, பௌத்த, ஜைன, முதலியன) உள்ளடக்கிய வளமான தத்துவ மரபுகள்.

II. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை:

இது இந்தியாவைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு அடிப்படைக் கருத்தாகும்.

- A. கருத்தைப் புரிந்துகொள்ளுதல்: மகத்தான பன்முகத்தன்மையை (இனம், மொழி, மதம், பிராந்தியம்) கொண்டிருந்தாலும், ஒரு உள்ளார்ந்த கலாச்சார மற்றும் தேசிய ஒற்றுமை உணர்வைப் பராமரிக்கும் இந்தியாவின் தனித்துவமான பண்பு.
- B. பன்முகத்தன்மையின் வெளிப்பாடுகள்:
 - 1. இனம்:
 - பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் புலம்பெயர்ந்த பல்வேறு இனக் குழுக்களின் "கலப்படக் கலம்" ஆக இந்தியா (எ.கா., புரோட்டோ-ஆஸ்ட்ராலாய்டு, மங்கோலாய்டு, மெடிட்டரேனியன், நார்டிக், நெக்ரிட்டோ - இந்த வகைப்பாடுகள் விவாதிக்கப்படுபவை மற்றும் உணர்திறன் வாய்ந்தவை).
 - கடுமையான இனப் பிரிவுகளைக் காட்டிலும், கலப்பு மற்றும் அதன் விளைவாக ஏற்படும் இனப் பன்முகத்தன்மையில் கவனம் செலுத்துதல்.
 - 2. மொழி:
 - எண்ணற்ற மொழிகள் மற்றும் கிளைமொழிகளின் நிலம்.
 - முக்கிய மொழிக் குடும்பங்கள்: இந்தோ-ஆரியன், திராவிடம், ஆஸ்ட்ரோ-ஆசியாட்டிக், திபெத்தோ-பர்மன்.
 - அரசியலமைப்பில் 22 அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட மொழிகளுக்கு அங்கீகாரம். மொழிவாரி மாநிலங்களின் முக்கியத்துவம்.
 - சமஸ்கிருதம் மற்றும் பிற செம்மொழிகளின் பங்கு.
 - 3. மதம்:
 - நான்கு முக்கிய உலக மதங்களின் பிறப்பிடம்: இந்து மதம், பௌத்தம், ஜைனம், சீக்கியம்.
 - இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம், ஜொராஸ்ட்ரியனிசம், யூத மதம் மற்றும் பழங்குடி நம்பிக்கைகளின் குறிப்பிடத்தக்க இருப்பு.
 - ஒவ்வொரு மதத்திற்குள்ளும் பன்முகத்தன்மை (பிரிவுகள், உட்பிரிவுகள், சிந்தனைப் பள்ளிகள்).
 - 4. பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் சடங்குகள்:
 - பிறப்பு, திருமணம், இறப்பு, பண்டிகைகள், உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், உடை, சமூக நன்னடத்தை தொடர்பான பரந்த அளவிலான பழக்கவழக்கங்கள், பிராந்தியங்கள், மதங்கள் மற்றும் சமூகங்களிடையே வேறுபடுகின்றன.
 - எடுத்துக்காட்டுகள்: வெவ்வேறு திருமணச் சடங்குகள், பண்டிகைக் கொண்டாட்டங்கள் (ஹோலி, தீபாவளி, ஈத், கிறிஸ்துமஸ், குருநானக் ஜெயந்தி, பொங்கல், ஓணம், பிஹு போன்றவை), பாரம்பரிய உடைகள்.
 - 5. புனியியல் பன்முகத்தன்மை: பல்வேறு வாழ்க்கை முறைகள், தொழில்கள் மற்றும் கலாச்சாரத் தழுவல்களுக்கு வழிவகுக்கிறது (மலைகள், சமவெளிகள், கடற்கரைகள், பாலைவனங்கள்).

- 6. கலை வடிவங்களில் பன்முகத்தன்மை: நடனம், இசை, கைவினைப் பொருட்கள், ஓவியம், கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றில் பிராந்திய வேறுபாடுகள்.
- C. ஒற்றுமையை ஊக்குவிக்கும் காரணிகள் (ஒற்றுமையின் பிணைப்புகள்):
 - புவியியல் ஒற்றுமை: துணைக்கண்டம் ஒரு தனித்துவமான புவியியல் அமைப்பாக.
 - கலாச்சாரத் தொடர்ச்சி: பகிரப்பட்ட காவியங்கள் (ராமாயணம், மகாபாரதம்), புராணக் கதைகள், பிராந்தியங்களைக் கடந்து செல்லும் தத்துவக் கருத்துக்கள் (கர்மம், தர்மம்).
 - புனிதப் பயண வலையமைப்பு: புனிதத் தலங்கள் மற்றும் புனிதப் பயண வழிகள் (சார் தாம், ஜோதிர்லிங்கங்கள், தூபி ஆலயங்கள், பௌத்த சுற்றுகள்) பிராந்தியங்களுக்கு இடையேயான இயக்கம் மற்றும் தொடர்புகளை வளர்க்கின்றன.
 - வரலாற்று அரசியல் ஒருங்கிணைப்பு (சில சமயங்களில்): மௌரிய, குப்த, முகலாய மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி போன்ற பேரரசுகள் நிர்வாக மற்றும் அரசியல் ஒற்றுமையை உருவாக்கின.
 - இடமளித்தல் மற்றும் சகிப்புத்தன்மை உணர்வு: உள்வாங்கி, இணைந்து வாழும் வரலாற்றுத் திறன்.
 - சுதந்திரப் போராட்டம்: காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான ஒரு பொதுவான போராட்டம் ஒரு தேசிய அடையாள உணர்வை உருவாக்கியது.
 - இந்திய அரசியலமைப்பு: அடிப்படை உரிமைகளை உத்தரவாதம் செய்வதன் மூலமும், மதச்சார்பின்மையை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், கூட்டாட்சி, மற்றும் பன்முகத்தன்மையை அங்கீகரிப்பதன் மூலமும் (எ.கா., மொழி உரிமைகள்) ஒற்றுமைக்கான ஒரு கட்டமைப்பை வழங்குகிறது.
 - நவீனப் போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள்.
 - பொருளாதார ஒன்றிணைப்பு.
 - தேசியச் சின்னங்கள் மற்றும் அடையாளம்.

III. இந்தியா, ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடு:

- A. இந்திய மதச்சார்பின்மையை புரிந்துகொள்ளுதல்:
 - அரசுக்கும் மதத்திற்கும் இடையே கடுமையான பிரிவினை அல்ல (சில மேற்கத்திய மாதிரிகளில் உள்ளது போல), மாறாக "சர்வ தர்ம சம பாவம்" (அனைத்து மதங்களுக்கும் சமமான மரியாதை) அல்லது "தர்ம நிரபேக்ஷதா" (அரசின் மத நடுநிலை).
 - அரசுக்கு அதிகாரப்பூர்வ மதம் இல்லை.
 - அனைத்து தனிநபர்களுக்கும் மத சுதந்திரம் (அரசியலமைப்பின் 25-28 வது சரத்துகள்).
 - சமூக சீர்திருத்தத்திற்காக அரசு மத விவகாரங்களில் தலையிடலாம் (எ.கா., கோயில் நுழைவு, முத்தலாக்).
 - சிறுபான்மையினர் உரிமைகளின் பாதுகாப்பு (29-30 வது சரத்துகள்).
- B. மதச்சார்பின்மைக்கான அரசியலமைப்பு விதிகள்:
 - முகவுரை ("மதச்சார்பற்ற" என்ற சொல் 42வது திருத்தத்தால் சேர்க்கப்பட்டது, ஆனால் அதன் உணர்வு எப்போதும் இருந்தது).
 - அடிப்படை உரிமைகள் (சரத்துகள் 14, 15, 16, 25, 26, 27, 28, 29, 30).
- C. மதச்சார்பின்மைக்கு சவால்கள்:

- வகுப்புவாதம், மத அரசிப்பித்தன்மை, மதத்தை அரசியலாக்குதல், வகுப்புவாத வன்முறை.
- பொது சிவில் சட்டம் குறித்த விவாதங்கள்.

IV. நுண்கலை, நடனம், நாடகம் மற்றும் இசைக்கான அமைப்புகள்:

இந்தப் பகுதி கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தை மேம்படுத்தும் முக்கிய தேசிய அளவிலான நிறுவனங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதைக் கோருகிறது.

- A. கலாச்சார அமைச்சகம்: தலைமை அமைச்சகம்.
- B. தேசிய அகாதமிகள்:
 - சங்கீத நாடக அகாதமி (தேசிய இசை, நடனம் மற்றும் நாடக அகாதமி, புது டெல்லி, 1953): நிகழ்த்துக்கலைகளுக்கான உச்ச அமைப்பு. விருதுகள், பெல்லோஷிப்கள், மானியங்கள் வழங்குகிறது; விழாக்கள், கருத்தரங்குகளை ஏற்பாடு செய்கிறது.
 - லலித் கலா அகாதமி (தேசிய கலை அகாதமி, புது டெல்லி, 1954): காட்சிக் கலைகளுக்கான (ஓவியம், சிற்பம், கிராபிக்ஸ் போன்றவை) உச்ச அமைப்பு. கண்காட்சிகள், பட்டறைகள், வெளியீடுகளை ஏற்பாடு செய்கிறது.
 - சாகித்ய அகாதமி (தேசிய இலக்கிய அகாதமி, புது டெல்லி, 1954): இந்திய மொழிகளில் இலக்கியத்தை மேம்படுத்துகிறது. விருதுகள் (சாகித்ய அகாதமி விருது, பாஷா சம்மான்) வழங்குகிறது, புத்தகங்களை வெளியிடுகிறது, இலக்கிய நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்கிறது.
- C. பிற முக்கிய நிறுவனங்கள்:
 - தேசிய நாடகப் பள்ளி (NSD, புது டெல்லி, 1959): முதன்மையான நாடகப் பயிற்சி நிறுவனம்.
 - இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை (ASI): பண்டைய நினைவுச் சின்னங்கள் மற்றும் தொல்பொருள் தளங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக.
 - தேசிய அருங்காட்சியகம், புது டெல்லி; இந்திய அருங்காட்சியகம், கொல்கத்தா; சலார் ஜங் அருங்காட்சியகம், ஹைதராபாத் போன்றவை.
 - தேசிய நவீன கலைக் கூடம் (NGMA).
 - இந்திரா காந்தி தேசிய கலை மையம் (IGNCA).
 - மண்டலக் கலாச்சார மையங்கள் (ZCCs): பிராந்திய நாட்டுப்புறக் கலைகள் மற்றும் கலாச்சாரத்தை மேம்படுத்த ஏழு ZCC-கள்.
 - கலாச்சார வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி மையம் (CCRT): கல்வியை கலாச்சாரத்துடன் இணைக்கிறது.
- D. இந்த அமைப்புகளின் பங்கு: இந்தியக் கலைகள் மற்றும் கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாத்தல், மேம்படுத்துதல் மற்றும் பரப்புதல்; கலைஞர்களுக்கு ஆதரவு மற்றும் தளங்களை வழங்குதல்; ஆராய்ச்சி மற்றும் ஆவணப்படுத்தல்.

V. கலாச்சாரப் பார்வை:

துடிப்பான கலாச்சார நிலப்பரப்பின் ஒரு பரந்த கண்ணோட்டம்.

- A. பண்டிகைகள்: மதம், பருவகாலம், அறுவடைப் பண்டிகைகள் – பன்முகத்தன்மையையும் பகிரப்பட்ட மகிழ்ச்சியையும் பிரதிபலிக்கின்றன.
- B. கண்காட்சிகள் (மேளாக்கள்): சும்ப மேளா, சோன்பூர் மேளா, புஷ்கர் கண்காட்சி – சமூக-மதக் கூட்டங்கள்.

- C. உணவுமுறை: பிராந்திய உணவு வகைகளில் மகத்தான பன்முகத்தன்மை, மசாலாப் பொருட்களின் பயன்பாடு.
- D. பாரம்பரிய உடை: ஆடைகளில் பிராந்திய வேறுபாடுகள்.
- E. நாட்டுப்புற மரபுகள்: நாட்டுப்புற இசை, நடனம், நாடகம், பொம்மலாட்டம், கதை சொல்லுதல், வெவ்வேறு பிராந்தியங்களுக்கே உரிய கைவினைப் பொருட்களின் வளமான பாரம்பரியம்.
- F. இந்தியத் திரைப்படம்: பரவலான கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் மற்றும் வடிவமைக்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த ஊடகம்.

VI. தேசியச் சின்னங்கள்:

அவற்றின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ளுதல்.

- தேசியக் கொடி (மூவண்ணக்கொடி): வண்ணங்கள், அசோகச் சக்கரம், குறியீட்டு அர்த்தம்.
- தேசியச் சின்னம் (இந்தியாவின் அரச சின்னம் - சாரநாத் அசோகரின் சிம்மத் தூணிலிருந்து தழுவல்): குறியீட்டு அர்த்தம்.
- தேசிய கீதம் ("ஜன கண மன"): இயற்றியவர் (தாசூர்), பொருள்.
- தேசியப் பாடல் ("வந்தே மாதரம்"): இயற்றியவர் (பங்கிம் சந்திர சட்டோபாத்தியாய்), சூழல்.
- தேசிய விலங்கு (புலி), தேசியப் பறவை (மயில்), தேசிய மலர் (தாமரை), தேசிய மரம் (ஆலமரம்), தேசியப் பழம் (மாம்பழம்), தேசிய நதி (கங்கை), தேசிய நீர்வாழ் விலங்கு (ஆற்று டால்பின்), தேசியப் பாரம்பரிய விலங்கு (யானை).
- முக்கியத்துவம்: தேசிய அடையாளம், ஒற்றுமை மற்றும் பெருமை உணர்வை வளர்க்கிறது.

VII. கலாச்சாரத் துறையில் முக்கியப் பிரமுகர்கள்:

இது மிகவும் பரந்தது. பல்வேறு கலாச்சாரத் துறைகளில் (சுதந்திரப் போராட்டம் அல்லது குறிப்பிட்ட கலை வடிவங்களின் கீழ் ஏற்கனவே விவரிக்கப்பட்டவர்களைத் தவிர) சிறந்த பங்களிப்புகளைச் செய்த தனிநபர்கள் மீது கவனம் செலுத்துங்கள்.

- செவ்வியல் இசை: தான்சேன், எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி, பிஸ்மில்லா கான், ரவி சங்கர், பிம்சென் ஜோஷி, ஜாகிர் உசேன்.
- செவ்வியல் நடனம்: ருக்மணி தேவி அருண்டேல், பிர்ஜு மஹராஜ், கேளுச்சரண் மோகபத்ரா, சோனல் மான்சிங், மல்லிகா சாராபாய்.
- இலக்கியம் (நவீனம்): முன்ஷி பிரேம்சந்த், மகாதேவி வர்மா, ஆர்.கே. நாராயணன், முல்க் ராஜ் ஆனந்த், விக்ரம் சேத், அமிதவ் கோஷ் மற்றும் பிராந்திய மொழிகளில் முக்கிய எழுத்தாளர்கள். (பண்டைய/இடைக்காலம் மற்ற இடங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது).
- ஓவியம் (நவீனம்): ராஜா ரவி வர்மா, அபநீந்திரநாத் தாசூர், நந்தலால் போஸ், ஜாமினி ராய், அம்ரிதா ஷெர்-கில், எம்.எ.பி. ஹுசைன், எஸ்.எச். ரசா.
- திரைப்படம்: சத்யஜித் ரே, ராஜ் கபூர், குரு தத், வியாம் பெனகல், அட்ரீர் கோபாலகிருஷ்ணன் மற்றும் சமகாலப் பிரமுகர்கள்.
- கட்டிடக்கலை (நவீனம்): சார்லஸ் கொரியா, பி.வி. தோஷி.
- நாடகம் (நவீனம்): ஹபீத் தன்வீர், பாதல் சர்க்கார், விஜய் டெண்டில்கர், கிரீஷ் கர்னாட்.
- நாட்டுப்புறக் கலைப் புத்துயிர்ப்பாளர்கள்/ஊக்குவிப்பாளர்கள்.

- குறிப்பு: இது குறிப்பிட்ட கலை வடிவங்களின் கீழ் விவாதிக்கப்பட்ட ஆளுமைகளுடன் ஒன்றுடன் ஒன்று இணையலாம். பரந்த தேசிய அல்லது சர்வதேச கலாச்சாரத் தாக்கத்தைக் கொண்டவர்களை அடையாளம் காண்பது முக்கியம்.

